

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • FEBRUARI 2013

Liakhona

A woman with dark skin, wearing a white headscarf and a yellow short-sleeved shirt, is shown in profile, looking down at a baby. The baby is lying down, partially covered by a white cloth. The background is a warm, golden-brown color, suggesting a window or a wall. The overall mood is tender and contemplative.

**Vi följer Jesus
Kristus, s. 16,
22, 28**

**Varför vi behöver organiserad
religion, s. 44**

**Hur kommer jag över
smärtan? s. 46**

Spela eller inte spela? s. 70

"Ödmjukhet är som bördig jord där andlighet växer och där inspirationens frukt mognar så att vi vet vad vi behöver göra."

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum, "Hur man får uppenbarelse och inspiration för sitt eget liv", *Liahona*, maj 2012, s. 47.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Ett ord till den tvekande missionären**
Dieter F. Uchtdorf
- 8 Besökslärarnas budskap: Omvänd till Herren**

PÅ OMSLAGET

Framsidan: Fotografi av kvinna som hjälper till efter jordbävningen i Haiti 2010, Jeffrey D. Allred och Mike Terry © *Deseret News*. Baksidan: Foto Howard Collett © IRI. Framsidans insida: Foto Royce Bair © Flickr/Getty Images.

ARTIKLAR

- 16 Redbarhet: Grunden till ett kristuslikt liv**
Tad R. Callister
De här sju principerna inspirerar oss att göra redbarhet till ett grundläggande karaktärsdrag i vårt personliga liv.
- 22 Lärjungeskap — alltid, i allting och överallt**
Melissa Merrill
Sex medlemmar berättar vad de lärde sig av ett "lärjungeexperiment".
- 28 Balansera sanning och tolerans**
Dallin H. Oaks
Vi måste försvara sanningen samtidigt som vi är toleranta mot och respekterar trosuppfattningar och föreställningar som skiljer sig från våra egna.

AVDELNINGAR

- 9 Undervisning till vägledning för de unga: Underhållning och media**
- 10 Anteckningar från oktoberkonferensen**
- 13 Vårt hem, vår familj: Pappas ursäkt**
David Hixon
- 14 Vad vi tror på: Vi måste födas av vatten och Ande**
- 36 Sista dagars heliga berättar**
- 76 Kyrkonytt**
- 79 Förslag till familjens hemafton**
- 80 Tills vi möts igen: Kom ihåg honom på sabbaten**
Michael R. Morris

UNGA VUXNA

40

40 Normer för alla tider

Lori Fuller

Vad gör man om man ställs inför något som verkar vara i gråzonen mellan rätt och fel? De här fem principerna från Mormons bok kan vara till vägledning.

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Titta på himlen.

50

UNGDOMAR

44 Vi behöver Kristi kyrka

David A. Edwards

En del undrar varför vi behöver organiserad religion. Här är fem anledningar.

46 Frågor och svar

En av mina vänner har verkligen sårat mig. Jag vet att jag borde förlåta, men hur kommer jag över smärtan?

48 Vägledning för de unga: Ljus ... kamera ... tagning!

Adrián Ochoa

50 Beroende av videospel

Anonym

När jag började hoppa över kyrkan och skriftstudier så att jag kunde spela videospel insåg jag att jag behövde hitta rätt balans igen.

52 Fokus på värderingar

Russell M. Nelson

När du utvecklar dessa åtta värderingar i ditt liv får du hjälp att bli det som vår himmelske Fader vill att du ska bli.

56 Vår plats

58 Besvara frågor om frälsningsplanen

Kortfattade svar på fyra frågor som dina vänner kan ha.

60 Hur leder man ett möte?

Pröva de här sju förslagen när du ska leda ett möte.

BARN

62

61 Särskilt vittne: Hur kan skrifterna hjälpa mig?

Richard G. Scott

62 Det som verkligen betyder något

Charlotte Wood Wilson

När mina skolkamrater retade mig sade mamma att det bara finns två personers åsikter som betyder något.

64 Vår sida

65 Bra idé

66 Ta med Primär hem: Jorden skapades för vår himmelske Faders barn

68 Det finns skönhet överallt

Marissa Widdison

Se konst och träsniderier som president Boyd K. Packer skapade som pojke.

70 Håll åldergränsen

Jennifer Maddy

Vad gör Ethan när Chase börjar spela ett videospel som inte håller Ethans familjs normer?

72 För små barn

81 Porträtt av en profet: Brigham Young

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Verkställande direktör: David T. Warner

Chef för familje- och medlemssupport: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: LaRene Porter Gaunt

Tidskriftsassistent: Melissa Zenteno

Skriv- och redigeringslag: Susan Barrett, Ryan Carr, David
Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris,
Richard M. Romney, Paul VanDenBergh, Julia Woodbury

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,

C. Kimall Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin,

Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby,
Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta
Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSCChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insättes på
påliggiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

**Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org;
via post till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt
Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.**

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijijska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2013 Vol. 137 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address must be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Mer information på internet Liahona.lds.org

FÖR VUXNA

Vad vi tror på (sidan 14) undervisar om
grundläggande lärdomar med enkla ord.
Många andra enkla förklaringar av olika
lärdomar och principer finns på internet
på lds.org/topics.

FÖR UNGDOMAR

På sidan 48 undervisar Adrián Ochoa, andre
rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap,
om varför det är viktigt att vara noga med
vilken media vi tittar eller lyssnar på. Du kan
lära dig mer om normerna för media och
underhållning i *For the Strength of Youth*
på youth.lds.org.

På sidan 52 tar äldste Russell M. Nelson i
de tolv apostlarnas kvorum upp alla åtta av
Unga kvinnors värderingar. Unga kvinnor kan
lära sig mer om de här värderingarna och
arbeta på sin personliga tillväxt på internet
på PersonalProgress.lds.org.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns
på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artiklens första sida.

Aktivering, 8

Behålla nyomvända, 8

Besöksundervisning, 8

Dop, 14

Exempel, 4, 28, 36, 38, 39

Familjen, 13

Förbund, 14

Förlåtelse, 46

Generalkonferensen, 10

Jesus Kristus, 22

Konfirmation, 14

Kristendom, 38, 44

Lydnad, 40

Lärjungeskap, 22

Matförråd, 37

Media, 9, 13, 48, 50, 70

Missionsarbete, 4

Möten, 60

Normer, 9, 13, 28, 39, 40,

48, 70

Oberoende, 37

Personligt värde, 52, 60

Redbarhet, 16, 52

Relationer till andra

trosåskådningar, 28, 38

Respekt, 28

Sabbaten, 80

Sanning, 28

Seminarier, 56

Skapelsen, 66, 68, 72

Skriftstudier, 22, 56, 61

Språk, 56

Tjänande, 22

Tolerans, 28

Undervisning, 9

Vänskap, 57

Vänskapskontakter, 8

Värderingar, 52

Young, Brigham, 81

Ärlighet, 36

**President
Dieter F. Uchtdorf**

andre rådgivare i första
presidentskapet

ETT ORD TILL DEN tvekande missionären

Jesu Kristi lärjungar har alltid varit förpliktade att föra hans evangelium till världen (se Mark. 16:15–16). Men ibland är det svårt för oss att öppna munnen och berätta om vår tro för dem som är omkring oss. För vissa medlemmar i kyrkan är det naturligt att prata med andra om religion. Andra tvekar lite eller känner sig obehagliga till mods, generade eller till och med rädda för att göra det.

Därför vill jag ge fyra förslag på vad vem som helst kan göra för att följa Frälsarens uppmaning att predika evangeliet "för varje levande varelse" (L&F 58:64).

Var ett ljus

Ett av mina favorittalesätt som ofta tillskrivs S:t Franciskus av Assisi lyder: "Predika alltid evangelium, och om nödvändigt, använd ord."¹ Det är underförstått att de mest kraftfulla predikningarna ofta uttalas utan ord.

När vi är redbara och konsekvent lever efter våra normer så lägger andra märke till det. När vi utstrålar glädje och lycka så märker de det ännu mer.

Alla vill vara lyckliga. När vi medlemmar i kyrkan utstrålar evangeliets ljus så kan andra se vår glädje och känna hur Guds kärlek fyller och flödar över i vårt liv. De vill veta varför. De vill veta vår hemlighet.

Det får dem att ställa sådana frågor som "Varför är du så glad?" eller "Varför har du alltid en sådan positiv

inställning?" Svaren på de här frågorna leder naturligtvis till ett samtal om Jesu Kristi återställda evangelium.

Samtala

Att ta upp ämnet religion — särskilt med våra vänner och våra närmaste — kan verka skrämmande och svårt. Det behöver det inte vara. Att nämna andliga upplevelser eller prata om aktiviteter eller evenemang i kyrkan på ett informellt sätt kan vara lätt och roligt om vi uppmanar lite mod och använder sunt förnuft.

Min hustru Harriet är ett underbart exempel på detta. När vi bodde i Tyskland hittade hon ett sätt att ta upp kyrkrelaterade ämnen i sina samtal med vänner och bekanta. När till exempel någon frågade henne hur hennes helg hade varit så sade hon: "I söndags hade vi en speciell upplevelse i vår kyrka! En sextonårig ung man höll ett bra tal framför 200 personer i församlingen om att leva ett rent liv." Eller, "jag hörde talas om en 90-årig kvinna som stickade över 500 filter och gav dem till vår kyrkas humanitära program så att de kunde skickas till behövande runtom i världen".

Ofta ville de som fick höra detta veta mer. De ställde frågor. Och det ledde till tillfällen att prata om evangeliet på ett naturligt, trosvisst och avslappnat sätt.

Med intåget av internet och sociala media är det lättare idag än någonsin tidigare att prata om detta på ett

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Ett effektivt sätt att undervisa är att "uppmuntra dem du undervisar att sätta upp ... mål som kan hjälpa dem att leva efter principen du undervisar om" (*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s. 180). Du kan inbjuda dem du undervisar att under bön sätta upp ett mål att berätta om evangeliet för en eller flera personer den här månaden. Föräldrar kan samtala om hur de yngre barnen kan hjälpa till. Du kan också hjälpa familjemedlemmarna att komma på olika sätt eller göra rollspel om hur man kan ta upp evangeliet i ett vanligt samtal och tänka på kommande aktiviteter i kyrkan som de kan bjuda med en vän till.

naturligt sätt. Det vi behöver är bara modet att göra det.

Var full av nåd

Tråkigt nog är det mycket lätt att vara otrevlig. Det händer alltför ofta att vi grälar, förringar och fördömer. Det sista andra vill när vi blir arga eller oförsänkta eller sårar dem är att veta mer om oss. Det är omöjligt att veta hur många som antingen har lämnat kyrkan eller aldrig blivit medlemmar därför att någon sade något som sårade eller förolämpade dem.

Det finns så mycket ohövlighet i världen idag. Tack vare anonymiteten som internet ger är det lättare än någonsin att fälla giftiga eller otrevliga kommentarer. Borde inte vi, som hoppfulla lärjungar till vår milde Kristus, ha en högre, mer kärleksfull norm? I skrifterna står det: "Ert tal skall alltid vara vänligt, kryddat med salt, så att ni vet hur ni bör svara var och en" (Kol. 4:6).

Jag tycker om tanken att våra ord ska vara lika klara som en soldränkta himmel och fulla av nåd. Kan du föreställa dig hur våra familjer, församlingar, nationer och hela världen skulle vara om vi kunde anta denna enkla princip?

Var full av tro

Ibland ger vi oss själva för mycket erkännande eller för mycket skuld när det gäller huruvida andra tar emot evangeliet. Det är viktigt att komma ihåg att Herren inte förväntar sig att vi ska omvända någon.

Omvändelse kommer inte genom våra ord utan genom den Helige Andens himmelska inflytande. Ibland behövs det bara en enda mening om vårt vittnesbörd eller om en upplevelse för att någons hjärta ska börja vekna

eller för att en dörr ska öppnas som kan leda andra till att uppleva djupsinniga sanningar genom Andens maningar.

President Brigham Young (1801–1877) sade att han visste att evangeliet var sant när han "träffade en man som inte kunde formulera sig så väl, som inte var någon talare utan bara kunde säga: 'Jag vet genom den Helige Andens kraft att Mormons bok är sann, att Joseph Smith är en Herrens profet.'" När president Young hörde det ödmjuka vittnesbördet sade han: "Den Helige Anden som kom från den personen [upplyste] mitt förstånd, och ljus, härlighet och odödlighet var inför mig."²

Bröder och systrar, ha tro. Herren kan förstärka orden ni säger och göra dem mäktiga. Gud ber er inte att omvända någon utan han ber er att öppna er mun. Uppgiften att omvända är inte er — den tillhör personen som lyssnar och den Helige Anden.

Varje medlem en missionär

Mina kära vänner, idag finns det fler sätt än någonsin för oss att öppna vår mun och berätta för andra om det glada budskapet i Jesu Kristi evangelium. Det finns ett sätt för alla — även för den tvekande missionären — att delta i detta stora verk. Vi kan alla hitta ett sätt att använda våra unika talanger och intressen för att stödja det stora arbetet att fylla jorden med ljus och sanning. När vi gör det får vi uppleva den glädje som kommer till dem som är trofasta och modiga nog "att [alltid] stå som vittnen om Gud" (Mosiah 18:9). ■

SLUTNOTER

1. S:t Franciscus av Assisi, i William Fay och Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999), s. 22.
2. *Kyrkans presidents lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 67.

Berättar för en vän

Adriana Vásquez, Colombia

En dag när jag studerade inför min seminarielektion fick jag en vacker och tydlig maning. När jag läste lektionen till dagen därpå såg jag framför mig ansiktet på en vän i skolan och fick en stark känsla av att jag skulle bära mitt vittnesbörd för henne.

Trots att maningen var så tydlig var jag rädd. Jag var orolig för att min vän kanske skulle avvisa mig, särskilt eftersom hon inte verkade vara den sortens person som skulle vara intresserad av att bli medlem i kyrkan.

Jag tänkte tillbaka på ett tal av syster Mary N. Cook i Unga kvinnors generalpresidentskap där hon uppmanade oss att arbeta hårt och vara modiga.¹ Jag ville vara sådan, så jag skrev ett brev till min vän och vittnade om att kyrkan var sann och berättade om min kärlek till

Mormons bok. Dagen därpå lade jag en Mormons bok och mitt brev i hennes väska.

Till min förvåning var min vän mycket mottaglig för evangeliet. Från och med den dagen berättade hon för mig vad hon hade lärt sig av sina studier i Mormons bok. Några veckor senare presenterade jag henne för missionärerna. Hon fick nästan genast en bekräftelse från den Helige Anden om att det som hon fick lära sig var sant. Missionärerna och jag grät när hon berättade om sina känslor. Min vän döptes snart och hennes föräldrar var förundrade över de förändringar som de kunde se hos henne.

Jag är så glad att jag kunde övervinna min rädsla och hjälpa till att föra in evangeliet i hennes liv.

SLUTNOT

1. Se Mary N. Cook, "Ge aldrig, aldrig, aldrig upp!" *Liahona*, maj 2010, s. 117–119.

BARN

Jag kan vara ett ljus för andra

President Uchtdorf säger att för att vi ska kunna vara ett ljus för andra bör våra ord vara "lika klara som en soldränkst himmel och fulla av nåd". Våra ord bör vara glada, ärliga och vänliga. Vad kan du göra eller säga för att vara ett ljus för andra? För att hitta det dolda budskapet i rutorna här bredvid färglägger du rutorna med svart där det står sådant som är elakt eller sårande.

Du kan skriva ner fem saker i din dagbok som du planerar att säga till familjemedlemmar eller vänner.

"Tack"	Var glad	Var en fridsstiftare	"Jag ska dela med mig till dig"	Var artig
"Förlåt"	Bråka	"Trevligt att se dig"	Slåss	"Jag hjälper gärna till"
"Snälla"	Var snäll	"Ur vägen"	"Jag älskar dig"	"Var så god"
Bli arg	"Bra gjort"	Ge en komplimang	"Vi kan vara vänner"	Ignorera
Hjälp någon	Förolämpa	Skvallra	Reta	Var vänlig

Studera materialet under bön och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en verksam del av ditt eget liv. För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Omvänd till Herren

Nya systrar i kyrkan — däribland unga kvinnor som går över till Hjälpföreningen, systrar som börjar bli aktiva och nyomvända — behöver stödet och vänskapen som besökslärarna ger. ”Medlemsengagemanget är [viktigt] för att vi ska kunna behålla nyomvända och föra mindre aktiva medlemmar tillbaka till full aktivitet”, har äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum sagt. ”Inse det faktum att Hjälpföreningen ... kan bli [en av de] mest kraftfulla resurser[na] vi har i kyrkan i fråga om vänskapskontakter. Ta tidigt hand om dem som undervisas och återaktiveras och älska dem in i kyrkan genom er organisation.”¹

Som medlemmar i Hjälpföreningen kan vi hjälpa nya medlemmar att lära sig sådant som vi gör i kyrkan, till exempel:

- Hålla tal.
- Bära vittnesbörd.
- Följa fastelagen.
- Betala tionde och fasteoffer.
- Släktforska.
- Utföra dop och konfirmationer för avlidna förfäder.

”Det krävs lyhörda medlemsvänner för att få nya medlemmar att känna sig hemma och välkomna i kyrkan”, har

äldste Ballard sagt.² Alla, men särskilt besökslärare, har ett viktigt ansvar att bli vän med nya medlemmar för att hjälpa dem bli fullkomligt ”omvända till Herren” (Alma 23:6).

Från skrifterna

2 Nephi 31:19–20; Moroni 6:4

SLUTNOTER

1. M. Russell Ballard, ”Medlemmarna utgör nyckeln”, *Liahona*, sep. 2000, s. 18, 19.
2. Se M. Russell Ballard, *Liahona*, sep. 2000, s. 17.
3. Gordon B. Hinckley, ”Varje omvänd är dyrbar”, *Liahona*, feb. 1999, s. 9.
4. Joseph Fielding Smith, i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 97.

Tro, Familj, Tjänande

Från vår historia

”Med ett ständigt ökande antal omvända”, sade president Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”måste vi avsevärt öka våra ansträngningar för att hjälpa dem hitta vägen. Alla behöver tre saker: en vän, ett ansvar och näring ’genom Guds goda ord’ (Moroni 6:4).”³

Besökslärare är i en position där de kan hjälpa dem de vakar över. Vänskap kommer ofta först, som det gjorde för en ung hjälpföreningssyster som var besökslärare hos en äldre syster. Det hade gått långsamt för dem att bli vänner tills de arbetade sida vid sida med ett städprojekt. De blev vänner, och när de pratade om besökslärarnas budskap fick de båda näring ”genom Guds goda ord”.

President Joseph Fielding Smith (1876–1972) sade att Hjälpföreningen ”är en viktig del av Guds rike på jorden och ... hjälper sina trofasta medlemmar att sträva efter evigt liv i vår Faders rike”.⁴

Vad kan jag göra?

1. Ber jag för min kamrat och ber jag Anden vägleda oss när vi tjänar våra systrar?

2. På vilka sätt tjänar vi varje syster vi vakar över så att hon vet att vi verkligen bryr oss om henne?

UNDERHÅLLNING OCH MEDIA

Vårt samhälle är fullt av medieval. Vi måste vara försiktiga när vi väljer vilka bilder och tankar som får komma in i vårt sinne eftersom "allt som [vi] läser, lyssnar på eller tittar på påverkar [oss]" (*Vägledning för de unga* [häfte, 2011], s. 11). Adrián Ochoa, andre rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap, skriver om underhållning och media på sidan 48 i det här numret.

"Kom ihåg att du är här för att utveckla din tro, provas och lära, och vara lycklig", skriver han. "Som medlem i Kristi sanna kyrka har du stor kraft till din hjälp. Du har den Helige Andens kraft som varnar dig när du står inför något som inte är rätt. Du har också kraften i din handlingsfrihet så att du kan välja vad du ska och inte ska göra."

Förslag för att undervisa ungdomar

- Samtala med dina tonåringar om filmerna som ni ser tillsammans som familj. Lyssna på deras musik. Fundera tillsammans på hur dessa media mäter sig i jämförelse med normerna i *Vägledning för de unga*.
- Gå till youth.lds.org och klicka på "For the Strength of Youth"

under menyn Youth. Där finns det filmer, skriftställehänvisningar, radioprogram på Mormon Channel, frågor och svar samt artiklar (se till exempel "Getting Real"), bland annat tal av generalauktoriteter.

- Ni kan ha en hemafton om vikten av att välja bra media (en bra resurs är David A. Bednar, "Saker och ting som de verkligen är", *Liahona*, juni 2010, s. 22–31.

Förslag för att undervisa barn

I berättelsen "Håll åldersgränsen", som finns på sidan 70, visste Ethan vilken media som var bra för honom att använda eftersom hans familj hade pratat om det. Du kan läsa den här artikeln med dina barn och inleda ett eget samtal med hjälp av följande frågor:

- *Vem* kan hjälpa oss fatta bra beslut när det gäller media och underhållning?
- *Vilka* media är bra för oss att se, läsa eller lyssna på?
- *När* är det okej att använda media?
- *Var* ska vi använda media?
- *Varför* är det viktigt att vara försiktig när det gäller underhållning?

"Finns det något som är dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärt, så söker vi efter detta" (Trosartiklarna 1:13).

Ni kan göra en familjehandbok för media genom att vika tomma pappersark på mitten och lägga ihop dem i vikningarna så att det blir ett häfte. På varje sida kan ni skriva ett media som används i ert hem, och sedan ange familjenormer och profetiska råd som kan tillämpas på detta media.

Ni kan också läsa "Stäng av och berätta" av Danielle Kennington (*Liahona*, juni 2011, s. 64) som inledning på ett samtal om hur man använder media på lämpligt sätt. ■

ANTECKNINGAR FRÅN OKTOBERKONFERENSEN

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma" (L&F 1:38).

När du går igenom talen från konferensen i oktober 2012 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa de lärdomar som levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan nyligen undervisat om.

BERÄTTELSE FRÅN KONFERENSEN

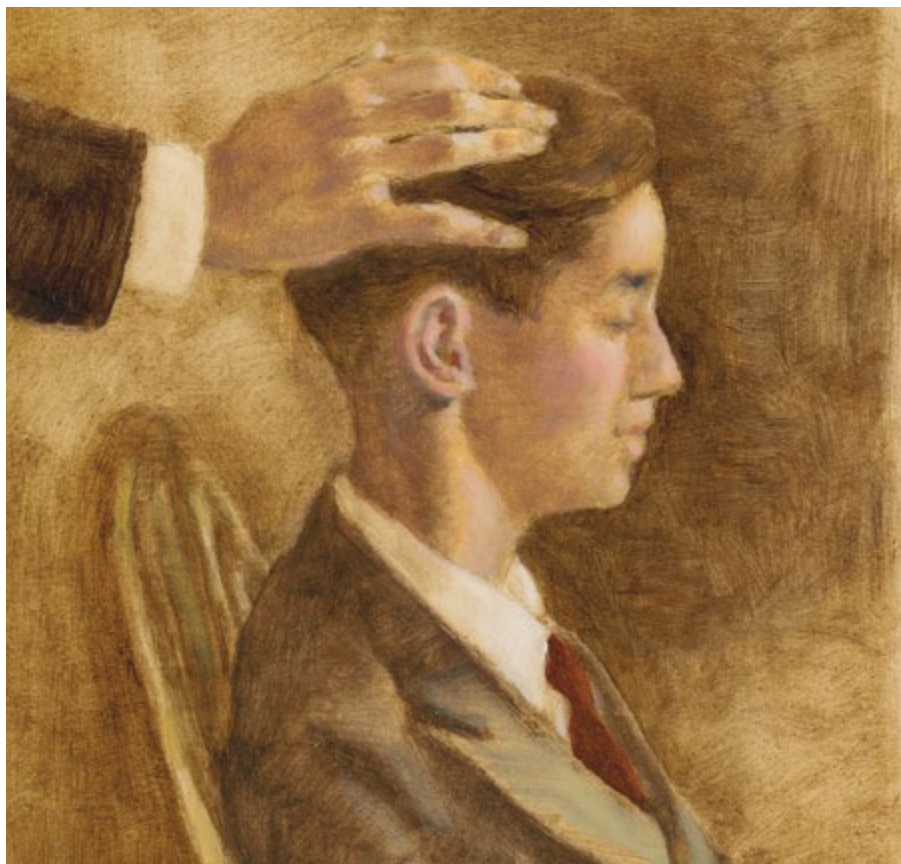
Gud vet vilka gåvor vi har

När jag blev diakon vid tolv års ålder bodde jag i New Jersey, 8 mil från New York City. Jag drömde om att bli en stor basebollspelare. Min far gick med på att gå med mig för att

se en match som spelades i den gamla och sägenomspunna Yankee Stadium i Bronx. Jag kan fortfarande se hur Joe DiMaggio svingade slagträt och slog en homerun in i mittenläktaren med

min far bredvid mig, den enda gången vi någonsin gick till en basebollmatch i högsta serien tillsammans.

Men en annan dag tillsammans med min far formade mitt liv för alltid. Han reste med mig från New Jersey till en ordinerad patriarks hem i Salt Lake City. Jag hade aldrig träffat honom förut. Min far lämnade mig på tröskeln. Patriarken ledde mig till en stol, lade sina händer på mitt huvud, och uttalade en välsignelse som en

Profetiskt löfte

"Jag lovar dig att du välsignar [andra] när du hjälper dem känna igen de andliga gåvor de fötts med. Varje människa är unik och har ett särskilt bidrag att ge. Ingen är avsedd att misslyckas."

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Hjälp dem sikta högt", *Liahona*, nov. 2012, s. 60.

gåva från Gud, som innehöll följande ord om mitt hjärtas stora önskan.

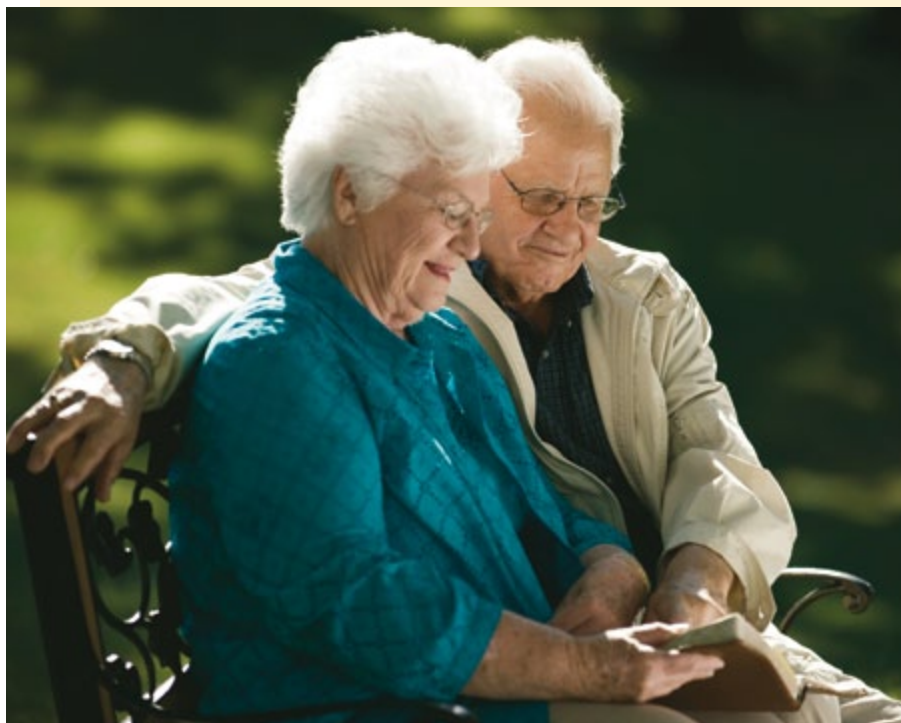
Han sade att jag var en av dem om vilka det sagts: "Saliga är de som skapar frid." [Matt. 5:9.] Jag blev så förvånad att en främling kunde veta vad som fanns i mitt hjärta att jag öppnade ögonen för att se rummet där ett sådant under skedde. Den välsignelsen om mina möjligheter formade mitt liv, mitt äktenskap och mitt prästadömsstjänande.

Tack vare den upplevelsen och det som hände därefter kan jag vittna: "Ty alla har inte fått varje gåva sig given, ty det finns många gåvor, och åt var och en är en gåva given genom Guds Ande" (L&F 46:11).

Genom att Herren uppenbarade för mig en gåva, har jag kunnat känna igen och förbereda mig för möjligheter att utöva den till välsignelse för dem jag älskar och tjänar.

Gud vet vilka gåvor vi har. Min uppmaning till dig och till mig är att be för att få veta vilka gåvor vi fått, att få veta hur vi ska utveckla dem, och att upptäcka möjligheter att tjäna andra som Gud ställer i vår väg. Men mest av allt ber jag att du ska inspireras att hjälpa andra upptäcka sina särskilda gåvor som de fått av Gud att tjäna.

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Hjälp dem sikta högt", Liahona, nov. 2012, s. 67.

Tillämpa det här budskapet

- När du läser och begrundar Läran och förbunden 46:11–26, be då om att få veta vilka andliga gåvor du kan ha.
- Hur kan du utveckla dina andliga gåvor genom att tjäna andra?
- Om du inte har fått en patriarkaliska välsignelse, överväg då att få en.

Du kan skriva ner dina tankar i din dagbok eller berätta om dem för andra.

Andra resurser om det här ämnet: *Stå fast i din tro* (2004), "Andliga gåvor", s. 6–8; "Spiritual Gifts" i Gospel Topics på LDS.org.

STYRKA UNDER PRÖVNINGAR

"Hur kan du hålla dig 'ståndaktig och orubblig' [Alma 1:25] när din tro provas? Du fördjupar dig i det som byggde kärnan i din tro:

- du utövar tro på Jesus Kristus,
- du ber,
- du begrundar skrifterna,
- du omvänder dig,
- du håller buden
- och du tjänar andra."

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum, "Din tro ska provas", *Liahona*, nov. 2012, s. 40; punkter tillagda.

FYLL I TOMRUMMET

1. "Beslutet att verka som missionär formar den _____ för missionären, hans eller hennes maka och deras efterkommande i framtida generationer" (Russell M. Nelson, "Fråga missionärerna! De kan hjälpa er!" *Liahona*, nov. 2012, s. 18).
2. "Vi kanske kan lära oss att _____ mer om vi kommer ihåg följande ord: 'Observera och tjäna'" (Linda K. Burton, "Observera och tjäna", *Liahona*, nov. 2012, s. 78).
3. "Tempeltjänsten och _____ är olika sidor av samma verk" (Richard G. Scott, "Glädjen i att återlösa de döda", *Liahona*, nov. 2012, s. 93).
4. "Det främsta kännetecknet på kärlek är alltid _____" (Jeffrey R. Holland, "Det största och främsta budet", *Liahona*, nov. 2012, s. 84).

Svar: 1. andliga framtiden; 2. älska varandra; 3. släktforskningsarbete; 4. lojalitet

FOTOILLUSTRATION CODY BELL © IRI

SKAPA EN FAMILJEKULTUR

Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum undervisade om fem saker som föräldrar kan göra för att skapa en starkare familjekultur. Han sade: "De här förslagen på hur vi kan skapa en starkare *familjekultur* går hand i hand med kyrkans kultur. Vår stärkta familjekultur skyddar våra barn."

1. "Föräldrar kan innerligt be sin himmelske Fader om hjälp."
2. "De [kan] ha familjebön, skriftstudier och hemafton och äta tillsammans så ofta som möjligt."
3. "Föräldrar [kan] använda sig av kyrkans stödjande nätverk."
4. "Föräldrar kan bära sitt vittnesbörd ofta för barnen."
5. "Vi i familjen [kan] skapa tydliga och enkla familjeregler och förväntningar, sunda familjetraditioner och -seder och 'familjeekonomi' "

Från "Bli goda föräldrar", *Liahona*, nov. 2012, s. 28.

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstal.

PAPPAS URSÄKT

*Den var mer kraftfull än
tusen predikningar.*

David Hixon

Jag var 16 år och spelade min nya rock-and-roll-skiva för första gången. Medan jag lyssnade blev jag besviken över att höra ett vulgärt ord i den sista sången. Jag blev generad. Jag visste att mina föräldrar inte skulle tycka om det — skivan uppfyllde inte vår familjs normer. Men jag tyckte om resten av sångerna, så när jag spelade skivan skruvade jag ner volymen just innan det fula ordet sjöngs.

Min välmenande syster berättade för pappa om min skiva. Senare, när han och jag var i matsalen, nämnde han sin oro för det olämpliga ordet. Fastän han sade det på ett vänligt sätt så tog jag åt mig och försvarade envist min ståndpunkt.

Jag använde alla argument jag kunde komma på för att övertyga pappa om att få behålla skivan. "Jag visste inte att det ordet fanns med på skivan när jag köpte den", sade jag, "och när den sången spelas så sänker jag volymen."

När han ändå sade att jag skulle göra mig av med skivan, sade jag: "Om du tycker det så borde jag sluta skolan också! Jag hör det ordet — och *värre* ord — varje dag i skolan!"

Han började bli frustrerad. Han påpekade på nytt att vi inte borde ha vulgär musik i vårt hem. Bråket blev värre när jag sade att det fanns värre synder jag kunde begå och att jag aldrig använde det ordet.

Jag försökte vända på det hela: "Jag anstränger mig verkligen för att göra rätt, men du fokuserar på den här lilla saken och tycker att jag är en orättfärdig syndare!"

Men pappa gav sig inte ändå. Det gjorde inte jag heller. Jag marscherade upp till mitt rum på övervåningen, stängde dörren med en smäll och lade mig kokande av ilska på sängen. Jag gick igenom mina argument om och om igen i huvudet. Jag förankrade mig ytterligare i min bristfälliga logik och övertygade mig själv om att jag hade rätt.

Tio minuter senare hördes en svag knackning på dörren. Det var pappa. Hans sinnesstämning hade förändrats. Han var inte där för att bråka. "Jag ber om ursäkt för att jag blev arg", sade han. "Kan du förlåta mig?" Han talade om hur mycket han älskade mig och

att han hade höga tankar om mig. Han predikade inte. Han gav mig inga råd. Sedan vände han sig om och lämnade tyst rummet.

Tusen predikningar om ödmjukhet skulle aldrig ha kunnat vara mer kraftfulla. Jag var inte längre arg på honom, bara på mig själv för att jag hade varit så envist och besvärlig. Jag tog skivan, knäckte den på mitten och kastade den. Jag vet inte om jag någonsin talade om för pappa vad jag gjort, men det hade ingen betydelse. Det som betydde något var att jag hade lärt mig att pappa värderade vår relation mer än sin stolthet trots att det var han som hade haft rätt. ■

David Hixon bor i Texas i USA.

ETT MJUKT SVAR

"Ett mjukt svar stillar vrede, ord som sårar väcker harm."

Ordspräksboken 15:1

VI MÅSTE FÖDAS AV VATTEN OCH ANDE

Vi tror att vi måste döpas och ta emot den Helige Andens gåva (genom förrättningen konfirmation) för att kunna frälsas i himmelriket. Frälsaren sade: "Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike" (Joh. 3:5).

Herren sade också att dopets förrättning — liksom alla andra evangelieförrättningar — måste utföras av en värdig prästadömsbärare: "Den som är kallad av Gud och har myndighet från Jesus Kristus att döpa, skall gå ned i vattnet med den [personen] ... Sedan skall han sänka ned honom eller henne i vattnet och komma upp igen ur vattnet" (L&F 20:73–74).

ETT HELIGT FÖRBUND

"Dopet ... är en förrättning som symboliserar inträdet i ett heligt och bindande förbund mellan Gud och människa. Människan lovar att överge världen, att älska och tjäna sina medmänniskor, besöka de faderlösa och änkorna i deras nöd, förkunna frid, predika evangeliet, tjäna Herren och hålla hans bud. Herren lovar att 'än rikligare ... utgjuta sin Ande över [oss]' (Mosiah 18:10), återlösa sina heliga både timligt och andligt, räkna in dem i den första uppståndelsen och erbjuda evigt liv".

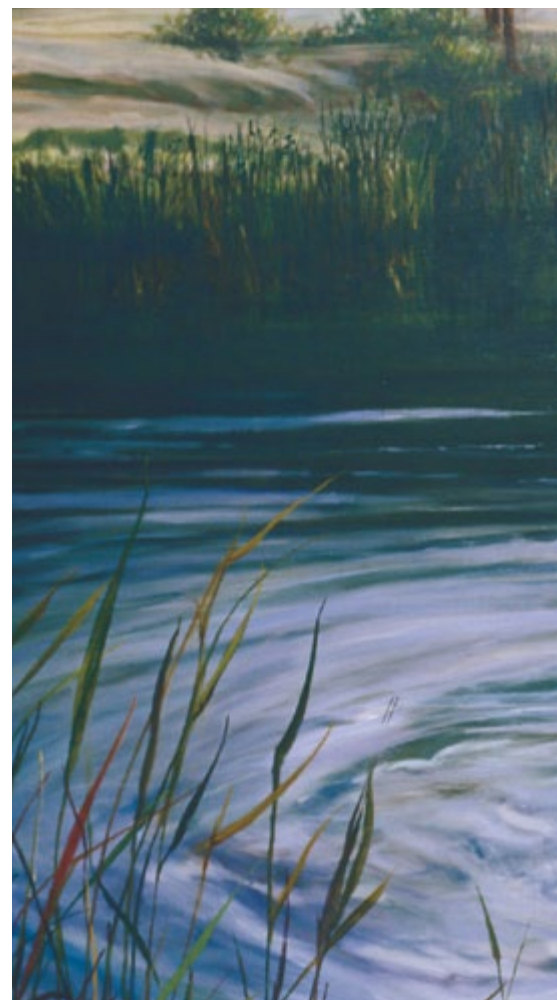
Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum, "Jesu Kristi evangelium", *Liahona*, maj 2008, s. 46.

Dop genom nedsänkning symboliserar syndarens död och begravning och personens andliga pånyttfödelse till "det nya livet" (Rom. 6:4). Genom dopet lämnar vi vårt gamla liv bakom oss och börjar ett nytt liv som lärjungar till Jesus Kristus. När vi konfirmeras blir vi medlemmar i hans kyrka.

Dopet består också av ett heligt förbund, ett löfte, mellan vår himmelske Fader och den som döps. Vi förbinder oss att hålla hans bud, tjäna honom och hans barn och ta på oss Jesu Kristi namn. Han lovar att förlåta våra synder, att "rikligare ... utgjuta sin Ande över [oss]" (Mosiah 18:10) och erbjuder oss evigt liv.

Frälsaren själv höll budet att döpas fastän han var utan synd (se Matt. 3:13–17). Han döptes för att vara lydig, för att vara ett exempel för oss, och för att "uppfylla all rättfärdighet" (se 2 Nephi 31:5–9). Så de som döps följer Frälsarens exempel. ■

För mer information, se kapitel 2 i *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* (2012).

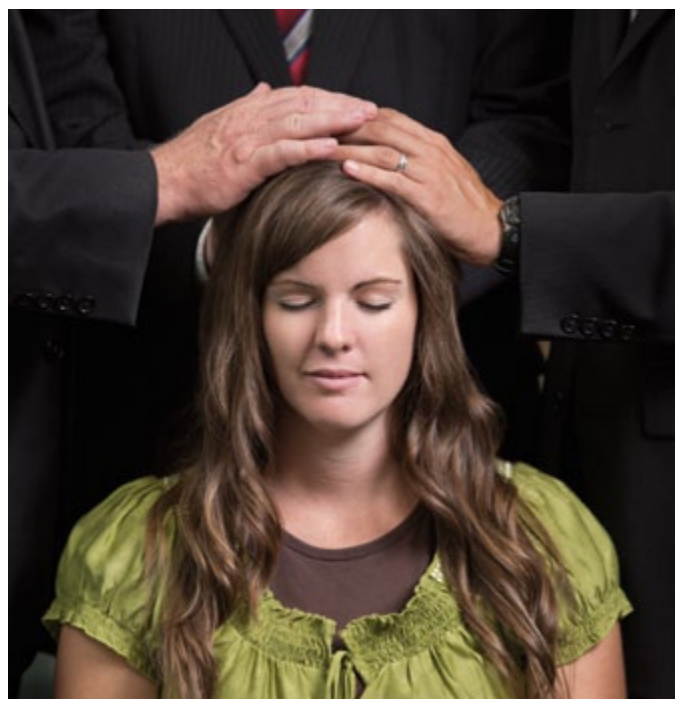

De som vill döpas måste
"ödmjuka sig inför Gud, ...
vittna inför kyrkan att de
verkligen har omvänt sig från
alla sina synder och [vara]
villiga att ta på sig Jesu Kristi
namn" (se L&F 20:37).

"Vi tror [på] ... dop
genom nedsänkning"
(Trosartiklarna 1:4).

Efter dopet konfirmeras vi som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka
av Sista Dagars Heliga och tar emot den Helige Andens gåva.
Dop och konfirmation gör att Jesu Kristi försoning kan rena oss
andligt, bland annat "till [våra] synders förlåtelse" (L&F 33:11).

Genom dop och konfirmation
blir vi "medborgare
tillsammans med de heliga"
i "Guds familj" (Ef. 2:19).

**Äldste
Tad R. Callister**
i presidentskapet för
de sjuttios kvorum

Robert Bolts klassiska pjäs *En man för alla tider* är berättelsen om Sir Thomas More. Han utmärkte sig som pedagog, advokat, ambassadör och slutligen som lordkansler av England. Han var en man med fullkomlig redbarhet. Pjäsen börjar med att Sir Richard Rich säger: "Varje människa har sitt pris! I fråga om pengar också ... Eller nöjen. Titlar, kvinnor, materiella ting, det finns alltid något."¹

Detta är pjäsens tema. Det är också livets tema. Finns det en man eller kvinna i den här världen som inte kan köpas, vars redbarhet är värd mer än något pris?

Redbarhet

*Redbarhet är
modet att göra det
rätta oavsett följer
eller obehag.*

Allteftersom pjäsen utvecklas vill kung Henrik VIII skilja sig från drottning Catharine och gifta sig med Anne Boleyn. Men det finns ett problem: Skilsmässor är förbjudna av katolska kyrkan. Därför begär kung Henrik VIII, för att inte hindras i sin önskan, att hans undersåtar ska svära en ed att de ska stödja honom i hans skilsmässa. Men det finns ytterligare ett problem.

Sir Thomas More, som är älskad och beundrad av folket, spjärnar emot. Hans samvete låter honom inte underteckna eden. Han vill inte ge med sig, inte ens på kungens personliga begäran. Sedan kommer provet. Hans vänner använder sin personliga charm och påtryckningar, men han ger sig inte. Han går miste om sin förmögenhet, sin ställning och sin familj,

GRUNDEN TILL ETT
KRISTUSLIKT LIV

men han undertecknar inte eden. Slutligen ställs han inför hotet att bli avrättad, men han ger sig ändå inte.

De har tagit ifrån honom hans pengar, hans politiska makt, hans vänner och hans familj — och ska ta hans liv — men de kan inte ta ifrån honom hans redbarhet. Den är inte till salu för något pris.

Vid pjäsens höjdpunkt blir Sir Thomas More falskeligen åtalad för förräderi. Sir Richard Rich begår mened för att kunna fälla honom. När Sir Richard går ut ur domstolssalen frågar Sir Thomas More honom: "Det där är en ämbetskedja du bär ... Vad [representerar den]?"

Åklagare Thomas Cromwell svarar: "Sir Richard har utsetts till riksåklagare för Wales."

More tittar då Rich i ögonen med stort förakt och säger: "För Wales? Richard, det gagnar inte en människa något att ge sin själ ens för hela världen ... Men för Wales!"²

I nästa liv kommer säkert många att se tillbaka med okontrollerbara snyftningar och om och om igen upprepa: "Varför sålde jag min själ för Wales eller tillfälliga fysiska glädjeämnen eller berömmelse eller ett betyg eller mina vänners godkännande? Varför sålde jag min redbarhet för ett pris?"

Redbarhetens principer

Jag vill tala om sju principer i fråga om redbarhet som jag hoppas ska inspirera oss att göra denna kristuslika egenskap till ett grundläggande karaktärsdrag i vårt personliga liv.

1. Redbarhet är grunden i vår karaktär och i alla andra dygder. År 1853 började de heliga bygga Salt Lake-templet. Under större delen av två långa, svåra år grävde och lade de heliga grunden: omkring två och en halv meter djup, gjord av sandsten. En dag kom förmannen till president Brigham Young med denna förödande nyhet: Det fanns sprickor i sandstensblocken. Brigham Young stod inför ett dilemma: 1) De kunde göra sitt bästa för att laga sprickorna och bygga ett mindre tungt och mindre storslaget tempel än planerat, eller 2) riva upp två års arbete och ersätta den med en grund av granit som kunde stödja det storslagna

tempel som Gud hade uppenbarat. Lyckligtvis valde president Young att göra det senare.³

Redbarhet är den grund varpå karaktär och ett kristuslikt liv byggs. Om det finns sprickor i grunden kommer den inte att kunna stödja tyngden av andra kristuslika egenskaper som måste byggas på den. Hur kan vi vara ödmjuka om vi saknar redbarheten att erkänna våra svagheter? Hur kan vi utveckla kristuslik kärlek till andra om vi inte är fullkomligt ärliga i vårt umgänge med dem? Hur kan vi omvända oss och bli rena om vi bara delvis avslöjar sanningen för vår biskop? Redbarhet är roten till alla dygder.

Den kristne författaren C. S. Lewis lade märke till att när vi har gjort ett misstag med ett matematiskt problem så kan vi inte bara fortsätta: "Har jag räknat fel och fått ett felaktigt resultat får jag det rätta, ju förr jag erkänner det och börjar på nytt."⁴

Inte heller kan vi fortsätta att utveckla andra kristuslika dygder helt och fullt förrän vi har gjort redbarhet till granitgrunden i vårt liv. I vissa fall kan det kräva att vi genomgår den smärtsamma processen att riva upp en befintlig grund byggd på svek och ersätta den sten för sten med en grund av redbarhet. Men det är möjligt.

2. *Redbarhet är att inte bara att göra det som är lagligt utan det som är moraliskt eller kristuslikt.* Det kanske är lagligt att begå äktenskapsbrott, det kanske är lagligt att ha föräktenskapliga fysiska relationer, det kanske är lagligt att skvallra, men inget av detta är moraliskt eller kristuslikt. Redbarhet är inte bara att följa lagarna. Det är också att följa de högre morallagarna. Det är som Förenta staternas president Abraham Lincoln sade: att leva enligt "vår naturs bättre änglar".⁵

Varje ung man har den moraliska plikten att skydda och bevara dygden hos den han dejtar, och varje ung kvinna har i sin tur samma moraliska plikt mot den hon dejtar. Hans eller hennes redbarhet provas på detta sätt. Den man eller kvinna som strävar efter redbarhet kommer att utveckla en beslutsamhet och en disciplin som även överträffar starka fysiska känslor. Det är den redbarheten gentemot Gud och gentemot sig själva och andra som stöder dem och ger dem kraft också när Satan släpper lös sin arsenal av moraliska frestelser på dem. Till den här generationen har Herren sagt: "Jag skall upprepa ett rent folk åt mig" (L&F 100:16). Gud räknar med att vi är den generationen.

För några år sedan behövde min affärskompanjon och jag låta en anställd gå. Efter en del diskussioner nådde vi en överenskommelse för att kompensera honom för hans tjänster. Jag kände att överenskommelsen var mer än rättvis, men förhandlingarna orsakade ändå en dålig stämning. Den kvällen kom en dysterhet över mig. Jag försökte skingra den genom att tala om för mig själv att jag hade varit rättvis, men känslan försvann inte. Sedan kom följande ingivelse:

"Det räcker inte att du är rättvis. Du måste också sträva efter att vara kristuslik." Lydnad mot de högsta morallagarna är något som kännetecknar en redbar man eller kvinna.

3. *Redbarhet fattar beslut utifrån eviga följder.* En av de unga kvinnorna i vår församling gjorde ett prov i high school. När hon tittade upp såg hon att en av hennes vänner fuskade. Deras ögon möttes. Vännen ryckte generat på axlarna och mimade orden: "Jag behöver ha bra betyg." På något sätt hade den här unga kvinnan förlorat sitt eviga perspektiv — det är inte betyg utan gudaskap som är vårt slutmål. Vad gör det för nytta att bli antagen till det bästa universitetet om vi därigenom går miste om vår upphöjelse? Varje gång någon fuskar säljer han sin andliga förstfödslov för en tallrik linssoppa (se 1 Mos. 25:29–34). I sin kortsynthet väljer han en dollar i dag i stället för oändligt välstånd i nästa liv.

En besviken far sade en gång till mig att hans tonårsdotter ville "leva livet" och sedan, tre månader före det tilltänkta bröllopet, ordna upp saker och ting så att hon kunde få en tempelrekommendation. Jag känner inte till någon stavs-president som skulle utfärda en rekommendation under sådana omständigheter. Men även om en rekommendation utfärdades så skulle det vara till förbannelse och inte till välsignelse. Redbarhet är inte kortsiktig — den är inte bara en tillfällig beteendeförändring. Den är en permanent förändring av vår natur.

Kung Benjamin förklarade hur vi kan förändras från en naturlig människa till en andlig människa: "Ty den naturliga människan är en fiende till Gud och har så varit från Adams

Vi kan inte fortsätta att utveckla andra kristuslika dygder helt och fullt förrän vi har gjort redbarhet till granitgrunden i vårt liv. I vissa fall kan det kräva att vi genomgår den smärtsamma processen att riva upp en existerande grund byggd på svek och ersätta den sten för sten med en grund av redbarhet.

När vi ska förändra vår natur och inte bara vårt beteende så underlättas det av ett evigt perspektiv om att vi är Guds barn, att vi har fått en gnista av gudomlighet inom oss från honom, och att vi genom försoningen kan bli lika honom — det fullkomliga föredömet i redbarhet.

fall, och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte ger efter för den Helige Andens maningar och lägger av den naturliga människan och blir en helig genom Herren Kristi försoning och blir som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på henne, alldeles som ett barn underkastar sig sin far” (Mosiah 3:19; kursivering tillagd).

När vi ska förändra vår natur och inte bara vårt beteende så underlättas det av ett evigt perspektiv av att vi är Guds barn, att vi har fått en gnista av gudomlighet inom oss från honom, och att vi genom försoningen kan bli lika honom — det fullkomliga föredömet i redbarhet.

4. Redbarhet är att avslöja hela sanningen och inget utom sanningen. Jag tror att Herren kan leva med våra svagheter och misstag, förutsatt att vi vill och försöker att omvända oss. Det är detta som försoningen handlar om. Men jag tror inte att han lätt kan tåla ett svekfullt hjärta eller en ljugande tunga.

För några år sedan gjorde jag en rundresa i en mission. Några av missionärerna hade problem med lydnad. En kväll höll missionspresidenten och jag intervjuer med några av missionärerna. Morgonen därpå inledde missionspresidenten vår zonkonferens med att hålla ett mästertal om redbarhet. Jag kände mig manad att tala ytterligare om ämnet. Vi nämnde att vi skulle hålla fler intervjuer lite senare. Vi bad missionärerna att inte låta sig ledas in på den vägen att de bara avslöjar sanningen om de får en perfekt, detaljerad fråga.

Anden var där och fyra av missionärerna från kvällen innan kom enskilt fram och sade: ”Vi har något mer att berätta.” En av dem sade: ”Jag vill vara en ärlig människa.” Den dagen bytte han ut sin grund av sand mot redbarhetens grund av granit.

5. Redbarheten har inga alibin eller ursäkter. Det är något förädlade med en man eller kvinna som erkänner sina svagheter och helt tar på sig skulden utan ursäkter eller alibi. Vid flera tillfällen skrev Joseph Smith om sina svagheter i Läran och förbunden så att alla kunde läsa om dem. Det visar oss att han inte var fullkomlig, men det visar oss också att han inte hade något att dölja — han var en redbar man. Vilken betydelse har det för hans trovärdighet när han berättar om den första synen eller om Moronis besök? Det säger oss att vi kan lita på honom, att vi kan tro alla hans ord därför att han verkligen är en redbar man.

6. Redbarhet är att hålla våra förbund och åtaganden också när det inte är så bekvämt. Redbarhet är modet att göra det rätta oavsett konsekvenser eller obehag. President N. Eldon Tanner (1898–1982), tidigare förste rådgivare i första presidentskapet, berättade följande:

”Nyligen kom en ung man till mig och sade: ’Jag har kommit överens med en man om att göra vissa avbetalningar varje år. Jag ligger efter med betalningen och klarar det inte. Om jag gör dessa avbetalningar måste jag gå ifrån huset. Vad ska jag göra?’

Jag såg på honom och sade: ’Håll fast vid er överenskommelse.’

’Även om det kostar mig huset?’

Jag sade: ’Jag talar inte om ditt hus. Jag talar om er överenskommelse. Jag tror att

din hustru hellre vill ha en man som står vid sitt ord, uppfyller sina skyldigheter, håller det han har lovat eller ingått förbund om och därmed måste hyra bostad, än ha ett hus med en man som inte håller sina förbund och löften.”⁶

Han hade ett svårt val: sitt hem eller sin redbarhet. En redbar man eller kvinna ger inte efter bara för att det är svårt eller dyrt eller obekvämt. Herren har visat ett fullkomligt sinne för redbarhet under sådana omständigheter. Han har sagt: ”Vem är jag ... som har lovat och inte uppfyllt?” (L&F 58:31).

Ett av redbarhetens svåraste prov är om vi håller buden och löfena vi har ingått eller om det finns kryphål i våra löften.

7. *Redbarhet styrs inte av andras närvaro. Den styrs internt, inte externt.* Äldste Marion D. Hanks (1921–2011) i de sjuttios kворum berättade om en man och hans lille son som ”stannade till vid ett öde majsält på en avlägsen landsväg” och tittade på den delikata majsens på andra sidan stängslet. Fadern tittade framför sig, bakom sig, till vänster och till höger. Sedan ”började han klättra över stängslet” för att ta lite majs. Hans son tittade på honom och sade förebrående: ”Pappa, du glömde att titta uppåt.”⁷

I Shakespeares pjäs *Hamlet*, säger Polonius till sin son Laertes:

*Var trogen mot dig själv,
och därav följer det som natt på dag,
att du mot ingen man kan bliva falsk.*⁸

Vilket underbart råd! Vi har ett val. Vi kan antingen ta vara på stunden och ta kontroll över vårt liv eller bara bli marionetter som följer omgivningen och våra jämnåriga.

Skulle du titta på pornografi framför ögonen på din mor, den som du dejtar, din maka eller din biskop? Om det är fel i andras närhet är det lika fel i deras frånvaro. Den redbara människan som är sann mot sig själv och mot Gud väljer det rätta oavsett om någon ser det eftersom han eller hon styrs av sig själv och inte kontrolleras externt.

Må vår själs redbarhet ha en skylt där det står med stora svarta bokstäver: ”INTE TILL SALU FÖR NÅGOT PRIS” så att det kan sägas om oss, som det sades om Hyrum Smith: ”Välsignad är min tjänare Hyrum Smith, ty jag, Herren, älskar honom på grund av hans hjärtas redbarhet” (L&F 124:15).

Må vi alla bli redbara män och kvinnor — inte för att vi måste utan för att vi vill. Herren har tillkännagett belöningen för dem som gör det: ”Sannerligen säger jag er: Alla bland dem som vet att deras hjärtan är uppriktiga ... och är villiga att hålla sina förbund genom offer ... *godtas av mig*” (L&F 97:8; kursivering tillagd).

Må vi alla godtas av Gud därför att vi strävar efter att bli redbara män och kvinnor. ■

Från ett tal under ett möte den 6 december 2011 vid Brigham Young-universitetet. För hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

SLUTNOTER

1. Robert Bolt, *A Man for All Seasons: A Play of Sir Thomas More* (1960), s. 2.
2. Bolt, *A Man for All Seasons*, s. 95.
3. Se Richard Neitzel Holzapfel, ”Varje fönster, varje spira talar om det som hör Gud till”, *Nordstjärnan*, nov. 1993, s. 12.
4. C. S. Lewis, *Kan man vara kristen?* (1992), översättning av Alf Ahlberg, s. 36.
5. Abraham Lincoln, i hans första tal som president, 4 mars 1861.
6. N. Eldon Tanner, i Conference Report, okt. 1966, s. 99.
7. Marion D. Hanks, i Conference Report, okt. 1968, s. 116.
8. Se William Shakespeare, *Hamlet*, (1950), akt 1, scen 3, rad 85–87.

*En upptagen mamma
som ville tjäna andra
på Frälsarens sätt,
insåg att hon hade
många möjligheter att
tjäna — inte utanför
hemmet men i.*

Lärjungeskap

– ALLTID,
I ALLTING OCH
ÖVERALLT

Melissa Merrill

När Alma förklarade dopförbundet vid Mormons vatten så sade han att det innebär att man står som vittnen om Gud "alltid och i allting och överallt" (Mosiah 18:9). Det är en norm som Frälsarens lärjungar strävar efter att följa i dag och ett förbund som förnyas varje vecka under sakramentet, när kyrkans medlemmar lovar att "alltid minnas" Frälsaren (L&F 20:77).

Hur ser ett sådant lärjungeskap ut egentligen? Kyrkans tidningar bad sista dagars heliga över hela världen att delta i ett "lärjungeexperiment". Vi bad helt enkelt dessa medlemmar att fokusera på en viss lärdom av eller berättelse om Jesus Kristus, konsekvent studera och begrunda det skriftavsnittet i en vecka och rapportera om hur deras hängivna studier av Frälsarens liv och lärdomar påverkade hur de "alltid" följde honom.

Lärjungeskap — alltid

Kara Laszczyk från Utah i USA hade länge sett lärjungeskap som en önskan att efterlikna Jesus Kristus och som villighet att uppoffra och tjäna för att sprida hans evangelium. Men hon kände

sig lite hämmad av sin inåtvända personlighet.

"Jag har en tendens att bara tänka inom min sfär eftersom jag tycker det känns obehagligt att göra mig tillgänglig för andra", förklarar hon. "Jag oroar mig för mycket för vad andra tycker om mig, i stället för vad jag tycker om mig och vad min Frälsare tycker om mig."

Men syster Laszczyk säger att hennes veckolånga experiment med att studera Lukas 7, som handlar om när Frälsaren tjänade ett flertal personer, fick henne att omvärdera sina motiv. Hon frågade sig själv: "Gör jag saker för att jag har en uppriktig önskan att bli som Frälsaren och ta hand om andra, eller checkar jag bara av uppgifter på en lista så att jag kan ha gott samvete för att jag har uppfyllt dem? Är jag mer mån om andras välfärd eller om vad andra tycker om det jag gör?"

Hon säger att hon kom till insikt om att en del av att följa Frälsaren — att göra vad han skulle göra i en given situation — innebar att hon visade kärlek och tjänade *när hon behövdes*, inte bara när det var lägligt.

"Lärjungeskap är inte passivt", säger hon. "Det är inte alltid lätt. Tiden, energin och

LÄRJUNGESKAPETS UTMANINGAR

”När vi lovar att följa Frälsaren, vandra i hans fotspår och vara hans lärjungar, lovar vi att gå vart denna gudomliga stig än för oss. Och frälsningens stig leder alltid på ett eller annat sätt genom Getsemane. Så om Frälsaren mötte sådan orättvisa och sådana motgångar, sådan förföljelse, orättfärdighet och sådant lidande, så kan inte vi förvänta oss att inte utsättas för något av detta om vi tänker kalla oss hans sanna lärjungar och trogna efterföljare.”

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum, ”Lärdomar från Liberty-fängelset”, Satellitutsändning av KUV:s brasafton, 7 sep. 2008.

medlen vi uppoffrar för att tjäna på ett uppriktigt kärleksfullt sätt hjälper oss att komma närmare Frälsaren.” Hon tillägger att hon fattar mod i vetenskapen om att Herren inte ber oss att springa fortare än vi har krafter till (se Mosiah 4:27) eller att göra sådant som vi inte kan göra utan hans hjälp.

De här principerna hjälpte syster Laszczyk att delta i en fasta för familjemedlemmar fastän hon har haft svårt att fasta tidigare. Den kunskapen har också motiverat henne att förändra sig rent allmänt.

”Jag vill vara mer driven att tjäna, i stället för att bara vänta tills en anmälningslista skickas runt”, säger hon. ”Jag vill vara en bättre besökslärare. Jag vill söka efter något sätt att tjäna utanför kyrkan i min kommun. Jag vill att min första tanke ska vara ’Vad kan jag göra för dem?’ eller ’Vad behöver de?’ och inte ’Har jag tid?’ eller ’Hur påverkar det här mig?’

”Vi behöver vår Frälsare”, säger hon, ”men vår Frälsare behöver också oss. Han vill att vi hjälper och lyfter varandra.”

Francisco Samuel Cabrera Perez från Chihuahua i Mexico säger att han inte anser sig vara en dålig människa. Han har försökt följa buden och fullfölja sina plikter mot sin familj och mot sina medmänniskor sedan han döptes vid 16 års ålder. Men experimentet att studera Frälsarens liv hjälpte honom att förflytta sig från teoretiskt till praktiskt lärjungeskap.

När broder Cabrera studerade Johannes 6:27–63, predikan där Frälsaren kallar sig själv livets bröd, såg han inom sig en tendens som många har: att se till sin personliga bekvämlighet först.

”Jag hittar alltid en eller fler ’anledningar’ — ursäkter — till att utföra mina plikter senare”,

förklarar han. Han får tankar som ”om ett tag” eller ”i morgon” eller ”det är ingen brådska”, säger han. ”De hänger över en som gamar och hindrar min familjs och min ekonomiska, sociala och framför allt eviga utveckling.”

Att bara följa Frälsaren genom att göra det vi tycker om att göra, gör oss nästan till lärjungar, inte till riktiga lärjungar, säger han. När broder Cabrera läste om Frälsarens beslutsamhet att underkasta sig Faderns vilja, stärktes hans egen beslutsamhet och han förstod bättre hur han får hjälp att ”lägg[la] av den naturliga människan” (Mosiah 3:19) genom att ta sakramentet varje vecka.

”Jag underkastar mig den Helige Andens inflytande och låter försoningens kraft göra mig till en helig”, förklarar broder Cabrera. ”För att det ska hända behöver jag utveckla kristuslika egenskaper: bli som ett barn; undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta mig Herrens vilja” (se Mosiah 3:19).

När broder Cabrera gjorde en medveten ansträngning att lägga av den naturliga människan upptäckte han att han fick större kärlek till sin himmelske Fader och Jesus Kristus, sin familj, sina ledare och andra bekanta. Han upptäckte att han gjorde bättre ifrån sig på jobbet. Och framför allt upptäckte han att han tyckte om — inte vändades över — att göra sådant som bygger upp Guds rike.

”Jag brukade se det som en börda att vara lärjunge till Kristus, men nu ser jag att hans ok är milt och hans börda lätt” (se Matt. 11:30), säger broder Cabrera. ”Det är det som den stora lycksalighetsplanen innebär: att följa Jesus Kristus och glädjas med honom nu och i evigheterna.”

Att vara en Jesu Kristi lärjunge är inte bara något man gör då och då, utan ett levnadssätt.

Lärjungeskap i allting

Chioma N., 15 år, från Nigeria, studerade Johannes 7 och Tredje Nephi 14 för att hon ville bli mer lydig. Hon erkänner att det är svårt att "göra sådant som jag avskyr att göra — särskilt att städa köket när jag är trött". Men hon har också en önskan att "älska människorna omkring henne". Och lydnad, upptäckte hon, var ett sätt att visa den kärleken (se Joh. 14:15).

När Chioma studerade Frälsarens lärdomar om lydnad och läste om hur han underkastade sig Faderns vilja, insåg hon att eftersom vår himmelske Fader och Jesus Kristus visste att vi skulle synda och gå vilse, gav de oss bud för att hjälpa oss att hålla oss kvar på den trånga och smala stigen. Hon lärde sig också att utan lydnad kan vi inte komma in i Guds rike.

"Jag lärde mig att ingen är fullkomlig, men med lydnad kan vi alla sträva mot det", säger hon. "Och jag har lärt mig att vi bör vara lydiga så att vår himmelske Fader kan välsigna oss."

Hon fann ett tillfälle när hon kunde visa lydnad i skolan. Det var när hon blev ombedd att sopa klassrumsgolvet när det inte var hennes tur.

"Jag lydde ödmjukt eftersom jag lyssnade på den Helige Anden som sade att jag skulle lyda och sopa klassrumsgolvet. De andra eleverna blev förvånade, och även vår lärare. Tack vare den händelsen vet andra nu att jag är en lydig och ödmjuk tjej. Jag kände mig glad hela veckan därför att jag hade varit lydig."

Michelle Kielmann Hansen växte upp på Grönland och bor nu i Danmark. På båda platserna råder kulturen till att "visa

vänlighet och vara hjälpsam”, säger hon. I många avseenden, säger hon, har platserna där hon har bott hjälpt henne att göra det lättare att leva ett kristuslikt liv.

Men hon säger att på andra sätt är det svårt att hjälpa andra förstå att lärjungeskap inte är något man utövar då och då; det är ett sätt att leva. Hon sade att hennes kamrater, bland andra två rumskamrater som inte tillhör kyrkan, ofta har svårt att förstå en livsstil där man tillbringar ”all den där tiden i kyrkan”, besöker templet, studerar skrifterna och fastar varje månad. Det blir ännu svårare att leva ett liv som lärjunge när hon stöter på vulgär media, rått språk eller andra negativa externa inflytanden. ”Med dessa inflytanden”, säger hon, ”kan det vara mycket svårt att komma ihåg att jag faktiskt är en lärjunge till Kristus.”

Syster Hansen erkänner att det är svårt att vara ung vuxen i en värld vars moral ständigt verkar ändras. I vissa fall är beslutet mellan rätt och fel lätt att fatta. I andra fall är det inte det. Men, säger hon, fastän situationerna hon ställs inför ibland är komplicerade, så är skrifterna enkla.

”Det är svårare att vara lärjunge till Jesus Kristus om man inte känner honom”, säger syster Hansen. ”Skrifterna är till för att vi ska lära känna honom. Varje gång jag inte visste vad jag skulle göra vände jag mig automatiskt till det jag hade studerat på morgnar och kvällar”, sade hon. ”Att

*En medlem sade:
”Vi kan hitta ett nytt
sätt att bli mer lika
Frälsaren varje gång
vi studerar hans liv.
Och sedan fortsätter
vi att lära oss det
genom att följa
hans exempel.”*

studera [Frälsarens] liv och lärdomar hjälpte mig att bättre förstå att han gjorde det han gjorde därför att han älskar var och en av oss.

När jag lärde mig mer om honom förstod jag att en Kristi lärjunge är någon som vet vem han är. Och det hjälpte mig att göra så som han lärde. Lärjungenskap är att veta [och välja] vad Jesus Kristus skulle göra i en viss situation. Därför är det viktigt att studera hans lärdomar ofta."

Lärjungenskap överallt

Stacey White, en fyrbarnsmamma i Indiana i USA, längtade efter en möjlighet att hjälpa en granne, vän eller en främling under veckan när hon studerade Matteus 25:35–40, där Frälsaren lär att när vi tjänar "en av dessa mina minsta" så tjänar vi faktiskt honom (vers 40).

"Eftersom jag är en upptagen hemmamamma med fyra små barn blir jag ibland frustrerad över att jag inte kan tjäna andra så ofta som jag skulle vilja", säger syster White. "Jag är så upptagen med att ta hand om min egen familjs behov att jag knappt har tid med något extra."

Syster White lade märke till att när hon fortsatte studera, göra tvärhänvisningar och begrunda skriftställena och be om möjligheter att tjäna, "så verkade det bli en ännu stressigare vecka än vad det brukar vara för en mamma" — definitivt inte vad hon hade hoppats på.

"Det fanns skolprojekt att hjälpa till med, fler oredor än vanligt att städa upp, syskongräl att medla i och ett berg av tvätt som verkade föröka sig. Att-göra-listan verkade aldrig komma i närheten av att slutföras. Mina böner verkade förbli obesvarade medan jag längtade efter den lediga tiden och energin till att tjäna någon annan än min make och mina barn."

Men sedan, efter några dagar, insåg syster White något: Bara för att hon inte hade möjlighet att tjäna utanför hemmet så betydde inte det att Herren inte hade besvarat hennes bön, och det betydde inte att hon inte hade tjänat på betydelsefulla sätt.

"Herren *besvarade* min bön genom att ge mig möjligheter att tjäna min egen familj", säger hon. "Ibland känns det som om tjänandet jag gör för familjen på något sätt inte räknas, att det måste ske utanför hemmet för att klassificeras som tjänande, och göras för någon annan än en familjemedlem. Men med min nya insikt bäddade, tvättade, skjutsade och utförde jag mina moderliga plikter mer glatt. Mina uppgifter kändes inte lika triviala, och jag insåg att det jag gjorde för min familj gjorde skillnad."

För Dima Ivanov från Vladivostok i Ryssland kom inbjudan att delta i "lärjungeexperimentet" under en hektisk tid. Broder Ivanov hade nyligen lämnat sitt jobb för att starta eget, och eftersom han hade så många arbetsrelaterade

ansvarsuppgifter att tänka på undrade han om han skulle kunna sätta tankarna på lärjungenskap främst.

Han tackade i alla fall ja till att delta, och eftersom lärjungenskap för honom är att "lyda och följa en lärares riktning eller råd", gjorde han en djupdykning i Bergspredikan som finns i Matteus 5 och i Tredje Nephi 12.

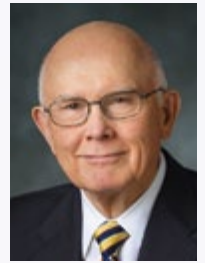
Det broder Ivanov upptäckte när han studerade de olika delarna av den predikan, sade han, var hans egna svagheter. Men broder Ivanov visste att Frälsaren hade lovat att göra det svaga starkt för dem som ödmjukar sig (se Ether 12:27), så han vände sig till honom och sökte efter möjligheter att förbättra sig.

"Jag kände mig närmare Frälsaren", rapporterar broder Ivanov. "Jag lärde mig att han är den störste Läraren, och jag lärde mig hur jag kunde bli mer lik honom. När jag studerade lärjungeskapets natur lärde jag mig att vi kan hitta ett nytt sätt att bli mer lika Frälsaren varje gång vi studerar hans liv. Och sedan fortsätter vi att lära oss det genom att följa hans exempel. Vi måste tillämpa det vi lär oss."

Han sade att hans insikt om lärjungenskap förändrades under veckan. "Att följa Frälsaren är inte bara att studera evangeliets principer eller följa hans bud", säger han. Var vi än är och vad vi än gör kan vi ha en "uppriktig önskan att följa hans exempel och ha för avsikt att bli mer lika honom". ■

Melissa Merrill bor i Idaho i USA.

Balansera

SANNING OCH TOLERANS

Sanningens existens och natur är en av jordelivets grundläggande frågor. Till Pilatus, den romerske landshövdingen, sade Jesus att han kommit till världen "för att vittna om sanningen". Den som inte trodde sade: "Vad är sanning?" (Joh. 18:37–38). Tidigare hade Frälsaren förkunnat: "Jag är vägen och sanningen och livet" (Joh. 14:6). I en nutida uppenbarelse förkunnade han: "Sanningen är kunskapen om tingen som de är och som de var och som de kommer att vara" (L&F 93:24).

Vi tror på *absolut sanning*, inbegripet Guds existens, och rätt och orätt som han har fastlagt i sina bud. Vi vet att Guds existens och existensen av absolut sanning har avgörande betydelse för livet här på jorden, vare sig man tror på dem eller inte. Vi vet också

att ondskan existerar och att somligt helt enkelt är ytterst, allvarligt och evigt fel.

Tolerans mot beteenden är bara en del av ett tvåsidigt mynt. Tolerans eller respekt är en sida av myntet, men sanningen är alltid den andra sidan.

Chockerande rapporter om omfattande stölder och oärlighet i civiliserade samhällen tyder på att det finns ett moraliskt vakuum där många tycks ha en bristfällig känsla för rätt och orätt. Omfattande upplöpp, plundringar och bedrägeri har fått många

att fråga sig om vi inte håller på att förlora den moraliska grundval som västvärlden fått genom det judisk-kristna arvet.¹

Det är rätt att bekymra sig över vår moraliska grundval. Vi lever i en värld där allt fler inflytelserika personer lär och lever efter tron att det inte finns något som är absolut sant i fråga om rätt och orätt, att all auktoritet och alla uppföranderegler är val som människor gör som kan komma före Guds bud. Många ifrågasätter till och med Guds existens.

Den moraliska relativismens filosofi, som hävdar att var och en har frihet att för egen del välja vad som rätt och orätt, är på väg att bli den icke-officiella trosbekännelsen för många i Förenta staterna och i andra länder i västvärlden. I vissa extrema

fall har onda handlingar som tidigare var begränsade och doldes som en varböld nu legaliserats och blivit något man stoltserar med. Påverkade av den här filosofin har många i det uppväxande släktet fastnat i själviska nöjen, pornografi, oärlighet, rått och oanständigt språk, avslöjande klädsel, kroppsmålning och piercing och förnedrande sexuella njutningar.

Många religiösa ledare ser Gud som den yttersta laggivaren genom vilkens befallning vissa beteenden är absolut rätta och vissa andra är absolut fel och orätta.² Bibelns och Mormons boks profeter förutsåg den här tiden när människor skulle "älska njutning i stället för Gud" (2 Tim. 3:4)

Vi måste försvara sanningen samtidigt som vi är toleranta mot och respekterar trosuppfattningar och föreställningar som skiljer sig från våra egna.

och till och med förneka Gud (se Jud. 1:4; 2 Nephi 28:5; Moroni 7:17; L&F 29:22).

I de här svåra omständigheterna har vi, som tror på Gud och på den medföljande sanningen att det finns sådant som är absolut rätt eller fel, utmaningen att leva i en gudlös och alltmer omoralisk värld. I de här omständigheterna har vi alla — och i synnerhet det uppväxande släktet — plikten att stå upp och betyga att Gud finns och att hans bud fastslår absoluta sanningar.

Många lärare i skolor, på college och universitet lär ut och lever efter en relativ moral. Det här formar många ungdomars

inställning som sedan intar platsen som våra barns lärare och också formar allmänhetens inställning genom medier och populärkultur. Den moraliska relativismens filosofi förnekar vad miljontals troende kristna, judar och muslimer anser vara grundläggande, och förnekelsen skapar allvarliga problem för oss alla. Vad troende bör göra när det gäller det här leder mig till det andra av mina tvillingämnen: tolerans.

Tolerans definieras som en vänlig och rättvis inställning till främmande eller annorlunda åsikter och bruk eller till personer som har eller utövar dem. Moderna transportmedel och kommunikationer gör att vi kommer i närmare kontakt med andra folk och andra föreställningar vilket ökar behovet av tolerans.

Att vi kommer i närmare kontakt med kulturell mångfald både berikar vårt liv och komplicerar det. Vi berikas av umgänget med olika folkslag, vilket påminner oss om den underbara mångfalden bland Guds barn. Men mångfald i fråga om kultur och värderingar innebär också utmaningen att veta vad vi kan ta till oss, om det är förenligt med evangeliets kultur eller inte. På det viset ökar mångfalden också risken för konflikter och kräver mer eftertanke när det gäller tolerans. Vad är tolerans, när är den lämplig och när är den inte lämplig?

De här frågorna är svårare för dem som betygar att Gud finns och att det finns absolut sanning än för dem som tror på moralisk relativism. Ju svagare ens tro på Gud är och ju färre absoluta sanningar man tror på, desto färre tillfällen finns det då andras tro eller seder ställer en inför utmaningen att vara tolerant. En ateist behöver till exempel inte besluta vilket slags grovt eller gudlöst språk som kan tolereras och vilket han bör motsätta sig. Personer som inte tror på Gud eller på absolut sanning i moraliska frågor kan uppfatta sig själva som de mest toleranta av alla. För dem är nästan allt tillåtet. Den här trosuppfattningen kan tolerera nästan varje beteende och nästan varje person. Dessvärre tycks somliga av dem som tror på moralisk relativism ha svårt att vara toleranta mot dem som hävdar att Gud finns och bör respekteras och som tror på absoluta sanningar i moraliskt hänseende.

Eftersom Jesu Kristi efterföljare har fått befallning om att vara i världen men inte av världen, måste vi sträva efter att bli tolererade av dem som hatar oss för att vi inte är av världen.

Tre absoluta sanningar

Vad innebär då tolerans för oss och för andra troende, och vad finns det för svårigheter med att tillämpa den? Jag börjar med tre absoluta sanningar. Jag uttrycker dem som en Herren Jesu Kristi apostel, men jag tror att de flesta av de här tankarna delas av troende i allmänhet.

För det första: Alla människor är bröder och systrar under Gud och lärs av sina olika religioner att älska och göra gott mot varandra. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) uttryckte den här tanken för sista dagars heliga: "Var och en av oss [i olika religiösa samfund] tror att Gud är vår Fader, även om vi kanske skiljer oss åt i vår tolkning av honom. Var och en av oss är del av en stor familj, människosläktet, och är Guds söner och döttrar och därför bröder och systrar. Vi måste anstränga oss mer för att bygga upp ömsesidig respekt, en attityd av fördragsamhet, med tolerans mot andra, oavsett vilka lärdomar eller vilken livsåskådning vi stöder."³

Lägg märke till att president Hinckley talade om både "ömsesidig respekt" och tolerans. Det är en utmaning i vår tid att leva tillsammans med ömsesidig respekt för varandras olikheter. Men att leva med olikheter — och här kommer jag till den *andra* absoluta sanningen — är det som Jesu Kristi evangelium lär oss att vi måste göra.

Jesu lärde att Guds rike är som en surdeg (se Matt. 13:33). En surdeg blandas in i en större massa tills

alltsammans blir syrat, vilket innebär att det jäser eller lyfts genom dess inverkan. Vår Frälsare lärde också att hans efterföljare får lida i världen (se Joh. 16:33), att deras antal och besittningar är små (se 1 Nephi 14:12), och att de blir hatade eftersom de inte är av världen (se Joh. 17:14). Men det är vår roll. Vi har kallats att leva tillsammans med andra Guds barn som inte delar vår tro eller våra värderingar och som inte har de förbundsplikter som vi har påtagit oss. Vi ska vara *i* världen men inte *av* världen.

Eftersom Jesu Kristi efterföljare har fått befallning om att vara en surdeg, måste vi sträva efter att bli tolererade av dem som hatar oss för att vi inte är av världen. Det här innebär bland annat att vi ibland måste protestera mot lagar som skulle minska vår frihet att utöva vår tro, och vi lutar då till våra grundlagsenliga rättigheter till fri religionsutövning. Det handlar om att "människor av olika trosuppfattningar ska ha möjlighet att utarbeta sitt förhållande till Gud utan att staten står och tittar över axeln på dem".⁴ Det är därför vi behöver förståelse och stöd när vi måste förespråka religionsfrihet.

Vi måste också vara toleranta och respektera andra. Som aposteln Paulus lärde bör kristna "sträva efter det som tjänar friden" (Rom. 14:19) och så långt som möjligt "håll[a] fred med alla människor" (Rom. 12:18). Vi ska därför vara noga med att ära det goda som vi bör se hos alla människor och i många åsikter och bruk som skiljer sig från våra egna. Som det står i Mormons bok:

”Allt som är gott [kommer] från Gud ...

Därför är allt som inbjuder och lockar till att göra gott, och till att älska Gud och att tjäna honom, inspirerat av Gud.

Ta er därför i akt ... så att ni inte anser det som är ... gott och av Gud vara av djävulen” (Moroni 7:12–14).

En sådan inställning till olikheter leder till att andra tolererar och även respekterar oss.

Vår tolerans och respekt för andra och deras tro får oss inte att frångå våra egna förpliktelser mot den sanning vi känner till och de förbund vi har slutit. Det är en *tredje* absolut sanning. Vi har utsetts till frontsoldater i striden mellan rätt och fel. Det finns ingen medelväg. Vi måste försvara sanningen samtidigt som vi är toleranta mot och respekterar trosuppfattningar och föreställningar som skiljer sig från våra egna, och de personer som har dem.

Tolerans mot beteenden

Vi måste vara toleranta mot och respektera andra och deras tro, bland annat deras rätt att förklara och förespråka sina ståndpunkter, men vi måste inte respektera eller tolerera orätt *beteende*. Vår plikt mot sanningen kräver av oss att vi ska motarbeta beteenden som är fel. Det här är lätt när det gäller extremt beteende som de flesta troende och icke troende anser vara fel eller oacceptabelt.

När det gäller mindre extremt beteende, där till och med troende är oense om huruvida det är fel, blir det mycket svårare att definiera vad det är vi ska tolerera och i vilken omfattning. Således skrev en eftertänksam kvinna i kyrkan till mig om sin oro över att ”världens definition av ’tolerans’ mer och mer tycks användas med avseende på tolerans mot syndiga livsstilar”. Hon frågade mig hur Herren skulle definiera *tolerans*.⁵

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt: ”Ordet *tolerans* står inte på egna ben. Det krävs ett föremål och en reaktion för att det ska kunna kallas en dygd ... Tolerans är ofta något som man fordrar men sällan visar. Var på er vakt mot ordet *tolerans*. Det är en ytterst instabil dygd.”⁶

Som aposteln Paulus lärde bör kristna ”sträva efter det som tjänar friden” och så långt som möjligt ”håll[a] fred med alla människor”.

Det här inspirerade rådet påminner oss om att för personer som tror på absolut sanning är tolerans mot beteenden bara en del av ett tvåsidigt mynt. Tolerans eller respekt är en sida av myntet, men sanningen är alltid den andra sidan. Man kan inte äga eller använda toleransmyntet utan att vara medveten om båda sidorna.

Vår Frälsare tillämpade den här principen. När han mötte kvinnan som gripits för äktenskapsbrott talade han toleransens tröstande ord: ”Inte heller jag dömer dig.” När han sedan sade att hon skulle gå talade han sanningens befallande ord: ”Gå, och synda inte mer!” (Joh. 8:11). Vi bör alla byggas upp och stärkas av det här exemplet på både tolerans och sanning: vänlighet i tal men fasthet i fråga om sanningen.

En annan eftertänksam sista dagars helig skrev: ”Jag hör ofta att man missbrukar Guds namn, och jag har också bekanta som säger att de bor tillsammans med sin pojkvän. Jag har märkt att det inte längre är vanligt att man helgar sabbaten. Hur håller jag mitt förbund att stå som ett vittne utan att förnärma dessa människor?”⁷

Jag börjar med vårt personliga uppträdande. I tillämpningen av de ibland motstridiga kraven på sanning och tolerans inom dessa tre områden — grovt och gudlöst språk, samboende och brott mot sabbatslagen — och

många andra, bör vi inte vara toleranta mot oss själva. Vi ska låta oss ledas av sanningens krav. Mot oss själva bör vi vara starka i att hålla buden och våra förbund, och vi bör omvända och bättra oss när vi kommer till korta.

President Thomas S. Monson har lärt: "Syndens ansikte bär ofta överseendets mask. Låt det inte bedra er, bakom den fasaden gömmer sig sorger, olycka och smärta ... Om dina så kallade vänner uppmanar dig att göra något du vet är fel — måste *du* vara den som står för det rätta, även om du är ensam om det."

På liknande sätt, när det gäller vår plikt att undervisa våra egna barn och andra, är vår plikt mot sanningen det som är av största vikt. Men eftersom undervisning bara bär frukt genom andras handlingsfrihet, måste vår undervisning alltid ske med kärlek, tålmod och överbevisning.

Jag övergår nu till att tala om vad sanning och tolerans förpliktar oss till i våra personliga relationer till bekanta som använder grovt eller gudlöst språk i vår närvaro, som är sambor eller som inte håller sabbaten på lämpligt sätt.

Vår plikt när det gäller tolerans innebär att inget av dessa beteenden — eller andra som vi uppfattar som avvikelser från sanningen — någonsin ska få oss att reagera med hätska ord eller ovänliga handlingar. Men vår plikt när det gäller sanningen har sin egen uppsättning krav och sin egen uppsättning välsignelser. När vi "talar sanning med varandra" och när vi "i kärlek [talar] sanningen" (Ef. 4:15, 25), är vi Herren Jesu Kristi tjänare och utför hans verk. Änglar ska bistå oss och han ska sända sin Helige Ande att vägleda oss.

I sådana känsliga frågor bör vi först överväga om — eller hur mycket — vi bör tala om för våra bekanta vad vi vet är sant i fråga om deras beteende. I de flesta fall beror det beslutet på om vi berörs direkt eller personligen av det.

Att man ständigt använder grovt eller gudlöst språk i vår närvaro kan vara en skälgrund till att nämna att det är stötande för oss. Grovt och gudlöst språk i vår frånvaro av icke-troende är nog inget skäl att konfrontera syndarna.

Vi vet att samboende är en allvarlig synd som sista dagars heliga inte får inlåta sig i. När andra runt omkring oss

är sambor kan det vara ett privat beteende eller någonting som vi ombes överse med, stödja eller underlätta. I balansen mellan sanning och tolerans, kan toleransen få bestämma om handlingen inte berör oss personligen. Om samboendet involverar oss personligen ska vi låta oss ledas av vår plikt mot sanningen. Det är till exempel en sak att ignorera svåra synder när de är privata, men det är något helt annat att bli ombedd att stödja dem eller underförstått godkänna dem, som genom att låta samboendet ske i vårt eget hem.

När det gäller att hålla sabbaten helig borde vi kanske förklara vår tro att man genom att hålla sabbaten, och därigenom ta sakramentet, får ny andlig kraft och blir en

Vi måste vara toleranta mot och respektera andra och deras tro, bland annat deras rätt att förklara och förspråka sina ståndpunkter, men vi måste inte respektera eller tolerera orätt beteende.

bättre människa under resten av veckan. Till andra troende kan vi uttrycka vår uppskattning över att vi är överens om vad som är viktigast, eftersom var och en av oss tror på Gud och på existensen av absolut sanning, även om vi skiljer oss åt i hur vi definierar dessa grundläggande sanningar. Förutom detta bör vi minnas Frälsarens lärdom att undvika stridslystenhet (se 3 Nephi 11:29–30) och att vårt

Vi bör alla byggas upp och stärkas av Frälsarens exempel på att visa både tolerans och sanning: vänlighet i tal men fasthet i fråga om sanningen.

exempel och vår predikan bör ”vara den varnande rösten, var och en för sin nästa, med mildhet och med ödmjukhet” (L&F 38:41).

I allt detta ska vi inte döma vår nästa eller våra bekanta i fråga om vad deras beteende slutligen kan leda till. Domen är Herrens, inte vår.

Principer i den offentliga debatten

När troende ger sig in i den offentliga debatten, motiverade av sin tro, för att försöka påverka lagstiftning eller tolkningen av lagar, bör de tillämpa vissa andra principer.

För det första måste de söka inspiration från Herren så att de med visdom väljer vilka sanna principer de vill främja genom lagstiftning. De bör i regel avstå från att söka

lagstiftning som främjar uppfattningar som är karaktäristiska för troende, som till exempel att tvinga till deltagande i gudstjänst, även indirekt. Troende kan vara mindre försiktiga i politiska frågor som gäller allmänna principer såsom lagar om folkhälsa, säkerhet och moral än i frågor som gäller deras trosutövning.

Troende kan och måste eftersträva lagar som bevarar religionsfriheten. Jämte den moraliska relativismens inflytande upplever nu Förenta staterna och andra nationer en störande nedgång i allmänhetens uppskattning av religion. Religion var en gång i tiden en accepterad del av den amerikanska livsstilen, men ser nu suspekt ut i många ögon. Det finns till och med inflytelserika röster som ifrågasätter om konstitutionen bör skydda religionsfriheten, bland annat rätten att följa och predika religiösa principer.

Det här är en ytterst viktig angelägenhet där vi som tror på ett högsta väsen, som har fastslagit absoluta sanningar om rätt och fel i fråga om mänskligt beteende,

måste förena oss och hålla på vår hävdvunna rätt att utöva vår religion, att rösta med vårt samvete i frågor av offentligt intresse och att delta i val och offentliga debatter och i rättsalarna. Vi måste stå sida vid sida med andra troende för att bevara och stärka friheten att förespråka och utöva vår tro, vilken den än må vara. Vi måste därför gå på samma stig för att trygga vår frihet att följa olika vägar, när våra olika trosuppfattningar så dikterar.

För det andra: När troende söker främja sin tro i den offentliga debatten ska deras metoder och förespråkande alltid visa tolerans gentemot andras åsikter och tro. Som troende måste vi alltid tala med kärlek och visa tålmod, förståelse och medkänsla mot våra motståndare. Kristna är befallda att älska sin nästa (se Luk. 10:27) och att förlåta

(se Matt. 18:21–35). De bör alltid minnas Frälsarens ord om att vi ska "välsigna dem som förbannar oss, göra gott mot dem som hatar oss och be för dem som utnyttjar oss och förföljer oss" (se Matthew 5:44 i King James Bible).

Vi måste stå sida vid sida med andra troende för att bevara och stärka friheten att förespråka och utöva vår tro.

För det tredje: Troende bör inte avskräckas av den gamla beskyllningen att de försöker lagstifta om moralen. Många områden i lagen har baserats på judisk-kristen moral sedan århundraden. Västvärldens civilisation är grundad på moral och kan inte existera utan den. Som Förenta staternas andre president John Adams förkunnade: "Vår konstitution skapades för ett moraliskt och religiöst folk. Den är helt otillräcklig för att styra något annat."⁹

För det fjärde: Troende bör inte dra sig för att eftersträva lagar som bibehåller samhällets ordning eller en politik som hjälper dem att utöva sin religion enligt dess krav där dessa förhållanden eller den politiken också främjar folkhälsa, säkerhet eller moral. Till exempel: Även om religiös tro ligger bakom många lagar om brott och en del som rör familjen, har sådana lagar en lång historia av tillämplighet i demokratiska samhällen. Men där troende är i majoritet bör de alltid ta hänsyn till minoritetens uppfattningar.

Och till sist: Andan i vår balansgång mellan sanning och

tolerans tillämpas i följande citat av president Gordon B. Hinckley: "Låt oss sträcka ut handen till dem i vårt samhälle som inte tillhör vår tro. Låt oss vara goda grannar, vänliga och generösa och älskvärda. Låt oss engagera oss i goda samhällsprojekt. Det kan uppstå situationer när det gäller allvarliga moraliska frågor, där vi inte kan rucka på våra principer. Men i sådana fall kan vi vänligt vara av en annan mening utan att bli otrevliga. Vi kan ge vårt erkännande åt andras uppriktighet även om vi inte kan acceptera deras ståndpunkter. Vi kan tala om principer snarare än personer."¹⁰

Väktare på tornet

Bibeln lär att en av profetens uppgifter är att vara en "väktare" som varnar Israels hus (se Hes. 3:17; 33:7). I en uppenbarelse lade Herren till det här rådet för det nutida Sion: "Sätt ... en väktare på tornet" som "[ser] fienden medan han ännu [är] långt borta" och varskor för att rädda vingården "från fördärvarens händer" (L&F 101:45, 54).

Jag talar som en av dessa väktare. Jag försäkrar dig om att mitt budskap är sant. Jag förkunnar att jag vet att Gud lever! Jag vittnar om att Jesus Kristus är Guds Son, korsfäst för världens synder, och att han sträcker ut handen till var och en av oss med en tidlös inbjudan att nå hans frid genom att lära av honom och vandra på hans väg (se L&F 19:23). ■

Från en brasafton i regi av Kyrkans utbildningsverksamhet den 11 september 2011. För hela texten på engelska, gå till mormonnewsroom.org/article/truth-and-tolerance-elder-dallin-h-oaks.

SLUTNOTER

1. "Is US a Nation of Liars? Casey Anthony Isn't the Only One", *The Christian Science Monitor*, 19 juli 2011, s. 20; "Anarchy in the UK", *The Economist*, 13 aug. 2011, s. 144.
2. Se till exempel *John Paul II: The Encyclicals in Everyday Language*, (2005), red. av Joseph G. Donders; se också *Who Needs God* (2002), av rabbi Harold Kushner, s. 78.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), s. 665.
4. Eric Rassbach, i "Religion and the Cult of Tolerance", av William McGurn, *Wall Street Journal*, 16 aug. 2011, s. A11.
5. Brev till Dallin H. Oaks, 14 maj 1998.
6. Boyd K. Packer, "Be Not Afraid" (tal till Ogdens religionsinstitut, 16 nov. 2008), s. 5; se också Bruce D. Porter, "Defending the Family in a Troubled World", *Ensign*, juni 2011, s. 12–18.
7. Brev till Dallin H. Oaks, 22 dec. 1987.
8. Thomas S. Monson, "Exempel på rättfärdighet", *Liahona*, maj 2008, s. 65.
9. I *The Works of John Adams, Second President of the United States*, red. av Charles Francis Adams, 10 band (1850–1856), 9:229.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), s. 131.

FRESTAD ATT LJUGA

Kyrkans byggnad som jag går till i Nigeria ligger i närheten av en skola vars rektor inte vill ha något att göra med kyrkan. Vid ett tillfälle sade rektorn till en lärare att aldrig komma tillbaka till skolan när hon hade fått veta att läraren var en sista dagars helig. En medlem i kyrkan som erbjöd sig att besöka henne och förklara kyrkans mission blev avsnäst.

Som säljare för laboratorieutrustning och medicinsk utrustning

Rektorn ställde frågan som jag hade hoppats på att hon inte skulle ställa: "Vilken kyrka tillhör du?"

besöker jag ofta skolor och sjukhus. Efter en dålig månad hade jag inget annat val än att besöka den här skolan. Min plan var att sälja min produkt och gå därifrån, i hopp om att rektorn inte skulle få reda på att jag tillhörde kyrkan. Men Anden sade till mig att hon *ville* veta mer om min religion.

Försäljningen till chefen för skolans vetenskapsavdelning gick bra och han tog med mig till rektorn för att

jag skulle få betalt. Efter att ha fyllt i checken började hon ställa frågor för att lära känna mig bättre. När hennes frågor blev personliga började jag känna mig illa till mods. Sedan ställde hon frågan som jag hade hoppats på att hon inte skulle ställa: "Vilken kyrka tillhör du?"

Jag var frestad att ljuga, ta min check och gå eftersom jag verkligen behövde pengarna. Men jag kände att jag borde säga sanningen. De första heliga hade trots allt upplevt sådant som var värre än att få sin tro prövad på det här enkla sättet.

Med förnyat mod tittade jag henne rakt i ögonen och sade: "Jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga." Sedan bar jag mitt vittnesbörd. Till min förvåning log hon och sade att vi alla dyrkar samma Gud. Och så gav hon mig checken.

När jag gick därifrån kom jag att tänka på ett skriftställe: "Nu var detta en stor prövning för dem som stod fasta i tron. Ändå var de ståndaktiga och orubbliga i att hålla Guds bud, och de bar med tålamod den förföljelse de utsattes för" (Alma 1:25).

Jag var glad att jag inte hade svikit min himmelske Fader eller mig själv. Tack vare den upplevelsen beslutade jag mig för att alltid vara en bra representant för mina produkter. Men vad som var viktigare var att jag bestämde mig för att alltid vara en bra representant för Jesu Kristi evangelium. ■

Aderogba Aderemi, Nigeria

VÅR MATFÖRRÅDSVÄLSIGNELSE

Min hustru Brittney och jag började köpa artiklar till vårt matförråd tidigt i vårt äktenskap. Under de första månaderna efter vårt bröllop köpte vi några lagringsbara artiklar varje gång vi handlade mat. Genom att lägga till lite åt gången samlade vi på oss ett mycket användbart matförråd. Vi visste inte när vi skulle behöva använda det, men vi visste att det var viktigt.

När vi hade varit gifta i ett år flyttade vi till andra sidan kontinenten för fortsatta studier och tog med oss matförrådet. Det var en svår tid ekonomiskt sett. Vi hade använt alla sparade pengar till att skaffa bostad och Brittney fick ingen inkomst eftersom hon praktiserade som lärare. Allt vi hade att betala räkningarna med var den lilla lön som jag fick för min doktorandjänst, men den räckte inte långt.

Vår ekonomi fick sig ännu en knäck den andra kvällen i vårt nya hem. Brittney vaknade med svåra magsmärtor och när det inte gick över på flera timmar åkte vi till sjukhuset. Hon fick blindtarmen borttagen samma dag.

När hon hade tillfrisknat satte vi oss ner för att gå igenom vår ekonomi. När vi beräknade våra utgifter inför de följande fyra månaderna — som innefattade operationskostnaden — upptäckte vi att vi fortfarande kunde klara oss utan att sätta oss i skuld. Men för att klara det kunde vi inte lägga ut mer än 25 dollar på mat varje månad. Det var omkring en fjärdedel av vad vi brukade lägga ut.

Matförrådet vi hade samlat på oss under det senaste året blev ovärderligt. Det täckte våra grundläggande behov under fyra månader, och vår matbudget på 25 dollar användes till mjölk och andra färskvaror. Vi åt ingen märkvärdig mat, men vi gick inte hungriga.

När vi levde sparsamt och villigt tjänade andra fick vi ytterligare välsignelser. En av mina medstudenter tog examen och bad oss hjälpa hans familj att flytta. Medan vi hjälpte till med flytten frågade han om vi ville ha

maten som var kvar i frysen. Tack vare hans vänlighet hade vi nu kött att fylla ut vårt matförråd med.

Herren välsignade oss när vi byggde vårt matförråd, betalade vårt tionde och visade vår villighet att tjäna. Vi klarade oss igenom de där månaderna utan att låna några pengar. Efter den terminen fick min hustru ett heltidsjobb och vi hade råd att lägga mer pengar på mat. Vi byggde upp vårt matförråd igen och vi fortsatte att få välsignelser när vi följde Herrens bud. ■

Bruce Richards, Illinois, USA

Herren välsignade oss när vi byggde vårt matförråd, betalade vårt tionde och visade vår villighet att tjäna.

VI ENGAGERADE OSS

Vi flyttade från en stor stad med många sista dagars heliga till ett samhälle med 5000 invånare i djupaste Södern i Förenta staterna. Vi bodde där i över sju år. När jag gick ut ur ortens järnhandel vår första dag där, sade det unga affärsbiträdet: "Ha en bra dag, fru Grant."

Jag frågade: "Hur vet du vad jag heter?"

Han svarade: "Ni är de enda nya i stan."

Vi hittade ett hus rakt över gatan från en protestantisk kyrka och ett kvarter från en annan, men vi bodde 45 minuter från närmaste möteshus i vår kyrka. Varje söndag, och några gånger under veckan, åkte vi den långa vägen dit. Under de där sju åren verkade min make i biskopsrådet och jag verkade som Primärs president och sedan som Unga kvinnors president.

Vi visste att det sociala livet och pulsen i små samhällen finns i de lokala kyrkorna. För att bli accepterade visste vi att vi måste engagera oss. Våra tre små barn blev snart vän med andra barn i församlingen, men vi ville också att de skulle känna en gemenskap i området där vi bodde. Vi uppmunttrade dem att under veckan engagera sig i aktiviteter i de lokala kyrkorna, bland annat familjemiddagen på onsdagskvällar i en kyrka.

Vi anmälde vår son och våra flickor till lokala ungdomsprogram. Våra barn var också med på sommarbibelskola i båda kyrkorna i närheten. Våra flickor

sjöng i ungdomskören i en lokal kyrka. En av döttrarna blev till och med solist i kören. Vår son var med i en lokal ungdomsgrupp.

En besökande väckelsepredikant predikade ofta emot "mormonerna", men våra grannar visste att vi inte var som folket predikanten varnade dem för.

Varje sommar sponsrade en protestantisk kyrka ett regionalt ungdomsläger på S:t Simons Island i Georgia. Efter ett sådant läger sade prästen från talarstolen: "Den enda ungdomen som åkte på lägret den här sommaren var vår trevliga lilla mormonflicka Kelly Grant."

Våra protestantiska grannar

Vi visste att det sociala livet och pulsen i små samhällen finns i de lokala kyrkorna. För att bli accepterade visste vi att vi måste engagera oss.

GÄLLDE RIKTLINJERNA MIG?

accepterade oss eftersom vi hade accepterat dem. Vi behövde aldrig kompromissa med våra normer eller principer.

Allteftersom våra barn växte upp så växte också deras vittnesbörd om den återställda kyrkan. Det de lärde sig av andra kyrkors bibelberättelser hjälpte dem att bättre hitta samband mellan Bibeln och Mormons bok. Dessutom såg de vilken viktig roll prästadömet har i vår kyrka, och de kunde känna skillnaden.

När våra barn började bli så gamla att de kunde gå ut på dejt, förflyttades min make till Atlanta av sitt företag. Jag grät när vi skrev över vårt hus till de nya ägarna. Vår advokat kramade mig och sade kärleksfullt: "Ingen kan någonsin säga att mormonerna inte har varit här."

Våra barns småstadsupplevelse med protestanter lärde dem tolerans, tålmod och förståelse. De hittade sådant som de hade gemensamt med personer som hade en annan tro. Det hjälpte dem att vara ambassadörer för kyrkan. Och de lärde sig uppskatta värdet av den Helige Anden, prästadömet och den stora kärlek som Frälsaren har till oss alla.

Vi omvände inte någon under de där sju åren, men vi planterade frön. Vi är välsignade idag tack vare att folket i det lilla samhället kom in i vårt liv. Jag hoppas att de är välsignade för att vi kom in i deras liv. ■

Nancy Grant, Georgia, USA

Det har alltid varit lätt för mig att välja att klä mig passande. Jag växte upp i ett hus med höga normer, och när jag gifte mig i templet påminde tempelklädnaden mig om att klä mig passande.

Men det visade sig vara svårt att köpa en baddräkt. Utan tempelklädnadens riktlinje ville jag ha baddräkter som jag skulle skämmas för om någon jag kände såg mig i dem.

Min make och jag planerade att åka på en kryssning bara han och jag. Jag tyckte att kryssningen skulle vara ett perfekt tillfälle att ha en sådan baddräkt. Jag skulle inte träffa någon jag kände och därför skulle jag inte känna mig skyldig. Ingen skulle veta att jag var sista dagars helig, och alla andra kvinnor på båten skulle troligen vara klädda som jag.

Eftersom jag redan var gift fanns det ingen riktig anledning för mig att ha en passande baddräkt. Det trodde jag i alla fall. Riktlinjerna för passande klädsel var bara till för tonåringar, eller

hur? Men jag hade en gnagande känsla i bakhuvudet. Jag hade gift mig i templet. Jag hade uppnått mitt mål att hålla mig värdig och hitta en värdig make. Och jag ville fortsätta att välja det rätta.

Jag bestämde mig för att läsa avsnittet "Klädsel och utseende" i *Vägledning för de unga*. Det var ett tag sedan jag hade läst häftet, så orden lyste i ögonen på mig: "Genom din klädsel och ditt utseende visar du att du vet hur värdefull din kropp är. Du kan visa att du är en Jesu Kristi lärjunge och att du älskar honom" ([2011], s. 6).

Orden ekade i mitt huvud. Var jag en Jesu Kristi lärjunge? Var jag villig att vara sann — *alltid* och *överallt* (se Mosiah 18:9)?

Sedan dess har jag bestämt mig för att även om jag snart är 30 så måste jag hålla fast vid principerna jag lärde mig som tonåring. Principerna gäller definitivt mig fortfarande. Jag vill vara ett gott exempel för mina barn. Jag vill att de ska veta att jag är en Jesu Kristi lärjunge. ■
Julie Letner, Arizona, USA

Eftersom jag redan var gift fanns det ingen riktig anledning för mig att ha en passande baddräkt. Det trodde jag i alla fall.

Normer FÖR ALLA TIDER

Lori Fuller

*Fem unga vuxna berättar
hur exempel på lydnad
från Mormons bok
vägleder dem när de ska
välja mellan rätt och fel.*

Vi får tidigt lära oss att skilja mellan rätt och fel i vår evangelieundervisning. Vi lär oss att val har följder, att lydnad ger välsignelser och att rättfärdiga val för oss närmare Gud. I tonåren får vi häftet *Vägledning för de unga* som tydligt nämner normerna för ett evangelieinriktat liv.

Men för unga vuxna som kämpar för att leva i världen men inte av världen (se Joh. 17:14) känns valen och normerna ibland inte så tydliga. Det kanske känns som om det finns ett brett mellanläge där man kan göra val, en stor gråzon mellan rätt och fel.

Det kan kännas svårare att göra val när vi blir äldre, men normerna som gällde när vi var yngre gäller fortfarande. Lydnadens princip är konstant. Det är lika viktigt att välja att vara lydig nu som det någonsin har varit. När vi ställs inför beslut kan principer från Mormons bok — som skrevs för vår tid — hjälpa oss att göra de bästa valen och påminna oss om att de största välsignelserna kommer av att vara allra lydigast. I

den här artikeln berättar fem unga vuxna hur de tillämpar de här principerna.

Lydnad för oss närmare Gud

"Vad skall jag göra för att bli född av Gud ... så att jag kan bli fylld med glädje och så att jag inte blir förskjuten på den yttersta dagen? ... Jag [skall] överge alla mina synder för att lära känna [Gud]" (Alma 22:15, 18).

När kung Lamoni far hörde Guds ord bestämde han sig för att överge alla sina synder för att lära känna honom. När han fick höra om Guds normer blev han fast besluten att följa dem för att kunna hålla sig nära Gud. Tillsammans med de andra anti-nephi-lehiterna ingick han och höll sina förbund med sin himmelske Fader och "avföll [aldrig]" (Alma 23:6).

Lydnadens princip gäller även för de unga vuxna som lever idag. Som Vijay Patha från Indien säger: "Lydnad för oss närmare Gud. Den ger sinnesfrid, tro, glädje, kärlek och optimism. Det finns inget annat sätt att få detta än genom evangeliet.

”När svåra beslut ska fattas”, fortsätter han, ”kan den Helige Anden vägleda oss igenom dem. När det inte finns några gränser är det större risk att vi faller. När jag håller mina förbund så är de som gränser för mig. De här gränserna skyddar mig från att falla bort och hamna på okända stigar och har hjälpt mig många gånger att representera Kristus och avstå från att göra sådant som att svära. Allting blir tydligare med gränser.”

Gud hjälper oss att lyda

”Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem” (1 Nephi 3:7).

Ibland kan det kännas svårt att följa buden, men vår himmelske Fader har lovat att han alltid ska bereda en utväg så att vi kan följa dem. Liksom Nephi kan unga vuxna som är fast beslutna att vara trofasta vända sig till sin himmelske Fader och få styrka och förmåga att vara lydiga. Duncan

Purser från England berättar hur det här hände honom:

”Tiondelagen är ett bud med fasta gränser: Vi ger tio procent av det vi tjänar. Men i fråga om fasteoffer har vi fått ett större mått att flexibilitet i vår lydnad.

”När jag sparade till terminsavgiften för ett universitet var tanken på att ge fasteoffer en utmaning för mig. Det var svårt på fastesöndagarna när jag skulle bestämma om jag skulle betala fasteoffer eller inte och om hur mycket som ansågs vara en ’generös’ offergåva. Jag bad om det, och jag kände mig alltid manad att ge fasteoffer och fick även en större önskan att göra det.

Jag vet att Herren välsignar dem som håller detta bud, och när jag följer det är jag aldrig utan livets nöd-torft. När vi följer evangeliet, håller buden och inser att vi är exempel för alla omkring oss, stärks vår önskan att bli bättre och Herren visar oss vad vi ska göra.

”Herren har gett oss normer för att hjälpa oss. Vi kan välja i vilken utsträckning vi följer dessa normer och om vi ska låta vår lydnad förändra oss eller inte. Jag har själv sett välsignelser komma när jag följer Andens maningar.”

Herren vill att vi ska lyda noggrant

”De lydde och vinnlade sig om att noggrant utföra varenda befallning de fick. Ja, och det skedde dem enligt deras tro” (Alma 57:21).

Att sträva efter att lyda noggrant, som de unga krigarna gjorde, hjälper Jesu Kristi efterföljare att bli mer lika honom. Men vår Frälsare och vår himmelske Fader vet att ingen är fullkomlig. För de tider när vi kommer till korta har de berett ett sätt för oss att omvända oss och göra bättre ifrån oss.

”Jag förlorade min drömflicka därför att vi bröt mot kyskhetslagen — bara lite”, säger Tyler (namnet har ändrats). ”Men att bryta mot kyskhetslagen ’bara lite’ är fortfarande att bryta mot kyskhetslagen. Jag fortsatte att gå miste om lydnadens dyrbara välsignelser. Jag ville känna Anden i mitt liv.

Jag ville inte göra något av det som andra tycker är okej ’så länge man inte behöver prata med biskopen’. Jag ville hålla lagen till hundra procent. Men mitt beslut att vara lydig kom för sent för att rädda vår relation. Den hade befläckats av att vi hade brutit mot kyskhetslagen.

Kyskhetslagen är till för att skydda oss. Den begränsar inte vår kärlek. I stället är den det främsta sättet att uttrycka vår kärlek på. Genom att följa kyskhetslagen säger vi: ’Jag älskar dig så mycket att jag vill respektera dig och hålla Guds bud. Jag älskar dig så mycket att jag vill att Kristus ska vara i centrum i vårt liv.’

Vi som är ensamstående vuxna ska också följa normerna i *Vägledning för de unga*. Kyskhetslagen gäller alla lika mycket, oavsett ålder eller

*Mormons bok under-
visar om lydnadens
principer, principer som
kan hjälpa oss hålla fast
vid järnstången när vi
ställs inför beslut.*

situation. Jag är tacksam för detta nyfunna vittnesbörd för det hjälper mig att komma närmare Frälsaren och min eviga livskamrat när jag träffar henne.”

Strikt lydnad skyddar oss från fara

”Och det hände sig att när Lehonti fått budskapet vågade han inte gå ned till foten av berget ... Och det hände sig att när Amalickiah fann att han inte kunde få Lehonti att komma ned från berget gick han upp på berget” (Alma 47:11–12).

Lehonti var fast besluten att hålla sig kvar på säker mark. Men han tänkte att det var okej om han bara gick ner en liten bit, och träffade sin fiende på halva vägen. Fastän Lehonti var säker på att han hade kontroll började Amalickiah ”gradvis förgifta” (Alma 47:18) honom tills han dog, och han kanske inte insåg faran förrän det var för sent.

Claudia R. från Colorado i USA berättar hur hon höll sig kvar på säker mark:

”Det känns som om samhället håller på att bli en gråzon. Man säger till exempel om alkohol: ’En klunk gör ingen skada.’ Sådan rationalisering är i själva verket att trixa med ens egen hjärna. Och det är i sådana situationer — de som verkar harmlösa — som vår handlingsfrihet verkligen provas.

Man måste lära sig att sluta, att sätta ner foten. Vissa går in på ett område som i början är grått, och sedan blir

det grå området mycket mörkt. Och då är man fast.

Jag hade varit på flera roliga dejting med en person, men en gång var vi ensamma i bilen i mörkret och han började bli närgången. Jag vet att det han ville göra kunde leda till något annat. Jag tänkte inte låta det hända så jag hoppade ur bilen.

Som ensamstående vuxna måste vi ta ställning när något inte stämmer med våra normer. När det gäller dejting vill man förstås hålla handen, kramas och kyssas. Men Satan vill bedra oss och få oss att tänka att kyskhetslagen är en gråzon där det är okej att bara delvis vara lydig.

Våra normer behöver vara fastare än någonsin. Vi behöver fatta ett beslut innan de svåra situationerna infinner sig. Vi behöver sätta ner foten när något är fel. Jag vet att vår värld inte är lätt. Det är så mycket som händer. Men profeterna och apostlarna har gett oss normer och riktlinjer. Jag bär med mig *Vägledning för de unga* i fickstorlek, och den hjälper mig igenom svåra tider.”

Vi kan vara lydiga när andra omkring oss inte är det

”Om de inte har denna kärlek så rör det inte dig, du har ju varit trofast. Därför skall dina kläder göras rena” (Ether 12:37).

När Moroni bad för att de framtida icke-judarna skulle bli välsignade, sade Gud att det viktigaste var att han hade varit trofast. Världen gör det inte

lätt för trofasta unga vuxna att leva efter sina normer. Men även om andra väljer en viss väg, är det möjligt att välja en högre väg.

Liksom många andra har Victor Kim från Sydkorea befunnit sig i situationer där andra inte delar hans normer:

”Tbland gick mina kolleger på jobbet och jag ut som grupp, och de drack alltid. Jag kände mig mycket pressad att också göra det och det var inte lätt att säga nej. Jag såg alltid till att de visste i förväg att jag inte dricker. Trots det behövde jag vara stark och visa att jag höll på mina gränser.

Jag vet av erfarenhet att de som inte sätter upp tydliga regler kan bli avtrubbade och så småningom övertyga sig själva om att lite synd är okej. De kan bli okänsliga för Anden och undgå att se vad som är fel och varför det är fel.

Gruppträck kan också vara mycket starkt. De som inte är starka kanske ger efter så småningom eftersom det som deras vänner säger verkar vettigt, trots att det inte stämmer överens med våra normer. Men det finns ingen medelväg. Till slut måste man välja.

För att kunna vara stark hjälper det att ha en bra vän som man kan prata med och lita på. Då kan vi vara starka tillsammans. När jag följer normerna känner jag mig trygg. Jag är värdig att be Gud skydda mig. Jag tror på att han hjälper mig om jag är lydig.” ■

Lori Fuller bor i Utah i USA.

VI BEHÖVER KRISTI KYRKA

En trendig attityd är en djävulsk lögn.

David A. Edwards

Kyrkans tidningar

Om vi kunde ta en titt i djävulens verktygslåda skulle vi se precisionsinstrument för att leda människor vilse, och några välanvända verktyg som uppenbarligen är några av hans favoriter.

En såg som han har sträckt sig efter mer och mer nuförtiden kommer i formen av denna utstuderade lögn: "Man behöver inte organiserad religion för att vara en bra person, för att vara andlig eller för att älska Jesus. Alla kyrkor är ofullkomliga och korrumperade i alla fall."

Det här bedrägeriet är slugt eftersom den lutar sig på några sanna föreställningar för att få oss

att svälja den stora lögnen. Det är sant att vi ska stärka vår relation till Gud och att vi är ofullkomliga, men det betyder inte att tanken på en kyrka är fel.

Ett sådant tänkesätt är falskt, och här är bara fem anledningar varför:

1. Kristus grundade sin kyrka. I Matteus, Markus, Lukas och Johannes evangelium ser vi att en stor del av Frälsarens verksamhet bestod i att kalla personer, ge dem myndighet, utbilda dem för ledarskap och lära dem hur man agerar som grupp. Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: "De som förkastar behovet av organiserad religion förkastar Mästarens verk, han som upprättade sin kyrka och dess ledare i tidens mitt och som återupprättade den i modern tid."¹

2. Genom kyrkan verkställs evangeliet och förrättningarna. Frälsaren lärde tydligt att dop och den Helige Andens gåva är nödvändiga för frälsning (se Joh. 3:5) och att myndigheten att predika evangeliet och utföra dessa förrättningar är reglerad. Som äldste Oaks

har sagt: "Bibeln säger klart och tydligt att prästadörets myndighet är nödvändig och att denna myndighet behövde förlänas genom handpåläggning av dem som innehade den. Prästadörets myndighet kom inte av en önskan att tjäna eller från studier i skrifterna."²

3. Kyrkan hjälper oss att bli bättre människor. Äldste Donald L. Hallstrom i presidentskapet för de sjuttio sade nyligen: "Vi behöver evangeliet och kyrkan. Faktum är att kyrkans syfte är att hjälpa oss leva efter evangeliet."³ Kyrkan består av ofullkomliga människor, men den hjälper oss att bli mer lika Jesus Kristus genom att undervisa oss om hans lära, ge oss möjligheter att tjäna och växa och gör det möjligt för oss att ingå och förnya förbund med Gud.

4. Enighet har betydelse. Herren har befallt: "Var ett, om ni inte är ett är ni inte mina" (L&F 38:27). Denna enighet är en viktig del av vår himmelske Faders plan för oss. President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt:

"Som vår himmelske Faders

andebarn längtar vi efter den glädje som vi en gång hade hos honom i livet före detta. Det är hans önskan att uppfylla denna heliga önskan om enighet, av kärlek till oss.

Han kan inte ge oss den enskilt. Den enighetens glädje han så gärna vill ge oss är inte för enskilda. Vi måste söka den och bli berättigade till den tillsammans med andra. Det är därför inte överraskande att Gud uppmanar oss att samlas så att han kan välsigna oss.”⁴

5. ”Organiserad” är inte detsamma som ”dålig” eller ”korrumperad”. Vanligtvis när man

kallar någon ”organiserad” eller något ”organiserat” så är det en komplimang. Men när det gäller religion så är det på något sätt nedsättande. Enligt äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum är en av anledningarna till att Kristus organiserade sin kyrka att ”individuell godhet på måfå inte är tillräcklig i kampen mot ondskan”.⁵ Herren klargjorde det hela när han sade: ”Se, mitt hus är ett ordningens hus, säger Herren Gud, och inte ett oordningens hus” (L&F 132:8). Organiserad är precis vad en religion behöver vara.

När du möter lögnerna som är

verktyg för djävulens hantverk, kom då ihåg att du har egna verktyg som hjälper dig att följa evangeliet — verktyg som vi har tillgång till genom Jesu Kristi kyrka: skrifterna, den Helige Andens gåva, ditt vittnesbörd och sanningar som uppenbarats genom nutida profeter. ■

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, ”Två kommunikationslinjer”, *Liahona*, nov. 2010, s. 85.
2. Dallin H. Oaks, ”Den enda sanna och levande kyrkan”, *Liahona*, aug. 2011, s. 50.
3. Donald L. Hallstrom, ”Omvänd till hans evangelium genom hans kyrka”, *Liahona*, maj 2012, s. 14.
4. Henry B. Eyring, ”Våra hjärtan förenade i enighet”, *Liahona*, nov. 2008, s. 69.
5. Neal A. Maxwell, ”Varför inte nu?” *Nordstjärnan*, maj 1975, s. 41.

"En av mina vänner har verkligen sårat mig. Jag vet att jag borde förlåta, men hur kommer jag över smärtan?"

Det kan vara svårt att förlåta din vän och göra dig av med sårade känslor. Att förlåta *och* komma över sårade känslor kräver barmhärtighet — din och Herrens. Ditt jobb är inte att försöka komma över smärtan utan att förlåta: att visa barmhärtighet mot din vän (se L&F 64:8–10). När du gör det visar Herren barmhärtighet mot dig om du söker hans hjälp. Det vill säga, han kan ersätta dina sårade känslor med kärlek och frid.

Prata med din vän. Försök förstå vad som hände. Du kanske upptäcker att din vän inte hade för avsikt att sära dig, vilket kan göra det lättare att förlåta och komma över smärtan.

Ge inte upp, även om det är svårt att förlåta och det tar lång tid. Så småningom kommer du att vilja tala om för din vän att du förlåter honom eller henne och fortfarande vill att ni ska vara vänner. Att fortsätta vara arg på bekostnad av en vänskap kan aldrig leda till den frid som kommer av sann förlåtelse.

Kom ihåg att vi alla är beroende av Frälsarens försoning för att få förlåtelse för våra synder. Be om att kunna förlåta, och tro på att Herren ska hjälpa dig. Han har makten att hela såret i ditt hjärta.

Låt Herren döma

Låt Herren döma de skadliga handlingar som andra gör. Kom ihåg att Herren säger: "Jag, Herren, förlåter den jag vill förlåta, men av er krävs det att ni förlåter alla människor" (L&F 64:10). Det är svårt att glömma sårade känslor, men om du ber om hjälp inser du att förlåtelse kan bota hemska sår och ersätta hat med den frid och kärlek som bara Gud kan ge.

Genessis H., 16 år, Antofagasta, Chile

Förlåt alla

Herren Jesu Kristi lidande gjorde att han blödde ur varje por, men han övervann smärtan och var stark nog att

förlåta medan han hängde på korset. Inte därför att han inte kände smärta, utan därför att det enda som hade någon betydelse för honom var Faderns vilja. Likaså är Guds vilja det enda som borde betyda något för oss, och han kräver att vi ska förlåta alla. Trots att våra sår läker sakta kan vi övervinna smärtan genom att be och uppriktigt förlåta dem som har felat mot oss.

Ahou O., 17 år, Elfenbenskusten

Älska dem

Jag har upptäckt att det bästa sättet att hantera smärta på är att älska personen som sårat dig. När någon har sårat mig

försöker jag ge honom eller henne en komplimang och vara så vänlig som möjligt. Om du gör så gnager inte ilskan inom dig. I stället försvinner den helt. Du får en starkare relation till den som förolämpat dig.

Katie A., 18 år, Utah, USA

Se dem som Herren ser dem

Jesus Kristus har känt din smärta för att du ska kunna bli förlåten för dina synder men också för att du ska kunna förlåta andra. När du ber om förmågan att se någon så som han ser honom eller henne upptäcker du att du förstår

dem bättre. Allteftersom veckorna går upptäcker du att dina sårade känslor försvinner.

Kimberly B., 18 år, Nebraska, USA

Be om att vilja förlåta

Be till vår kärleksfulle himmelske Fader om att du och din vän ska ha modet att förlåta varandra. Att förlåta någon

som har sårat dig är en kristuslik handling. Förlåtelse botar även de mest sårade känslor.

Lehi E., 16 år, Abu Dhabi, Förenade Arabemiraten

Kom ihåg kärleken

Nephi lärde: "Herren Gud [har] givit befallning att alla människor skall ha kärlek, vilken kärlek är kristlig kärlek" (2 Nephi 26:30). För mig är kärlek det bästa sättet att komma över smärtan när någon av mina vänner har sårat mig. Kärlek är att acceptera någons svagheter, ha tålamod med någon som har gjort oss besvikna, och motstå ingivelsen att bli förolämpad när någon inte reagerar så som vi hade hoppats. Om vi har kärlek till våra vänner blir vi välsignade.

Liezel V., 21 år, Negros Occidental, Filippinerna

Be om att lära dig förlåta

Du måste be om att kunna lära dig hur man älskar och förlåter andra. Fastän det är mycket svårt att förlåta ibland är vår himmelske Fader alltid villig att hjälpa oss. Kom ihåg

exemplet som Frälsaren visade genom att förlåta alla. Kolosserbrevet 3:13 lyder: "Ha fördrag med varandra och förlåt varandra, om någon har något att förebrå en annan. Såsom Herren har förlåtit er skall ni förlåta varandra."

Sann förlåtelse är en process som ibland är lång. Men när vi verkligen förlåter känner vi stor lättnad och glädje. Jag vet att om du anstränger dig så kan du göra dig av med smärtan och finna sann glädje.

Leonardo L., 20 år, Buenos Aires, Argentina

Lita på försoningen

Mitt hjärta fylls av glädje när jag tänker på att Jesu Kristi försonande kraft kan ta bort vår smärta. Vi får alla uppleva smärtsamma stunder då och då, men genom att hålla fast vid vår himmelske Faders ord kan vi få styrkan vi behöver för att härda ut. Också när soldaterna spikade fast Jesus Kristus på korset bad han Fadern att förlåta dem. Hans inre var fyllt av kärlek och

barmhärtighet till alla människor. Jag vet att om vi kommer till honom och ber om hans hjälp så omges vi av hans oändliga kärlek.

Virginia M., 20 år, Peru

FÖLJ FRÄLSARENS EXEMPEL

"I korsfästelsens smärtsammaste stund kunde Frälsaren säga: 'Fader, förlåt dem, ty de

vet inte vad de gör' (Luk. 23:34). Det är svårt att be om sådant när det gör ont. Det är svårt att göra när vi sårats, eller är trötta eller stressade eller lider oförskyllt. Men det är då som kristligt beteende har störst betydelse."

Se äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum, "Lärdomar från Liberty-fängelset", KUV:s satellitutsändning för unga vuxna, 7 sep. 2008.

KOMMANDE FRÅGA

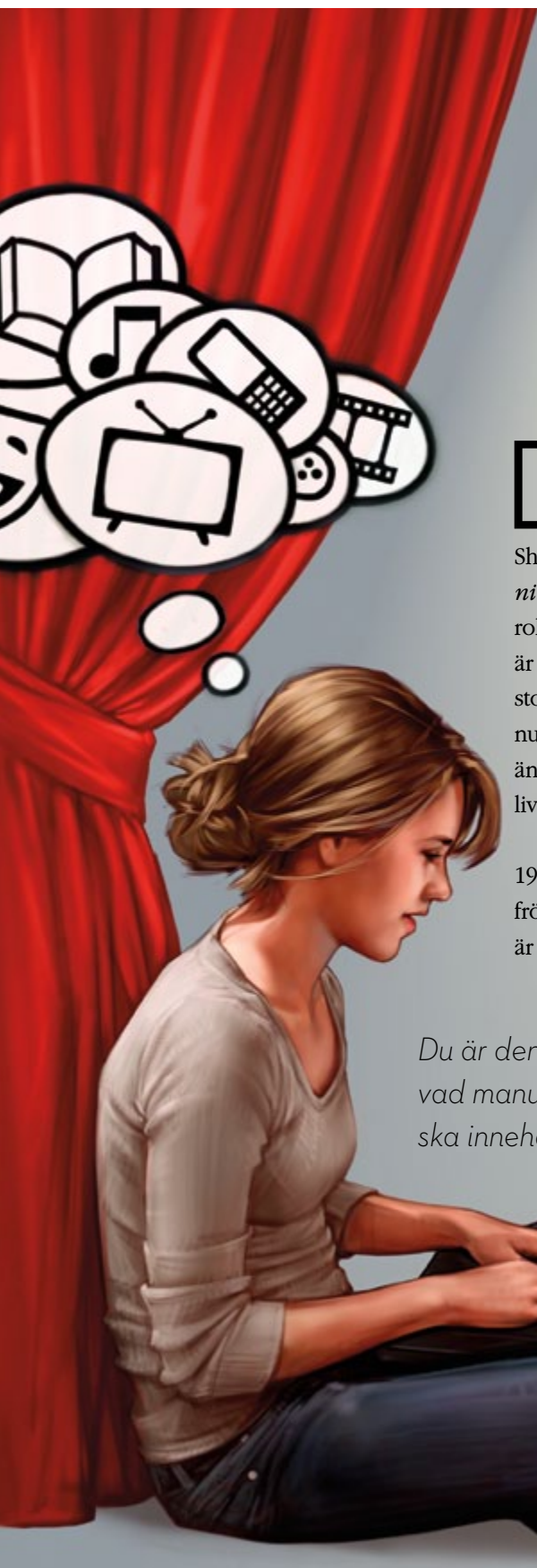
"Det är så långt till templet att jag inte kan besöka det så ofta. Hur kan templet få större betydelse för mitt liv i dag?"

Mejla ditt svar till liahona@ldschurch.org så att vi har det senast den 15 mars eller skicka det via vanlig post till:

Liahona, Questions & Answers 3/2013
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller brev: 1) fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

LJUS ... KAMERA ...

Du har förmodligen hört uttrycket "hela världen är en scen" från William Shakespeares berömda pjäs *Som ni behagar*. Tanken som Shakespeares rollfigur gav uttryck åt är att vi alla är aktörer som spelar en roll i livets storartade pjäs. Min fråga till dig är nu: "Vilken roll har du i ditt liv?" eller ännu bättre: "Vad vill du att din roll i livet ska vara?"

President David O. McKay (1873–1970) sade: "Tankar är handlingarnas frön och föregår dem."¹ Men vad är det som gör att dina tankar blir

Du är den som bestämmer vad manuskriptet för ditt liv ska innehålla.

manuskriptet i din hjärna? Du vet förmodligen att hjärnan är som en dator: Du kan bara hämta det som du har lagrat på den. Om du lagrar skräp så är det bara skräp du får ut. Du behöver inse att allt som du ser på, läser eller lyssnar på hjälper dig att skriva manuskriptet för ditt liv.

Kraftfulla bilder och tankar

Eftersom jag har arbetat med reklam under större delen av mitt yrkesliv har jag stor erfarenhet av hur media kan skapa kraftfulla bilder och tankar i människors sinne. Att göra en bra reklamfilm för teve kan vara precis som att göra en hollywoodfilm, förutom att den bara tar några dagar att filma i stället för månader.

Efter att ha använt mycket tid till att göra förundersökningar och planera en mediakampanj kanske jag anställer filmfotografer från Hollywood, modeller från Italien och musikproducenter från New York. Sedan börjar arbetet. Efter ett frenetiskt produktionsschema startar vi reklamkampanjen i alla slags media. Det är ett fascinerande, spännande och roligt arbete.

Med denna erfarenhet kan jag säkert säga att reklamen du ser på internet, teve och i tidningar faktiskt

Adrián Ochoa

andre rådgivare
i Unga mäns
generalpresidentskap

TAGNING!

inte är verklig. Bilderna du ser är bara konstnärliga skapelser, tillverkade enbart för att få människor att köpa en produkt. Därför gjorde jag aldrig reklam för produkter som jag inte trodde på. De flesta förstår det här när det gäller reklam, men samma allmänna princip gäller innehållet i filmer, teveprogram, internet, mobiler och elektroniska spel: De skapas alla med utstuderade bakomliggande budskap och motiv.

Starkt skydd

Eftersom Satan använder media för att försöka vilseleda oss så att vi bryter mot Guds bud, bör du med orubblig beslutsamhet följa råden i *Vägledning för de unga*: "Välj med visdom när du använder media, för allt som du läser, lyssnar på eller tittar på påverkar dig. Välj bara media som är upplyftande."²

Kom ihåg att du är här för att utveckla din tro, provas och lära, och vara lycklig. Som medlem i Kristi sanna kyrka har du stor kraft till din hjälp. Du har den Helige Andens kraft som varnar dig när du står inför något som inte är rätt. Du har också kraften i din handlingsfrihet så att du kan välja vad du ska och inte ska göra.

Om du har varit oförståndig ibland och någon gång valt att titta eller lyssna på fel innehåll, bestäm dig då nu för att göra en förändring. Om de dåliga valen har hämmat din förmåga att känna Anden bör du gå ner på knä och be din himmelske Fader om styrka och förlåtelse. Och om du ändå har problem, be då dina föräldrar eller din biskop om hjälp. Du kanske skäms eller är rädd för att prata med dem, men det betyder bara att du verkligen behöver göra det. Med mod och ödmjukhet kan du övervinna dina prövningar, och när du gör det får du känna omvändelsens underbara frid och glädje.

Du är inte bara en aktör på en scen. Du är ett Guds barn i en värld med prövningar, med bra och dåliga media. Om du matar din ande med rätt innehåll blir din roll i livet en glädjens roll, och du blir som ett ljus som strålar ut för att hjälpa och vägleda andra. Det finns alltid mörker runt omkring oss, men det finns också en evig och upplyst stig som vägleder oss till godhetens och ljusets källa. ■

SLUTNOTER

1. David O. McKay, *Stepping Stones to an Abundant Life*, sammanst. av Llewelyn R. McKay (1971), s. 206.
2. *Vägledning för de unga* (2011), s. 11.

ÄR

det
eller

DET VÄRT VÅR TID?

"Tänk på hur vi använder vår tid i de val vi gör när gäller att se på TV, spela videospel, surfa på internet läsa böcker och tidskrifter. Det är naturligtvis bra att se på sund underhållning eller skaffa sig intressant information. Men en del av detta är inte värt den del av vårt liv vi ger upp för att uppnå det. En del saker är bättre och andra är bäst."

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, "Bra, bättre, bäst", *Liahona*, nov. 2007, s. 105.

BEROENDE AV VIDEOSPEL

Anonym

När jag var 13 år gav mamma mig ett videospel i födelsedagspresent. Videospel var något ganska nytt för mig och det här hade bra grafik och var mycket underhållande. Jag hade skollov och bestämde mig för att jag skulle spela klart spelet så fort som möjligt så att jag kunde ha mer tid till att leka ute med mina vänner.

En torsdagseftermiddag började jag spela mitt nya videospel. Innan jag visste ordet av var det efter midnatt och jag hade inte bett aftonbön. Men jag fortsatte att spela.

Det blev bara värre. När jag vaknade dagen därpå startade jag genast spelet och började spela igen. Jag stannade knappt upp för att äta eller

sova, och allt jag kunde tänka på var hur jag skulle komma till nästa nivå i spelet.

På lördagskvällen sade mamma att om jag inte gick och lade mig tidigt så skulle det bli svårt att vakna i tid morgonen därpå och gå till kyrkan. Men jag fortsatte spela och somnade inte förrän klockan tre på morgonen. När jag kom till kyrkan var jag så trött att jag hade svårt att koncentrera mig. Jag kunde inte dela ut sakramentet och återvände hem för att sova, helt utmattad.

Jag sov hela söndagen och vaknade inte förrän på måndagsmorgonen. Och jag vaknade bara för att kunna fortsätta spela. Den veckan insåg jag att jag behövde sova en hel natt och försöka gå och lägga mig tidigt, men trots det fortsatte jag att slösa min tid på videospel. Jag började använda så mycket tid till att spela videospel att skriftstudierna blev lidande. Faktum är att jag inte läste på flera dagar. När skolan började igen förbjöd mamma mig att spela under veckan, så jag använde helgerna till att spela, även söndagarna.

Genom att inte längre gå till kyrkan på söndagarna, slutade jag göra det som verkligen betydde något för att göra något så oviktigt som att spela videospel. Jag följde inte min farfars råd, som en gång sade: "Överge aldrig det som verkligen betyder något för något trivialt." Det rådet har alltid följt med mig.

Jag insåg att jag behövde få balans i livet. En sak som hjälpte mig var min seminariekurs. I min skola var seminariet en del av det dagliga skol-schemat, och det var till stor hjälp. Det gav mig möjlighet att lära mig prioritera rätt och sätta Herren framför allt annat. Om vi litar på Herren och ber honom av hela vårt hjärta att hjälpa oss med något i vårt liv, så hör han oss. Om vi verkligen vill förändra oss så kan vi det.

Som väl var behövde jag inte gå igenom något jobbigt för att jag skulle tvingas sluta spela. Det räckte att prioritera rätt och begränsa tiden jag tillbringade med att spela. Men det hände inte förrän jag hade bett Herren om hjälp i bön, och han hjälpte mig. ■

FOKUS på VÄRDERINGAR

Att utveckla eviga värderingar hjälper oss att bli allt det vår himmelske Fader vill att vi ska bli.

**Äldste
Russell M. Nelson**
i de tolv apostlarnas
kvorum

Jag vill tala om några av de värderingar som ni bör fokusera på i ert dagliga liv. Ni unga kvinnor känner igen dem. Och ni unga män, de gäller inte bara unga kvinnor. De här värderingarna är lika mycket värda er uppmärksamhet som de unga kvinnornas.

Tro

Unga kvinnors första värdering är tro. Faktum är att tro är evangeliets första princip. Er tro bör vara fokuserad på vår kärleksfulle himmelske Fader och på hans älskade Son, Herren Jesus Kristus. Ni bör också ständigt stärka er tro på Guds frälsningsplan.

Det är viktigt att utveckla tro för att hålla alla Guds bud, med vetskap om att de har getts för att välsigna er och ge er glädje. Ni kommer att träffa människor som väljer vilka bud de ska följa och vilka de ska strunta i. Man kan inte välja och vraka. Det leder till olycka. Ni behöver hålla alla Guds bud för att kunna förbereda er för att möta honom. Det krävs tro för att lyda dem, och genom att man håller hans bud stärks den tron.

Gudomlig natur

Unga kvinnors andra värdering är gudomlig natur. Det är ett vuxet sätt att säga att var och en är ett Guds barn. Ni har gudomlighet inom er. Vår himmelske Fader skapade er.

Har ni någon gång tänkt på att vara tack-samma för ert hjärta? Titta på vilket jobb det gör. Det pumpar tillräckligt med vätska varje dag för att fylla en tågagn, nästan

7 600 liter. Det finns fyra klaffar i hjärtat som öppnas och stängs 100 000 gånger per dag, över 36 miljoner gånger per år, och de går inte sönder. Inget material gjort av människohänder — papper, plast, metall eller stål — kan öppnas och stängas så många gånger, i samma takt, utan att gå sönder. Varje organ i kroppen är så väl utformat och så förunderligt i sin funktion.

Om du försöker hålla andan och simma under vattnet så klarar du dig bara ett litet tag. Vad är det som gör att du vill upp och ta ett andetag? Koldioxiden mäts av två små mätare i nacken, och de skickar beskedet till hjärnan: "Koldioxidnivån är för hög. Gör dig av med den." Därför simmar du upp till ytan och andas ut, och gör dig av med koldioxiden.

Vilka otroliga förmågor kroppen har! Ta väl hand om din kropp. Gör inget som kan befläcka den naturliga skönheten hos denna förunderliga, gudagivna skapelse.

Personligt värde

Unga kvinnors tredje värdering är personligt värde. En trofast Jesu Kristi lärjunge blir en hängiven son eller dotter till Gud — mer angelägen om att vara rättfärdig än att vara självisk, villigare att visa medkänsla än att vara överlägsen, mer fast besluten att vara redbar än att vara populär.

Du vet att du har ett oändligt värde. Ja, varje trofast ung kvinna i kyrkan förkunnar att personligt värde är en av hennes mest uppskattade värderingar. Hon förkunnar: "Jag har ett omätligt värde och en egen gudomlig mission, som jag vill sträva efter att uppfylla" (*Unga kvinnor: Personlig tillväxt* [häfte, 2009], s. 29). Detsamma gäller unga män. Varje son och dotter till Gud har ett omätligt värde tack

vare sin gudomliga mission.

Personligt värde innefattar också att man själv utvecklar sin egen tro. Ingen kan utveckla din tro åt dig. Du kan önska att du hade samma tro som president Thomas S. Monson eller någon annan hjälte, men du måste utveckla den själv. När du gör ett misstag omvänder du dig själv från dessa tidigare problem. När du döptes och fick den Helige Andens gåva var det en personlig handling. Så du ingår också personliga förbund. Dessa frälsande förrättningar är alla personliga angelägenheter.

De största förrättningarna och välsignelserna som kommer av att vara medlem i kyrkan ges i templet. Där har vi förrättningarna begåvning och besegling till föräldrar, maka och förfäder. Alla upphöjelsens välsignelser har med familjen att göra. Ser du skillnaden? *Frälsningens* förrättningar är personliga medan *upphöjelsens* förrättningar inbegriper mer än en person.

Kunskap

Unga kvinnors fjärde värdering är kunskap. I kyrkan är det ett religiöst ansvar att skaffa sig en utbildning och få kunskap. Vi utbildar hjärnan så att vi en dag kan tjäna någon annan på ett meningsfullt sätt. Att vara utbildad utgör skillnaden mellan en önskan att kunna göra något bra och förmågan att kunna göra något bra.

Jag får ofta frågan hur det är att vara läkare. De frågar: "Hur länge studerade du?" Tja, länge. Från det att jag tog examen i medicin tills jag skickade min första räkning för yrkesmässiga tjänster tog det tolv och ett halvt år. Det var en lång tid, men hur gammal skulle jag ha varit tolv och ett halvt år senare

om jag inte hade gjort det? Precis lika gammal. Så man kan lika gärna sträva efter att bli allt det som man kan bli.

Min medicinska utbildning gjorde det möjligt för mig att utföra en hjärtoperation på president Spencer W. Kimball (1895–1985) 1972. Så underskatta inte kunskap. Guds härlighet är verkligen intelligens (se L&F 93:36).

Valfrihet och ansvarighet

Unga kvinnors femte värdering är valfrihet och ansvarighet. Det är ett annat sätt att säga "moralisk handlingsfrihet". Moralisk handlingsfrihet är en del av livet, för vår himmelske Fader vill att vi var och en ska handla av oss själva och bli vad vi vill bli.

Valfrihet och ansvarighet innebär att för varje val du gör är du ansvarig för följderna av det valet. Därför behöver vi fatta ansvarsfulla beslut. Det har förmodligen inte så stor betydelse om du har en blå slips eller en röd slips eller en lila klänning eller en grön klänning, men det som har betydelse är om ditt val för dig närmare eller längre bort från Herren och hans levnadssätt. Och varför råder vi och vädjar till er att följa Herrens sätt? Helt enkelt därför att det är vägen till lycka.

Goda gärningar

Sedan kommer Unga kvinnors värdering goda gärningar. Den här värderingen har sitt mönster i Jesu Kristi liv. Han älskade människor. För att visa sin kärlek till människorna tjänade han dem. När vi älskar någon visar vi det genom att göra något bra. Så lär dig att tjäna: Hitta ett behov och uppfyll ett behov. Överraska andra med en god gärning som de inte väntar sig. Vi har alla möjligheter att göra det hemma, i skolan eller i kyrkan.

Jag kommer ihåg första gången jag åkte till Afrika som generalauktoritet. Min reskamrat var äldste Russell C. Taylor. Varje morgon när jag vaknade upptäckte jag att han hade putsat mina skor. Han behövde inte putsa mina skor, men det var hans sätt att säga "jag älskar dig".

Redbarhet

Unga kvinnors sjunde värdering är redbarhet. Ett annat ord för redbarhet, *integritet*, kommer från ordet *integer*, som betyder "hel" eller "intakt". Inom medicin talar vi om hjärtats strukturella integritet. Så när något blir fel — när hjärtat blir skadat — säger vi att det har förlorat sin integritet. Det gör inte längre det som det ska göra. Om man tillämpar det på människan innebär integritet/redbarhet att du är pålitlig — att man kan lita på dig.

I skrifterna läser vi att profeten Joseph Smiths bror Hyrum var älskad av Herren på grund av "hans hjärtas redbarhet" (L&F 124:15). Herren talade inte om hjärtats anatomi. Han talade om Hyrums andes redbarhet.

Dygd

Unga kvinnors nyaste värdering är dygd. *Dygd* är ett underbart ord. Vad innebär det för dig? *Dygd* innebär "renhet". Men det finns också en annan innebörd. Kommer du ihåg i Nya testamentet när kvinnan som hade lidit av blödningar rörde vid hörntofsen på Frälsarens mantel? Frälsaren sade: "Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig" (Luk. 8:46). I det här fallet har det engelska ordet för dygd [kraft på svenska, ö.a.], *virtue* en annan innebörd. På grekiska är det ordet *dunamis*, som

är roten till de engelska orden *dynamo* och *dynamite*. Det betyder "kraft". Vi vill att ni ska ha båda slagen av dygd, ni dyrbara unga män och unga kvinnor.

Bli allt du kan bli

Kunskap ger kraft, renhet ger kraft, kärlek ger kraft. Vi vill att ni ska ha kraften att bli allt som Herren vill att ni ska bli. Ni växer, ni förändras och ni har ansvar för vad ni blir till slut.

Jag tror inte det gör någon skillnad om du är möbelförsäljare, kirurg, advokat eller arkitekt. Vilket värdigt yrke som än passar dig, är underbart. Men det som verkligen har betydelse är vad du håller på att bli.

Ställ följande frågor till dig själv: Är jag redbar? Är jag ren? Är jag kärleksfull? Är jag medkännande? Alla dessa egenskaper är ovärderliga. Och när du tänker på och lever efter dessa utmärkande drag i Unga kvinnors värderingar, hjälper de dig att bli allt du kan bli. ■

Från ett tal till ungdomar i Nairobi, Kenya i november 2011.

MIN SEMINARIELÄRARE VAR LIKA UPPTAGEN

IlIPPINERNA finns det vetenskapliga gymnasier som har stark inriktning på vidareutbildning. Eleverna på dessa skolor tar fler ämnen, längre lektioner och har många läxor. Det var den miljö jag befann mig i som ung kvinna.

Jag fick avstå från många aktiviteter när jag började på gymnasiet eftersom jag visste att jag skulle tillbringa så mycket tid med studierna. Jag gick nästan aldrig till kyrkans aktiviteter och hoppade ibland över söndagsmötena på grund av skolevenemang. Jag hade även svårt att hinna med seminariet.

En lördag berättade min seminarielärare hur mycket hon hade att göra när hon gick på

gymnasiet. Trots sitt skolschema lyckades hon göra sina seminarieuppgifter och studera nyckelskriftställena på biblioteket.

Jag bestämde mig för att följa hennes uppmaning att göra det samma. Jag hade med mig mina kort med nyckelskriftställena hela tiden och gick igenom dem på min lediga tid. Jag bad om hjälp att kunna balansera seminariestudierna med skolans krav. Jag lärde mig skriftställena utantill medan jag åkte till och från skolan. Jag tog fram korten medan jag chattade med mina vänner. Under rasterna och på lunchen tyckte mina vänner om att förhöra mig på nyckelskriftställena. Och sedan började några av dem att ta med sina skrifter och berätta om aktiviteter i sina kyrkor. Jag kände en förändring i atmosfären runt omkring mig och det kändes lättare och bättre i skolan.

Mina tre yngre systrar följde i mina fotspår och nu får min familj skörda välsignelserna av skrifterna i vårt hem. Det var en mycket enkel sak att lära sig nyckelskriftställena, men vad som var viktigare än att lära sig orden utantill var att jag lärde mig vilken skillnad skrifterna kunde åstadkomma hos mig och människorna runt omkring mig. Jag vet att oavsett vilka utmaningar eller prövningar vi får så kan vi alltid få styrka och vägledning av vår kärleksfulle Frälsares ord.

Maria Andaca, Metro Manila, Philippines

DET BÄSTA SPRÅKET

Eftersom vi använder samma mun till att be, bära vittnesbörd och välsigna det heliga sakramentet som vi använder till att prata, måste vi vara noga med att hålla våra ord rena och dygdiga. Sättet vi pratar på säger mycket om vilka vi är och hur vi lever vårt liv. Aposteln Paulus sade: "Låt inget oanständigt tal komma över era läppar, tala bara det som är gott och blir till välsignelse där sådan behövs, så att det blir till glädje för dem som hör på" (Ef. 4:29).

Vi sårar vår himmelske Fader när vi missbrukar hans namn. Motsatsen till gudlöst tal är bön. När vi ber använder vi det bästa språket vi kan. När vi kommunicerar med vår Fader i himlen, som älskar oss, är det viktigt att vi gör det med renhet och ödmjukhet. På så sätt får vi vägledning och kan se de oändliga välsignelser som evangeliet ger i vårt liv.

Jared Rodriguez, Maryland, USA

MIN NYA VÄN

Jag satt vid ett matbord med mina vänner när jag lade märke till att en ny kille som hette Michael hade förflyttats till vår lunchtimme. Det verkade inte som om han kände någon men var villig att få nya vänner. Han bestämde sig för att sätta sig hos en grupp äldre killar. De låtsades vara hans vänner ett tag men det slutade med att de började reta honom. De drev med honom tills han började gråta. Jag såg det hända, och det gjorde mig verkligen illa till

mods. Senare fick jag veta att Michael var autistisk.

Jag bestämde mig för att fråga Michael om han ville sitta med mina vänner och mig. Han tackade nej, förmodligen för att han var rädd för att bli retad igen. Han ville hellre sitta för sig själv.

Dagen därpå gick jag fram till honom och presenterade honom för mina vänner. Jag märkte att han var glad att jag inte hade gett upp om honom, och vi började prata. Jag upptäckte att han var en mästare på luffarschack. Det går nästan inte att slå honom. Jag insåg också hur oerhört smart han är. Han

kan alla presidenterna i Förenta staterna och kan säga vilka år de verkade. Han är toppen, men det var inte många som ville se bortom hans handikapp. Några av de andra eleverna retade mig för att jag satt med honom, men jag brydde mig inte om det. Jag tyckte om att vara med Michael.

Varje dag när vi träffades för att äta lunch märkte jag att Michael blev allt gladare. Han såg fram emot lunchen varje dag, och det gjorde jag också. Det jag trodde bara var en vänlig gärning var egentligen början på en underbar vänskap.

Laura Potts, Illinois, USA

Besvara
frågor

OM

FRÄLSNINGSPLANEN

Michael R. Morris
Kyrkans tidningar

Och vad har mormonerna för åsikt om äktenskap?" frågade min spanskalärare mig.

Alla mina klasskamrater vände sig mot mig och lyssnade efter svaret. Jag svalde och undrade hur klassdiskussionen hade vandrat från Don Quijote och Dulcinea till dejting och äktenskap.

Det fanns ingen annan medlem i kyrkan i klassen. Vad skulle jag säga? Hur detaljerad skulle jag vara? Skulle alla driva med mig om jag pratade om evigt äktenskap?

"Vi, äh . . .", stammade jag, fortfarande osäker på vad jag skulle säga.

Just då kom min vän Denise till min undsättning. "Mormonerna har en vacker syn på äktenskapet", sade hon. "De tror att äktenskap som förrättas i deras tempel kan vara för evigt."

"Det *är* vackert", svarade vår lärare. Mina klasskamrater verkade också nöjda.

Därmed fortsatte lektionen och jag undrade varför jag hade varit så nervös på grund av en fråga som min vän, som inte var medlem, besvarade så lätt.

Allteftersom fler hör talas om kyrkan får sista dagars heliga möjligheter att besvara

frågor om evangeliet. På gymnasiet lärde jag mig att vi inte behöver ge långa svar, och vi behöver inte vara rädda. Evangeliets vackra och enkla lärdomar talar för sig själva.

Nästa gång dina vänner ställer frågor om det vi känner till som "frälsningsplanen", kan du använda följande korta svar. De har de detaljer som de flesta vill veta, så du behöver inte känna det som om du måste rita upp en bild av hela frälsningsplanen i en uppställning.

Var kommer
vi ifrån?

Vi är eviga. Innan vi föddes bodde vi hos Gud, Fadern till vår ande. Alla människor på jorden är bokstavligt talat bröder och systrar till samme Fader i himlen. I vårt förjordiska liv var var och en av oss en individ med en gudomlig natur och bestämmelse. Gud gav oss alla handlingsfrihet, eller rätten att välja, både i det förjordiska livet och här på jorden. Eftersom han är våra andars Fader kallar vi honom vår himmelske Fader.

Varför är vi här?

Jordelivet är en del av Guds plan för vår eviga lycka. Den planen innebär bland annat att man får en fysisk kropp och lär sig att välja mellan gott och ont. Vår levande profet, president Thomas S. Monson, har sagt: "Hur tacksamma bör vi inte vara för att en vis Skapare format en jord och placerat oss här och dragit en glömskans slöja över vår tidigare tillvaro så att vi kan erfara en prøvotid, en möjlighet att pröva oss själva och kvalificera oss för allt det som Gud har förberett för oss" ("Livets lopp", *Liahona*, maj 2012, s. 91).

andar som är rättfärdiga tas emot i ett lyckotillstånd som kallas paradiset, ett vilotillstånd, ett fridstillstånd, där de skall vila sig från alla sina besvärigheter och från all möda och sorg" (Alma 40:11–12).

Om vi tillämpar Jesu Kristi försoning, eller offer, omvänder oss från våra synder och strävar efter att leva som han levde, renar hans försoning oss och gör det möjligt för oss att leva för evigt hos vår himmelske Fader.

De som väljer att inte följa Kristus och ta emot hans evangelium får inte de välsignelserna (se Alma 40:13–14).

Vart kommer vi efter det här livet?

Livet fortsätter efter att vi har dött, men vårt framtida liv bestäms av hur vi lever nu. Om vi följer evangeliet gör Herren Jesu Kristi nåd att vi kan omvända oss, få förlåtelse och bli rena inför Gud.

I Mormons bok står det att "alla människors andar, så snart de skiljs från den dödliga kroppen, . . . vare sig de är goda eller onda, tas hem till den Gud som gav dem liv.

Och då skall det ske att deras

Vilken roll har Jesus Kristus?

Vår himmelske Fader sände sin Son, Jesus Kristus, till att vara vår Frälsare och visa oss hur vi ska leva enligt Guds plan. Frälsarens försoning kan tvätta bort våra synder och göra oss värdiga att återvända till Guds närhet. När Frälsaren hade korsfästis låg hans kropp i graven i tre dagar tills hans ande återvände till den. Till följd av Jesu seger över graven (se Mormon 7:5) kommer vi att uppstå när vi har dött och leva för evigt i en fullkomlig kropp. ■

SÖNDAGSSKOLELÄNK
Månadens ämne:
Frälsningsplanen

DELTA I SAMTALEN

I hela februari studerar ni frälsningsplanen i Söndagsskolan, Unga kvinnor och prästadömetts kvorum. Särskilt Söndagsskolan fokuserar på hur ni kan *undervisa* om frälsningsplanen. Du kan göra en lista över andra frågor som du eller dina vänner kan ha om frälsningsplanen och ta upp dem med din lärare och de andra ungdomarna i din församling eller gren. Ni kan tillsammans hitta olika sätt att undervisa andra om den här läran.

REDO ATT UNDERVISA

"Om ni lever efter evangeliets principer i stället för att bara studera dem, så hjälper den kombinationen av kunskap

er att känna er väl till mods och vara beredda att undervisa om det ni vet är sant."

Se äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, i Michael Otterson, "Svar på frågor om vår tro", *Liahona*, aug. 2012, s. 78.

Hur leder man ett möte?

Du har nu fyllt 12 och gått över från Primär till Unga kvinnor eller aronska prästadömet. Allt går bra och du tycker om en del av allt det nya som du får göra. Men du har också upptäckt att den här förändringen innebär nya ansvarsuppgifter.

En av dessa uppgifter som kan vara lite skrämmande är att du kan bli ombedd att leda ett möte.

Beroende på vilket möte du ska leda (veckoträffen, söndagsmöten eller möten för kворumens eller klassens presidentskap) kan kraven och mötesordningen skilja sig åt, men

det finns några allmänna förslag och riktlinjer att tänka på när du utför den här uppgiften:

- Använd en mötesordning som visar vad som ska hända under mötet. Fråga dina ledare om de har ett förtryckt mötesordningsblad som du kan fylla i.
- Välj musik som inbjuder Anden.
- Planera inlednings- och avslutningsbön.
- Dela ut uppgifter i förväg om du kan.
- Kom tidigt och se till att allting är klart.
- Annonsera vem som ska be, leda musiken, undervisa och göra annat under mötet.
- Var vördnadsfull när du leder och låt Anden vägleda dig. Var ett gott exempel för de andra ungdomarna som är med på mötet.

Det kan vara lite skrämmande först att lära sig hur man leder ett möte, men det blir lättare för varje gång. Och det hjälper dig att få några av de färdigheter du behöver som en framtida ledare i kyrkan. ■

FÖRSLAG PÅ MÖTESORDNING

De flesta mötena i kyrkan följer ett liknande mönster. Så här kommer förmodligen mötesordningen att se ut:

- Välkomna
- Inledningspsalm
- Inledningsbön
- Presentation av besökare
- Mötesangelägenheter och annonseringar
- Lektion eller aktivitet
- Avslutningsbön

Äldste Richard G. Scott

i de tolv apostlarnas kворum

Medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum är särskilda vittnen om Jesus Kristus.

Hur kan skrifterna hjälpa mig?

Vår Fader i himlen visste att vi skulle få svåra utmaningar. Han gav oss redskap för att hjälpa oss klara av dem. Ett av de här redskapen är skrifterna.

Skrifterna öppnar kanalen för kommunikation med vår Fader i himlen och Jesus Kristus.

Skrifterna kan bli våra trogna vänner. De finns alltid till hands när vi behöver dem.

Vi kan få stor kraft genom att lära oss skriftställen utantill.

Att begrunda ett skriftställe kan bli nyckeln till uppenbarelse och den Helige Andens vägledning och inspiration.

Från "Kraften i skrifterna", Liahona, nov. 2011, s. 6–8.

Det som verkligen betyder

Charlotte Wood Wilson

Baserad på en sann berättelse

"Han lever, Fader vår, och älskar alla små. Ty Anden viskar det till mig och säger det är så" ("Han lever, Fader vår", Barnens sångbok, s. 8.)

Femman var ett svårt skolår för mig. Jag hade haft samma vänner i flera årskurser och trodde att vi alltid skulle vara vänner. Men strax efter att jag hade börjat i femman började mina vänner att använda fula ord och uppföra sig på ett sätt som jag visste att vår

himmelske Fader inte tyckte om. De började också bli elaka mot andra barn i vår klass och prata illa om andra bakom deras rygg.

Till slut blev jag en av dem som mina vänner retade. De gav mig till och med ett öknamn: Charlotte fläskläpp, eller "CF" som förkortning. Jag blev jätteledsen. Jag började försöka undvika mina vänner i skolan, men det var svårt eftersom vi gick i samma klass.

"Hej på er!" sade jag en dag på lunchen och försökte vara vänlig och glad.

"Hej CF! Charlotte fläskläpp!" ropade de i kör och gjorde grimaser åt mig.

Jag sprang iväg och försökte hålla tillbaka tårarna. Jag åt lunch för mig själv och räknade minuterna tills jag kunde gå hem.

"Vad är det som har hänt, raring?" frågade mamma när hon lade märke till mitt förgråtna ansikte efter skolan.

"Barnen som brukade vara mina vänner har börjat kalla mig något hemskt. Jag förstår inte varför de är så elaka mot mig." Jag började gråta igen.

Charlotte i femte klass ...

något

"De borde inte uppföra sig på det sättet. Men det har egentligen ingen betydelse vad andra tänker om dig. Du är vacker, och du har ingen anledning att lyssna på vad de där elaka barnen säger."

"Men mamma", sade jag. "Jag träffar dem varje dag. Jag *bryr* mig om vad de tycker om mig. Och andra lyssnar på vad de säger om mig. Hur kan jag bara strunta i *alla*?"

"Charlotte, det enda som betyder något är vad du och Herren tycker. Om du tycker att du är okej och att det du gör är okej, och om vår himmelske Fader tycker att dina val är okej, så spelar det ingen roll vad andra kallar dig eller säger om dig. Jag lovar."

När jag gick till skolan under veckorna som följde, skrattade mina gamla vänner fortfarande åt mig och använde öknamnet de kommit på. Men jag upptäckte snart att jag kunde gå omkring med frid i hjärtat. Jag visste att om min himmelske Fader tyckte att mina stora läppar var okej, så kunde jag också tycka det.

Jag kunde klara av resten av femman. Det slutade med att jag fick

nya vänner som inte kallade mig öknamn och som hjälpte mig att tycka om mig själv. Men viktigast av allt var att jag lärde mig att om min himmelske Fader tycker om den jag är så behöver jag inte oroa mig för vad någon annan tycker. ■

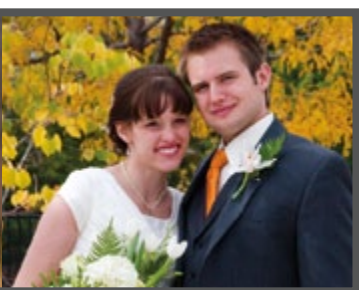
Charlotte Wood Wilson bor i Oregon i USA.

"Det finns ingen vackrare syn än en ung kvinna som

strålar av Andens ljus, som är säker på sig själv och modig eftersom hon är dygdig."

Elaine S. Dalton, Unga kvinnors generalpresident, "Kom ihåg vem du är!" *Liahona*, maj 2010, s. 122.

och på hennes bröllopsdag.

Vår sida

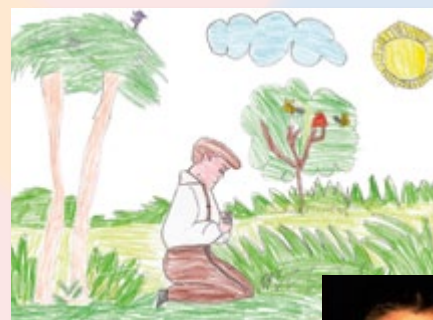
Liza P., 7 år, Ryssland

Josheline och Camila C., 5 och 2 år, från Bolivia, tycker om att gå till kyrkan och lära sig om sin himmelske Fader. De gör sig snabbt i ordning för att gå till kyrkan och hjälper sina föräldrar att skynda sig för att de ska hinna i tid. De tycker om att be och de älskar sina primärklasser.

Jag tycker om berättelserna i Mormons bok om Nephi — särskilt de som handlar om när han går ut i ödemarken med sin familj och när han bygger en båt.

Saúl T., 11 år, Mexiko

Tomas P., 5 år, Argentina

MISSIONARY

En gång reste min bror och jag med buss tillsammans med vår faster till hennes hem för att vara där en vecka när vi hade lov. Pappa gav oss en välsignelse innan vi åkte. Efter ett tag bad en man som också satt på bussen att få gå av. Medan chaufförens assistent hjälpte honom med hans bagage, hörde jag en viskning: "Ditt bagage har blivit stulet." Jag tittade ut och de hade faktiskt tagit ut vårt bagage ur bussen och gömt det i gräset. Jag ropade att det var vårt bagage och inte mannens. Jag vet att det var den Helige Anden som talade till mig, och jag var så tacksam.

Vaniala R., 10 år, Madagaskar

En missionär, av Emilia A., 11 år, Finland

Fidel N., 11 år, Demokratiska republiken Kongo

“Jag är mormon. Jag vet
det. Jag lever därefter.
Jag älskar det.”

Ann M. Dibb, andra
rådgivare i Unga kvinnors
generalpresidentskap

Från generalkonferensen
i oktober 2012

ILLUSTRATION CRAIG STAPLEY

Jorden skapades för vår himmelske Faders barn

”Wow!”, sade Ana. ”Titta på alla stjärnor.” Alla i Anas familj tittade upp från lägerelden. Det såg ut som om det var miljontals stjärnor på den mörka himlen.

”Tänk”, sade mamma, ”var och en av de där stjärnorna är en av vår himmelske Faders skapelser.”

”Vi kan väl säga vilka våra favoritsaker är som vår himmelske Fader har skapat åt oss”, föreslog pappa.

”Jag vet”, sade Daniel snabbt. ”Jag tycker om de där stora vågorna vi såg vid havet förra året.”

Ana visste inte vad hon skulle

välja. Hon tänkte på den varma solen, den klara månen och väldoftande blommor. Sedan kom hon ihåg hur mycket hon tyckte om alla slags mjuka pälsdjur. ”Djur!” sade hon.

Ana började darra så pappa virade en filt om henne. ”När vår himmelske Fader hade skapat allt detta vackra till sina barn så såg han att det var gott”, sade pappa.

Ana hade en varm, glad känsla inom sig. Hon drog upp filten till hakan och tittade på stjärnorna igen. ”Tack, himmelske Fader”, viskade hon. ■

SÅNG OCH SKRIFTSTÄLLE

- ”Min himmelske Fader älskar mig”
(*Barnens sångbok*, s. 16–17)
- Mose 2:3–27

FÖRSLAG TILL FAMILJESAMTAL

- Du kan ge varje familjemedlem en papperspåse och be dem att gå ut och samla tre saker som vår himmelske Fader har skapat. Eller så kan ni rita bilder eller göra en lista över vår himmelske Faders skapelser. Prata sedan om hur de här och andra skapelser visar vår himmelske Faders kärlek till oss.
- Ni kan turas om att läsa skriftställeversionerna på var och en av stjärnorna och hitta den stjärna som de passar ihop med.

Du kan använda den här lektionen och aktiviteten för att lära dig mer om månadens tema i Primär.

EN HIMMEL FULL AV VÄLSIGNELSER

Para ihop varje skriftställe ovan med en bild som visar en av vår himmelske Faders skapelser. Färglägg varje matchande par av bildstjärnor och skriftställestjärnor med samma färg.

Det finns skönhet överallt

Marissa Widdison

Kyrkans tidningar

Tänk dig att du är i Afrika. När du tittar på vilda djur i din kikare lägger du märke till något som kommer emot dig. Det är en berguv! När den kommer närmare håller du upp armarna för att skydda dig. Men i stället för att attackera dig sätter sig berguven försiktigt på din arm. Den ger små ljud ifrån sig och tittar på dig för ett ögonblick innan den flyger iväg igen. Det här hände faktiskt president Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum. Han älskar djur och särskilt fåglar.

Ett sätt som president Packer visar hur mycket han älskar naturen är genom konst. Ända sedan han var liten har han tyckt om att rita, måla och tälja. "Alla mina observationer bekräftar för min själ att det finns en Gud som skapade alltihop", säger president Packer. ■

President Packer ritade de här djuren när han var 11 år. Hans pappa tog hem extra papper som inte användes av den lokala dagstidningen, och president Packer brukade ligga på magen och rita. "Om teckning är en sjukdom så var jag verkligen allvarligt sjuk", säger han.

President Packer var omkring 10 år när han gjorde det här av kottar som han hittade under en campingtur med familjen.

När president Packer tjänstgjorde som pilot i det militära, skickade han hem brev i kuvert som han hade dekorerat när han var ledig.

President Packer skar ut och målade träfåglarna nedan när han var liten. Han använde trä från gamla askträd och fick färgen av en granne.

President Packer har täljt dussintals fåglar under årens lopp. Han säger att han kopplar av genom att tälja, och tänker på vad han ska säga i kommande tal.

Jennifer Maddy

Baserad på en sann berättelse

"Ni barn, lyd era föräldrar i allt, det är Herrens goda vilja" (Kol. 3:20.)

Ethan tittade på de färgglada videospelen på hyllorna. Hans föräldrar sade att han kunde välja ett spel som födelsedagspresent och det fanns så många att välja mellan! Ethans ögon flyttade sig från ett biljaktsspel till ett äventyrsspel till ett dansspel. Till slut valde han biljaktsspelet och tog det till sin pappa.

"Hittade du ett som du gillar?" frågade pappa.

"Jag tror jag vill ha det här biljaktsspelet", sade Ethan.

"Det ser roligt ut", sade pappa. "Vad är det för åldersgräns?"

Ethan vände på omslaget. Han visste att han bara fick spela spel som hade en viss åldersgräns. När han fick datorn pratade hans föräldrar

med honom om hur viktigt det var att följa familjens regel om åldersgränser på videospel. Ethan visste att många spel innehöll sådant som var dåligt, och han ville vara lydig.

Ethan hittade åldersgränsen på omslaget och visade den för pappa. "Det kan spelas av alla", sade han.

"Jättebra", sade pappa. "Vi går och betalar. Grattis på födelsedagen, Ethan!"

"Tack, pappa!" Ethan log. Han var ivrig att komma hem och pröva på sitt nya spel.

Några dagar senare gick Ethan hem till sin vän Chase för att spela. Han och Chase gick i samma primärklass och de lekte mycket tillsammans. Ethan tog med sig sitt nya videospel.

"Hej, Ethan", sade Chase när han öppnade dörren. "Kom in. Jag har ett nytt videospel vi kan spela!"

"Det har jag också!" sade Ethan och höll fram sitt spel.

Pojkarna satte sig framför datorn och Chase satte in sitt spel. Titeln lyste upp skärmen, och det gjorde även åldersgränsen. Ethan blev alldeles kall. Det var en åldersgräns som han inte hade nått.

Chase navigerade igenom menyerna med sin handkontroll och startade spelet. Ethan såg inget som var dåligt än. Han använde sin

HÅLL ÅLDERSGRÄNSEN

MINA EVANGELIEIDEAL

"Jag ska bara läsa och se på sådant som min himmelske Fader tycker om att jag läser och ser på."

handkontroll för att få sin person i spelet att flytta på sig. Det var roligt, men ju mer han spelade, desto mer illa till mods kände han sig. Han hade fortfarande inte sett något dåligt, men han ville följa sin familjs regel.

"Du, Chase, jag får inte spela spel med den här åldersgränsen", sade Ethan.

"Å, det är okej", sade Chase. "Det finns inget dåligt i spelet."

"Är du säker?" frågade Ethan.

"Ja", sade Chase. "Min familj spelar det. Jag tror det har fått fel åldersgräns."

Just då stack Chases mamma in huvudet genom dörren. "Hej, pojkar", sade hon. "Är allting okej?"

Ethan svalde hårt. "Hej, syster Murphy", sade han. "Det är bara det att jag inte får spela videospel med den här åldersgränsen."

"Jag sade till honom att det inte fanns något dåligt i spelet", sade Chase.

Chases mamma viftade med handen. "Oroa dig inte, Ethan", sade hon. "Jag vet att många spel med den åldersgränsen inte är bra, men din mamma låter dig säkert spela det

här." Hon log och gick ut ur rummet.

Chase fortsatte spela, men Ethan lade ner sin handkontroll. "Chase, kan vi inte spela biljaktsspelet som jag tog med mig?" frågade Ethan.

Chase ryckte på axlarna och fortsatte att stirra på skärmen. "Nä, jag spelar hellre det här."

Ethan ställde sig tyst upp och gick till Chases rum där han hittade några leksaksbilar att leka med. Det var inte lika roligt som hans videospel, men Ethan tyckte att det kändes bra att följa familjens regel. ■

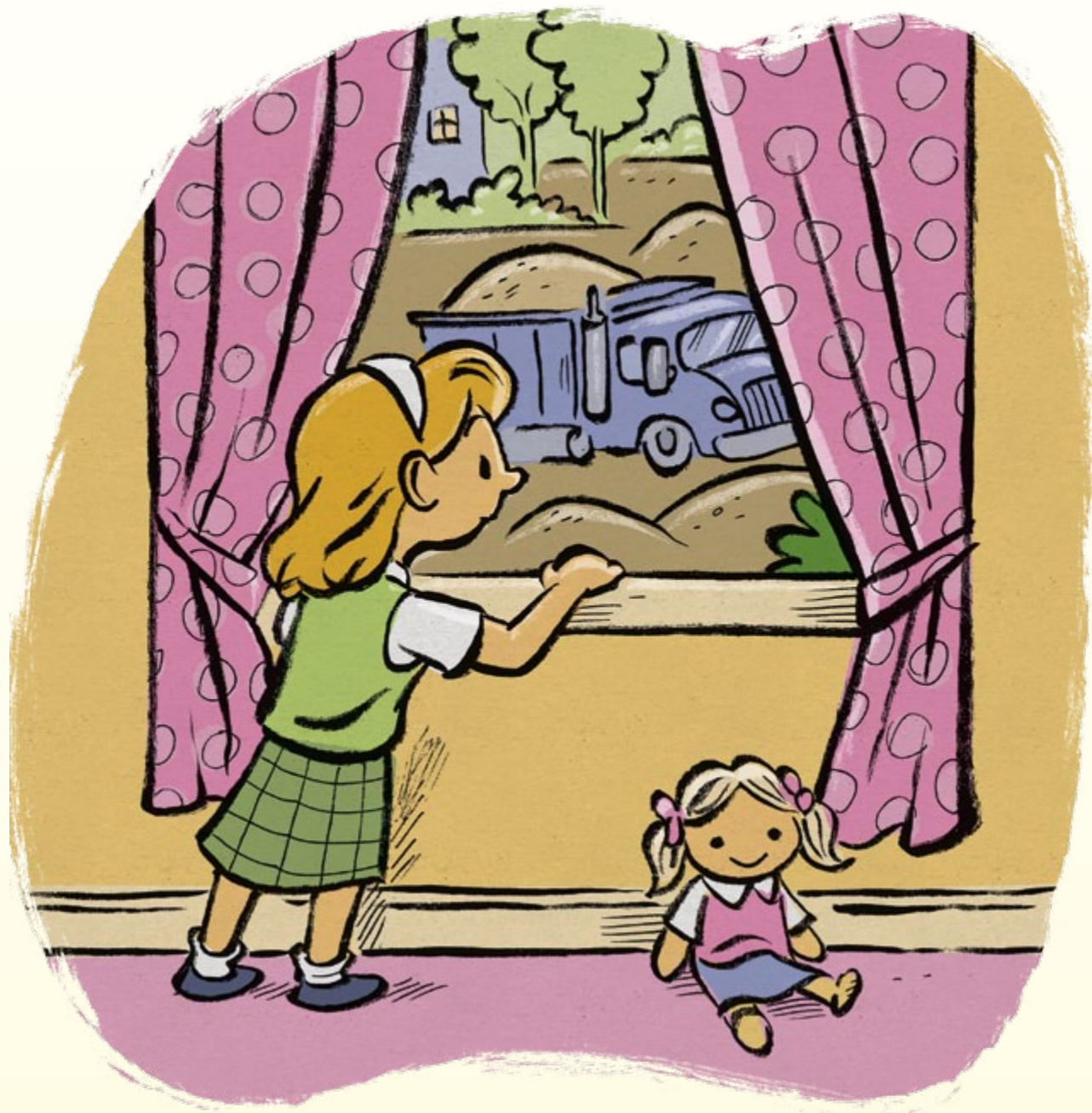
Jennifer Maddy bor i Utah i USA.

Vi bygger tillsammans

Michelle Tripp, Idaho, USA

Baserad på en sann berättelse

BRUM. BRUM. BRUM. Ashley tittade ut genom fönstret. Hon såg en blå lastbil. Hon såg stora jordhögar. Grannarna byggde ett nytt hus.

"Vem är det som gör jordhögarna?" frågade Ashley. "Vem bygger hus?"
"Lastbilarna gör jordhögar", sade mamma. "Byggarna bygger hus."

"Min lärare sade att Jesus skapade allting", sade Ashley.
"Ja", sade mamma. "Jesus skapade allt som de bygger hus med."

Ashley tittade ut på sin trädgård. "Som träd och stenar och jord?" frågade Ashley. "Ja", sade mamma. "Jesus skapade också vår kropp. Vår kropp kan bygga saker."

Ashley var glad. Jesus hjälpte hennes grannar att kunna bygga ett hus. Hon visste att han kunde hjälpa henne att göra saker också. ■

EN VACKER JORD

Ashley lärde sig att vår himmelske Fader och Jesus skapade allting. Titta på den här vackra platsen som de skapade. Se om du kan hitta och ringa in det som finns på de små bilderna längst ner på sidan på den stora bilden.

Kyrkan uppmuntrar medlemmar världen över att tjäna lokalt

Heather Whittle Wrigley

Nyheter om och händelser i kyrkan

Under det senaste året har kyrkans välfärdsavdelning lagt ny betoning på att medlemmarna världen över tjänar där de bor.

Avdelningen Humanitarian Service på LDS.org föreslår: "Vilka behov eller utmaningar har ni hört talas om? ... Om man har sett ett behov i sin kommun men inte hittat ett etablerat program som avhjälper behovet kan du ta initiativet till att hitta en lösning." (Gå till

Medlemmar i Chile gjorde tusentals hygienpaket efter en omfattande jordbävning som ödelade landet 2010.

LDS.org och klicka på **Resources, Welfare, Humanitarian Service.**)

Lynn Samsel, chef för kyrkans hjälp vid nödsituationer, betonade några av fördelarna med att ge humanitär hjälp på lokal nivå: "Det är snabbare, vi har färre problem med tullen, kyrkan kan köpa lokala produkter som medlemmarna i området känner till, den lokala ekonomin stöds och det hjälper till att bygga relationer."

Under 2011 ledde den politiska oron i flera arabiska länder till att tusentals människor tvingades fly. I stället för att göra hygienpaket i Salt Lake City och sedan skicka dem till Mellanöstern gav kyrkan pengar till det lokala områdespresidentskapet. De femtio medlemmar som bor i Jordanien gick samman med andra lokala organisationer och gjorde och distribuerade 40 000 hygienpaket och matpaket på bara fem dagar.

Medlemmar över hela världen kan starta sina egna tjänandeprojekt. I annat fall kan grenen, församlingen, distriktet eller staven organisera tillfällen när medlemmar och andra kan tjäna.

Lokala lösningar, förklarar Gustavo Estrada på välfärdsavdelningen,

uppfyller ofta behov bättre än lösningar som utformas hundratal mil bort.

Efter jordbävningen och tsunamin som ödelade delar av Japan den 11 mars 2011 var kyrkan snabb att rycka in. De skickade pengar till lokala ledare som sedan köpte mat och andra förnödenheter i landet. De medlemmar i Japan som inte drabbades direkt av jordbävningen gjorde paket av förnödenheter som passade de drabbades unika behov bättre än vad de vanliga nödpaketerna kanske skulle ha gjort.

"När medlemmarna tjänar i sin kommun kan de bygga relationer med sina grannar och glädjas åt tilliten som kommer av att arbeta tillsammans på ett gemensamt problem", säger Sharon Eubank, chef för kyrkans humanitärjänst.

I ett försök att minska på barnadödligheten i utvecklingsländerna under 2012, skickade kyrkans volontärer i Ghana 1,5 miljoner meddelanden till andra ghananer och berättade om vaccinationsdriven som sponsrades av en partner till kyrkan.

"När andra problem uppstår i framtiden finns det nu en villighet att samarbeta igen", säger syster Eubank. "Att tjäna tillsammans skapar förståelse och verkligt kristuslikt broderskap fortare än något annat jag kan komma på." ■

Apostlar fokuserar på tro på Herren Jesus Kristus under besök till Filippinerna

Nyhetskommittén för området Filippinerna

Äldsterna David A. Bednar och Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kvorum besökte tillsammans med andra området Filippinerna mellan den 24 augusti och den 2 september 2012.

Under ledarskapskonferenser för prästadömsbärare, brasaftnar för unga ensamstående vuxna, stavskonferenser och missionsmöten undervisade bröderna om läran och uppmuntrade medlemmarna att stärka sin tro på Jesus Kristus.

I Laguna besvarade äldste Bednar frågor från unga ensamstående vuxna under ett särskilt möte. Han sade: "Frälsaren använde frågor som ett av sina främsta undervisningsredskap. Om vi strävar efter att ställa inspirerade och bra frågor när vi begrundar och ber kan ni och jag ta del av en inlärningsprocess som gör att vi kan ta emot inspiration och få svar från den Helige Anden."

På söndagen var kapellet, kulturhallen och andra utrymmen i Legazpi stavscenter fulla av medlemmar när äldste Cook lärde: "Låt inte era tvivel påverka er tro."

Han betonade vikten av att man och hustru ska vara likvärdiga makar i äktenskapet som det står i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" (*Liahona*, nov. 2010, s. 49).

Äldste Cook hälsade på medlemmarna i efter mötet.

Medlemmar och missionärer i Iloilo på ön Panay reste så länge som fem timmar med båt och buss för att vara med på mötet där äldste Bednar undervisade om hur de kunde stärka sin tro på Jesus Kristus och hjälpa andra att komma till Kristus.

"Vi är här för att undervisa om Jesu Kristi evangelium, men vi får aldrig glömma att den sanne läraren är den Helige Anden", sade syster Manguili avslutningsvis, som verkar som heltidsmissionär i Filippinernamissionen Iloilo.

I Cagayan de Oro sade äldste Cook till de unga vuxna: "Er rättfärdighet behövs, och den här nationen behöver vara starkare. Inflytandet som kommer till följd av kyrkans styrka i Filippinerna välsignar folket i hela Asien."

Han uppmuntrade medlemmarna att fokusera på det som är viktigast, att övervinna tvivel, utöva tro och gifta sig i templet.

"Att vi undervisades om de här principerna och skriftställena just nu är av [stor] betydelse", säger Carlo V. Crisanto, president för Iligans stav. "Vi behöver verkligen de här principerna i dag ... Av alla ämbeten vi har är familjen det viktigaste."

Apostlarna avslutade sitt besök på Filippinerna med att träffa två filippinska senatorer och närvara vid ett kulturellt evenemang av lokala ungdomar. ■

I tio dagar i augusti och september besökte äldsterna David A. Bednar och Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kvorum städer runtom på Filippinerna för att träffa ledare, medlemmar och missionärer.

Mormons bok nu på laotiska

Över 4 500 medlemmar i Laos i Thailand, och mindre grupper i Förenta staterna och Kanada har nu tillgång till hela Mormons bok på laotiska.

Den nya översättningen med mjukt omslag finns att få tag på via kyrkans lokala distributionscentrer och på internet på store.lds.org (artikelnr 35607331) och på LDS.org.

Ledarutbildningsbibliotek hjälper medlemmar i nya ämbeten

Över ett år efter starten 2011, fortsätter LeadershipLibrary.lds.org att vara en värdefull resurs för medlemmarna. Den innehåller omkring 100 filmer på elva språk som erbjuder hjälp

med en rad olika ämbeten i kyrkan.

Filmerna skildrar verkliga församlingar och grenar i många olika länder. Allteftersom områdespresidentskapen ser fler utbildningsbehov läggs ytterligare material till i biblioteket varje kvartal.

”Avsikten med [ledarutbildningsbiblioteket] är att hjälpa lokala ledare lära, undervisa och tillämpa principer och riktlinjer ur handboken”, säger äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum.

Ledare organiserar den andra staven i Ryssland, den åttonde i Italien

Den 9 september 2012, samma dag som äldste Russell M. Nelson

Unga ensamstående vuxna tillsammans med äldste Russell M. Nelson och syster Nelson vid sommarträdgården i S:t Petersburg.

i de tolv apostlarnas kvorum fyllde 88, organiserade han S:t Petersburgs stav — den andra staven i Ryssland.

Sju dagar senare delade äldste Ronald A. Rasband i presidentskapet för de sjuttio på Milano stav i Italien för att organisera Milano östra stav. Milano stav ändrade namn till Milano västra stav.

Kyrkans ledare besöker statsöverhuvuden i Kroatien och Bosnien

Äldsterna Ronald A. Rasband i presidentskapet för de sjuttio och Kent F. Richards, andre rådgivare i presidentskapet för området Europa, träffade statsöverhuvuden i Kroatien och Bosnien Hercegovina i september 2012.

I Kroatien träffade äldste Rasband president Ivo Josipović och framhöll kyrkans fortgående strävan att stärka familjen.

Den 22 september träffade äldste Rasband Željko Komšić, en i det tre man starka presidentskapet för Bosnien Hercegovina. Detta var det första mötet någonsin mellan en ledare i kyrkan och ett statsöverhuvud från Bosnien.

President Komšić beskrev det mångfaldiga religiösa samhället i Bosnien och välkomnade kyrkan som medlem däri. Äldste Rasband berättade att familjen har hög prioritet i kyrkan och att dess medlemmar ser fram emot att stödja detta gemensamma mål i Bosnien Hercegovina.

© RI

Studera, begrunda och tillämpa

Liahona stärker min ande och mitt vittnesbörd om evangeliets sanningar. I synnerhet skyddar den mig från Satans snaror genom att hjälpa mig att vända mig till det som verkligen är viktigt. Varje månad finns det ett budskap som verkar vara skrivet just för mig. Jag vet att det är vår himmelske Faders vilja att vi studerar och begrundar budskapen varje månad och tillämpar dem dagligen i vårt liv.

Pamela Ananta Barbosa da Silva, Brasilien

En upplyst väg

Skrifterna är en ovärderlig skatt. Men jag anser också att *Liahona* är en skatt. Ett starkt ljus strålar ut från dess sidor. Den ger oss möjlighet att rätta till våra fel och förbättra oss själva genom dess budskap, precis som skrift-erna. På varje sida finns en värdefull lärdom, det finns en möjlighet, det finns en upplyst väg.

**Manuel de Araújo Fernandes,
Moçambique**

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här följer några exempel.

”Lärjungeskap — alltid, i allting och överallt”, sidan 22: Du kan inbjuda familjen att göra lärjungeexperimentet som tas upp i artikeln. Studera under bön en särskild lärdom eller berättelse om Jesus Kristus i en vecka. På nästa hemafton kan familjemedlemmarna rapportera om sina upplevelser och insikter.

”Ljus ... kamera ... tagning!”, sidan 48: När ni har läst artikeln kan du samtala med din familj och vikten av att välja bra media. Du kan be familjemedlemmarna återge ett favoritexempel på bra media och hur det har hjälpt dem. Du kan visa

en bild av Jesus Kristus när ni samtalar om hur vi bör välja media som skulle kännas bra att titta eller lyssna på om Herren var hos oss. (Fler förslag på hur man under- visar om det här ämnet finns på sidan 9.)

”Ta med Primär hem”, sidan 64:

Ni kan ta en promenad som familj och upptäcka hur mycket ni kan se som vår himmelske Fader har skapat. Familjemed-lemmarna kanske vill ta med sig några saker, rita bilder eller fotografera sina favoritskapelser. Ni kan avsluta med att sjunga ”Min himmelske Fader älskar mig” (*Barnens sångbok*, s. 16–17).

Min missionärshemafton

Som nydöpt i kyrkan tycker jag alltid om att hjälpa missionärerna i min församling. Jag har ofta sett att även om undersökare inte gärna lyssnar på lektionerna så tycker de om att vara med på hemaftnarna.

En gång bjöd jag hem heltidsmissionärerna och en hel familj som inte var medlem- mar till min hemafton. Innan de kom fastade och jag och bad om att Anden skulle vara där och öppna deras hjärta för evangeliet. Vi såg en missionärsfilm om att hjälpa familjen utvecklas och skapa tillit. Efteråt berättade vi om vad vi kände för filmen. Anden var så stark.

Nu vill den här underbara familjen lära sig mer om evangeliet genom att få under- visning av missionärerna. Vi har alla inbjudits att hjälpa till med missionsarbetet, och jag har sett att hemaftnarna är ett bra sätt att visa för andra vilken glädje det ger att ha evangeliet i mitt liv.

Maria de los Angeles Vilca Zeballos, Peru

KOM IHÅG HONOM PÅ SABBATEN

Michael R. Morris
Kyrkans tidningar

Vår söndagsskolelektion om att hålla sabbatsdagen helig hade gått bra — tills någon nämnde teve.

När olika personer gav sin åsikt om huruvida det var lämpligt att titta på teve på söndagar, blev en del av dem självgoda i sina yttranden. Det dröjde inte länge förrän andra klassdeltagare blev stötta. Anden, som hade varit närvarande i samtalet i början, ersattes av en påtaglig spänning.

Kenneth Payne, en medlem i stavspresidentskapet, såg den ökande missämjan och bad att få säga något. Han ställde sig upp och började berätta om sin son Brian som hade verkat som missionär i Japanmissionen Tokyo Nord. När president Payne och hans familj hämtade Brian på flygplatsen i mars 2003, klagade han på att hans käke var stel och gjorde ont. Inom några veckor konstaterades det att Brian hade fått non-Hodgkin-lymfom.

En månad senare påbörjades kemoterapi och sedan strålbehandlingar. President Payne sade att läkarna hade planerat en benmargstransplantation den 22 september, men

Om söndagens aktiviteter distraherar oss från att minnas Frälsaren och från att tjäna på sabbaten så som han skulle ha tjänat, då kanske vi borde tänka om.

redan i början av månaden "började det bli mycket jobbigt för Brian".

Han lades in på sjukhus den andra veckan i september. Vid det laget bestämde läkarna att det var för sent för en transplantation eftersom cancer var så aggressiv. Familjen tog hem Brian från sjukhuset den 21 september. Morgonen därpå dog han.

"Den 22 september är en mycket speciell dag för min familj och mig", sade president Payne. "Den dagen tar vi det lugnt och tänker på Brian, det han har gett vår familj och hur han gav sina två sista år till Herren och det japanska folket, som han älskade. Vi saknar honom, och den dagen tänker vi på hans liv och hedrar hans minne."

Söndagen är, för oss alla, sade president Payne, en dag när vi ska ta det lugnt och minnas.

"Vi tar oss tid att gå till kyrkans möten, ta del av sakramentet, sörja över våra synder och begrunda Frälsarens lidande för vår skull", sade han. "Vi tjänar, vi visar kärlek och vi försöker att inte distraheras av aktiviteter som hindrar oss från att dyrka honom."

President Payne sade att om söndagens aktiviteter inbjuder en sådan anda så kan vi gott ta del av dem. Men om de distraherar oss från att minnas Frälsaren och från att tjäna på sabbaten så som han skulle ha tjänat, då kanske vi borde tänka om.

Sedan satte han sig ner och sade inget mer. Det behövde han inte. Anden hade återvänt till klassrummet och vi hade alla lyssnat. ■

BRIGHAM YOUNG

Brigham Young ledde **pionjärerna** från Nauvoo i Illinois till Saltsjön. Medan han var president för kyrkan verkade han också som guvernör för territoriet Utah. **Eagle Gate** markerade ingången till hans egendom. Brigham Young använde sin **käpp** för att markera platsen där **Salt Lake-templet** skulle byggas. Han var president för kyrkan i 30 år, längre än någon annan av de nutida profeterna.

Liahona inbjöd sista dagars heliga
över hela världen att delta i ett
"lärjungeexperiment". De ombads
att studera en viss lärdom av eller berättelse om Jesus Kristus i en vecka och rapportera hur deras studier påverkade deras liv. Se sidan 22 för en rapport från sex medlemmar som deltog i experimentet. De berättar vad de lärde sig och hur det förändrade deras sätt att följa Frälsaren.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Budbäraren och budskapet

Äldste Faustino López, Spanien

Områdessjuttio

Predika mitt evangelium läser vi: "En del kapitel i *Predika mitt evangelium* inriktar sig på vad du behöver göra som missionär — hur du ska studera, hur du ska undervisa ... Men lika viktigt som vad du gör är vem du är."¹ De hör ihop: "Förutom mina ord, min undervisning och mitt vittnesbörd, måste mitt liv utgöra en del av det vittnesbördet om Jesus. Hela mitt väsen bör reflektera detta verks gudomlighet."²

Missionärsarbetet har två aspekter: budbäraren och budskapet, och båda måste vara förenade. Jesus Kristus är det fullkomliga föredömet. I honom är budbäraren och budskapet ett och detsamma: "Jag är vägen och sanningen och livet."³ Missionärerna måste sträva efter att följa Jesu Kristi exempel så långt det är möjligt, och införliva budskapet han förmedlar. Det är som om missionärerna skulle säga till en framtida omvänd: "Om du tar emot budskapet vi har med oss och följer det, blir du en sista dagars helig, på vilka vi är exempel." Och

det är samma sak som händer när missionärerna tar med sig dem de undervisar till kyrkan. Budskapet de får när de går in i kyrkan och träffar medlemmarna är: "Det här är det som väntar dig om du döps: Du blir en del av det här folket, du är med de här personerna och blir en av dem."

Av den anledningen sade äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum: "Det finns väl inget kraftfullare missionärsbudskap vi kan sända ut till världen än det exempel som kärleksfulla och glada sista dagars heliga utgör. En trofast medlems uppträdande och hållning, leende och vänlighet, för med sig en värme och en inverkan som ingen broschyr eller video kan förmedla."⁴ Människors omvändelse handlar inte bara om ifall missionärernas budskap är sant eller inte. Det handlar också om att vara villig att efterleva det tillsammans med andra medlemmar i kyrkan. Av den anledningen sade äldste Holland också: "Ingen mission och inga missionärer kan ha framgång

Äldste
Faustino López

utan att de lokala medlemmarna kärleksfullt medverkar och ger andligt stöd i en gemensam insats."⁵ Omvändelse kräver att jag är intresserad av budskapet och av budbäraren.

Jag kommer väl ihåg missionärerna som undervisade mig. Jag var 19 år och de, som var lika unga som jag, verkade vara och ha det som jag hade sökt efter i hela mitt liv. Jag ville ha det de hade och bli det de var. Och när de tog med mig till kyrkan — till den enda grenen som då fanns i Madrid — och jag träffade den gruppen mormoner, ville jag bli en av dem. De var det slags människor som jag ville vara. Och jag döptes för

att bli en av dem, för att kunna vara med dem.

Som president Spencer W. Kimball förklarade: "[Undersökare] insamlas till Israel när [de] går med i den sanna kyrkan och lär känna den sanne Guden."⁶ När jag döptes blev jag en del av ett folk, en medlem av en ny gemenskap, och var medborgare tillsammans med de heliga.⁷ De som inte kan utveckla en ny identitet och bli en del av denna nya gemenskap går tillbaka dit de kom ifrån. Av den anledningen har alla som tillhör kyrkan en plikt att göra allt de kan för att hjälpa dem som går ner i dopets vatten att känna tillhörighet, och komma ihåg att i kyrkan finns det inga "främlingar" utan alla är "medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj".⁸ När missionärerna förmedlar budskapet blir vi som medlemmar budbärare om vad det innebär att vara en sista dagars helig. ■

FOTNOTER

1. *Predika mitt evangelium*, "Hur utvecklar jag kristuslika egenskaper?", s. 115.
2. Äldste Jeffrey R. Holland, "Återställsens mirakel", *Liahona*, jan. 1995, s. 23.
3. Johannes 14:6.
4. Äldste Jeffrey R. Holland, "Stå såsom vittnen om mig", *Liahona*, juli 2001, s. 15.
5. Äldste Jeffrey R. Holland, "Stå såsom vittnen om mig", *Liahona*, juli 2001, s. 15.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst. av Edward L. Kimball, 1982, s. 439; i *Missionärsförberedelse*, Religion 130, elevens lektionsbok, s. 4.
7. Se Efesierbrevet 2:19.
8. Efesierbrevet 2:19

I deras fotspår...

Christian Strömberg, Jönköpings församling

I mitten på 1800-talet hade kyrkans medlemmar bosatt sig i Nauvoo och led svåra förföljelser. Till slut blev situationen så svår att kyrkans ledare beslöt sig för att evakuera snabbare än planerat. Sommaren 1847 anlände de första pionjärkompanierna till Saltsjödal, som senare blev Salt Lake City i Utah. Det var då Brigham Young, sjuk i bergsfeber, yttrade de smått berömda orden: "Det är tillräckligt. Detta är den rätta platsen."

Knappt tio år senare beslöt man sig för att bilda handkärrekompanier för att reducera kostnaderna, så att de ekonomiska bidrag som hjälpt tusentals medlemmar att komma till Saltsjödal kunde utsträckas till ännu fler nyomvända medlemmar

Efter ungefär 36 mil och tio dagars vandring med en handkärre byggd efter ritningar pionjärerna en gång använde, kom Christian Strömberg, till vänster, och William Rasmusson fram till målet som var templet i Stockholm.

FOTO CHRISTIAN STRÖMBERG

med mycket små tillgångar som ville följa uppmaningen att emigrera och stärka Sion.

Totalt blev det 10 handkärrekompanier mellan 1856 och 1860 som färdades den ca 210 mil långa sträckan från Iowa City till Utah. Av de totalt 2 962 emigranter som färdades till fots med handkärror, dog 250 på vägen. 220 dog i de tragiska händelserna i Martins och Willies handkärrekompanier 1956. Dessa två kompanier med 980 människor och 233 handkärror startade sent på året på grund av flera missöden. De drabbades av tidiga vinterstormar och kyla.

Den mödosamma färd som för många påbörjades i Europa, avslutades för många i en grav till sjöss eller ute på prärien, till följd av sjukdom, förfrysning eller till och med svält.

”Kanske handkärrepionjäreernas lidande verkar mindre dramatiskt eftersom de bar det ödmjukt och prisade Gud i stället för att kämpa för livet som djur och äta sina döda för att behålla livet. ... Men om mod och uthållighet gör en berättelse, om mänsklig kärlek, hjälpsamhet och broderlig kärlek, mitt i rå skräck, är värt att skriva om, är denna nästan bortglömda episod av mormonmigrationen en av Amerikas största berättelser.”¹

Ingen utom de som var med kan verkligen förstå hur det var att varje dag på vandringen inte ens veta om man skulle överleva just den dagen eller vem som skulle dö nästa dag. Ändå strävade dessa trofasta medlemmar från länder långt därifrån i ett landskap som de aldrig varit i. Bara att laga mat över öppen eld, oavsett väderlek, med brist på både mat och bränsle, var något helt nytt som de gjorde med en trofasthet och längtan till Sion.

Den första, andra och fjärde versen i psalmen ”Kom, kom Guds folk” beskriver lite av den trofasthet de visade:

*1. Kom, kom Guds folk, ej kamp och möda räds,
blott med fröjd framåt drag! Fast lång och svår*

*dig resan syns, dock gläds, nåd du får, ny var dag. Långt bättre är att jaga bort bekymmer,
kval av varje sort, gör så och fröjdas må var själ:
Allt är väl! Allt är väl!*

- 2. Sörj ej och tänk din väg är svår att gå, så ej är,
dager gryr. Hur kan en gång du segerns krona få,
om du fegt striden skyr? Omgjorda dig, tag
mod igen, vår Gud de sina bistår än, och snart
vi jubla få med själ: Allt är väl! Allt är väl!*
- 3. Och om vi dö, förr´n resans mål vi nå, ske alltså,
vi fått ro. Fria från sorg och möda skola då vi
hos Gud gå att bo. Men leva vi och få igen Guds
folk i Sion möta se´n, då sjunga vi av all vår själ:
Allt är väl! Allt är väl!”²*

I ett försök att förstå hur det är att varje dag färdas framåt, sakta men säkert, så har vi igen (för fjärde gången) gått med en handkärre från Jönköping, denna gång till templet i Stockholm. En handkärre som vi själva har byggt efter ritningar som pionjäreerna en gång använde. Hjulen kommer från en gödselkärre i Umeåtrakten.

Tidigt en måndag morgon i slutet av juli 2012 började vår resa. Det visade sig bli svettigt, tröttamt, segt, blött, varmt och soligt men oerhört lärorikt. Vi riskerade inte våra liv, utan det som förde oss framåt var vår motivation att nå ett mål, precis som det var för pionjäreerna. Ett steg i taget. Tio dagar senare nådde vi målet. Blöta men glada. En 12-åring och en som är lite äldre.

Jag kan till en liten del förstå att med ett mål i sikte så blir alla andra utmaningar sekundära. Man ska bara dit! Sion för pionjäreerna borde vara lika viktigt för oss idag men vi har det nästan för bra ibland för att bry oss.

Tack för att jag fick vara med (igen). ■

FOTNOTER

- Wallace Stegner, ”The Mormon Trek: Ordeal by Handcart”, *Collier's Weekly*, den 6 juli 1956, s. 85.
- Psalmerna, Jesu Kristi Kyrka Av Sista Dagars Heliga ”Kom, Kom Gudsfolk”, nr 19.

Herren känner och vakar över sina barn

Birgitta Wennerlund, Kristianstad

Kristianstad: För drygt 35 år sedan fanns det två missioner i Sverige – en Stockholmsmission och en Göteborgsmission. Ett av de par som presiderade över Göteborgsmissionen var president och syster Oscarson. Strax efter ankomsten till Göteborg 1976, med fyra barn under sex år, fyllde syster Oscarson 26 år. Hur hon klarade allt är fortfarande en gåta för hennes make. När de åkte hem tre år senare hade familjen utökats med ytterligare ett barn.

Eftersom Malmö stav inte tillhör området för templet i Stockholm, där Paul och Bonnie Oscarson presiderat de senaste tre åren, har det inte tidigare varit möjligt för dem att besöka enheterna i före detta Malmö distrikt. Det märktes tydligt att de var mycket glada över att de nu fick den möjligheten att träffa många medlemmar och

vänner samt se den utveckling som skett i södra Sverige.

”Det känns faktiskt som att komma hem”, sade president Oscarson. ”Det har hänt ett mirakel här, ta till exempel Kristianstad som fått ett så vackert möteshus.”

Under brasaftonen som hölls en söndagskväll i september 2012, berättade han att man i missionspresidentskapet hade diskuterat just Kristianstad. ”Det var så få medlemmar där att vi funderade på att stänga grenen och låta medlemmarna åka till Malmö. Men så kom en stark känsla av att det fanns ungdomar i grenen som inte skulle klara att hålla sig aktiva med ett så långt avstånd till kyrkan.”

”Tanken kom då att vi skulle kalla ett par att åka hit och leda grenen”, fortsatte president Oscarson.

Några av ungdomarna som fick president Oscarson med rådgivare att inte lägga ner grenen i Kristianstad. Från vänster: Hans Strandberg, Marie Jacobsson, Peter Eriksson, Björn Eriksson och Tony Clark. Alla gick ut på mission och idag är Tony Clark kallad som president för Malmö stav.

FOTO BIRGITTA WENNERLUND

”Vi kallade Anders och Margit Mårdby. Broder Mårdby hade just gått i pension och jag kan se hans ansikte framför mig när jag sade att Herren vill att du och din hustru flyttar till Kristianstad. Han blev alldeles blek. Men de lämnade barn och barnbarn och kom hit och stannade i 18 månader. Efter dem kom Sigurd och Gullan Nordlander för att fortsätta stärka grenen. Och grenen växte, mycket tack vare starka systrars hjälp, och idag är ni snart många nog att bli en församling.”

Under kvällen berättade president och syster Oscarson om mycket som de upplevt i templet som visar att Herren känner sina barn och ser till deras behov. Som exempel på Herrens omsorg berättade president Oscarson om en nydöpt, fransktalande syster som flyttat till Gotland. ”Det var säkert ingen tillfällighet att hon kom just till Visby”, menade president Oscarson. ”Där finns en grenspresident som talar flytande franska. Systemen var i templet för att som ställföreträdare utföra dop för sin mor. Det fanns 15 andra i doprummet när denna syster skulle välja någon som kunde representera hennes far. Utan att känna någon av de andra ungdomarna pekade hon på en ung man som visade sig komma från ett fransktalande land i Afrika. Herren känner oss och vakar över oss, men det är oftast genom andra som han ser till våra behov.”

”Det finns en verklighet som vi inte ser. Vi har syskon på andra sidan som får höra om evangeliet och vi är noga iakttagna”, sade president Oscarson. Tidigare under söndagen hade de besökt Malmö och Lund och efter Kristianstad gick färden vidare till Växjö. Syskonen i Malmö stav är mycket tacksamma för möjligheten de fick att säga tack och farväl till sitt före detta missionspresidentpar innan de avslutat ännu en mission i Sverige. Och syskonen i Kristianstad är speciellt tacksamma över att grenen inte lades ner! ■

En dagstripp till Mariehamn för ensamstående vuxna

Betty Fjellstedt

Hägerstens församling, Stockholms södra stav

FOTO ANN-CHARLOTTE ODÉN

En glad fyrklöver på ensamstående vuxnas utflykt till Mariehamn, Åland, från vänster Urtnasan Luvsan, Ester Hardsten, Phyllis P. Ofosuah och Alba Marina Petz.

Måndagen den 9 juli 2012 anordnade Stockholms södra stav en utflykt till Mariehamn, Åland för ensamstående vuxna för de som var kvar i stan. Stockholms stav hade också inbjudits. Denna gång fokuserade vi på de något äldre, det vill säga 50+. De yngre ensamstående var givetvis välkomna att följa med om de ville och några stycken gjorde oss den glädjen.

De som orkade upp tidigt på måndagsmorgonen fick ta en

buss från Cityterminalen i Stockholm alternativt egna färdmedel. Klokan 07.40 bar det av till Kappelskär som ligger på Gräddö, cirka två mil öster om Norrtälje, dit vi ankom vid niotiden. Där låg Viking Lines båt Rosella förtöjd. På denna båt som dagligen kör färjetrafik till Mariehamn anträdde 22 morgonpigga resenärer.

En underbar brunch eller frunch som man numera också säger, det vill säga frukost och lunchbuffé, serverades direkt efter

Margareta Forsnacke, Ingemar Bäcklund, Hans Eriksson och Gösta Edin trivdes på utflykten till Mariehamn som anordnats av Stockholms södra stav.

FOTO ANN-CHARLOTTE ODÉN

att båten lämnat hamnen 09.30. Vi anlände till Mariehamn 11.45. Där strövade vi fritt i smågrupper i fem timmar på olika aktiviteter tills vi samlades igen vid båten som avgick 17.30 tillbaka till Kapellskär. På tillbakaturen intog vi middagsbuffén, också den ett smörgåsbord med underbart goda rätter som vi njöt av.

Några av aktiviteterna vi gjorde, förutom strövtåg bland gallerior och affärer, var "Hoppa på och av"-minitåget Röde Orm som körs med fiskrens. Det tog några av oss på en lång rundtur i det avlånga Mariehamn, bland annat till högsta punkten Badhusberget med vid utsikt. Lukten av fisk följde med oss under hela turen.

Andra besökte Ålands museum och fick veta en hel del om dess tidigare historia under ryskt styre från 1809, och att Mariehamn, som grundades 1861 av tsar Alexander, fått sitt namn av hans gemål Maria Alexandronova. Även om det svenskspråkiga Åland alltid betraktat sig som svenskt, vilket det var före ryssarnas intåg, bestämde Nationernas förbund (numera FN) 1921, fyra år efter att Finland blev självständigt med sitt anspråk på ön, att den skulle tillhöra Finland. Åland kom att få eget självstyre och 1954 fick ön egen korsflagga.

Några badälskande bröder tog sig till Mariebad på Österleden - ett stort och modernt

äventyrsbad beläget vid strandkanten. Badet har även egen badvik där en av dem vågade sig ner i de salta böljorna.

Mariehamn var denna dag inklämt mellan två regnområden vilket betydde att vi hade sagolik tur med vädret. Solen log mot oss och vi kände oss verkligen välsignade. Resan uppskattades av samtliga och de flesta önskade att vi kunde samlas på liknande aktiviteter i framtiden, vilket betyder att det finns ett stort behov av att träffas på ett otvunget sätt och bara koppla av tillsammans. En del av deltagarna har sällan möjlighet att åka på sådana utflykter och uppskattade särskilt att vi ordnade denna resa. ■

Eva-dagen i Göteborgs stav

Sandra Renman, Utby församling

Göteborg: Med stor förväntan samlades drygt 150 systrar i Utby kapell, lördagen den 22 september 2012 för årets Eva-dag.

Det var en dag med stort utbud av kurser att välja mellan: Acceptera olikheter och fortsätta älska, Få en vän, Förändring/fatta beslut, Indexering, Levande föda, Make-up, Massage, Mormonkulturen, Nyanländ till Sverige, On-line-store, Självkänsla, Stilpoliserna, Tempelklädnad, Tårtor, Yoga, och Zumba. Allt verkade ju så roligt och intressant att det var svårt att välja endast 4 kurser.

Efter en gemensam samling med en kort presentation av Kyrkans Familjeservice i Sverige var det dags för var och en att gå till sin första kurs. Många skratt hördes från föreläsningen om Mormonkulturen. Levande föda-kursen bjöd på mycket information om hur kroppen fungerar och vad vi kan göra för att få en hälsosam kropp. Sedan gick jag på kursen hur det är att vara "Nyanländ till Sverige". Två systrar berättade om deras flytt hit från olika delar av världen och deras upplevelser kring den omställningen. Detta vidgade mina vyer och jag började fundera omkring begreppet identitet, eftersom det ställs på sin spets då man byter land och framtid.

Efter två kursblock var det dags för lunch, tre olika sorters soppor med äppelkaka till dessert. Mums! Två kurser till hann alla deltagarna med på eftermiddagen. Jag gick på Indexering, och upptäckte hur lätt det är att komma igång med denna sysselsättning, som går ut på att skapa underlag för fortsatt släktforskning för andra. Jättespännande! Sist på dagen hade jag valt Förändring/fatta beslut. Det jag tog

med mig därifrån var: tänk något positivt innan du somnar, så matas det undermedvetna med det som är gott och det ökar välbefinnandet nästa dag!

Det som utmärkte dagen var kursledarnas stora förberedelse och engagemang för att dela med sig av sin kunskap. Det var glädjande att träffa och prata med sina vänner från övriga församlingar i staven under så trevliga former. Ett stort TACK till alla som gjorde denna dag till ett härligt minne, alla deltagare, planeringen inför denna dag och TACK till alla kursledarna för tiden de lagt ned för att skaffa sig kunskaper som så frivilligt gavs till oss. ■

Eva-dagen i Göteborgs stav samlade drygt 150 systrar som deltog i ett stort utbud av olika kurser.

FOTO DOROTEA PETTERSSON

Intressant historia

Vi vill nu göra en inventering i hela Sverige av vad för historiskt material om kyrkan som finns hos enskilda medlemmar, hos stavar, distrikt, församlingar och grenar.

Det kan vara gamla Nordstjärnan, skrifter, sång- och psalmböcker, lektionsböcker och missionärsskrifter, med mera. Även gamla fotografier med allmänintresse är aktuella.

Längre fram kan det bli aktuellt att samla in det man vill avstå för att kunna visa för fler intresserade på ett

lämpligt ställe. Just nu är vi först och främst angelägna om att få veta vad som finns och var.

Vi vill att den som har något gammalt material skriver ett e-postmeddelande till sdhhistoria@gmail.com. Då får ni en enkel blankett att fylla i för att fortsätta.

Bo Cederberg

Ingvar Olsson

Kyrkohistorisk rådgivande
i Sverige

Områdessjuttio ■

Ny representant för Kyrkans familjeservice i Sverige

Som ny representant för Kyrkans familjeservice i Sverige har kallats Dick Thörn från Jönköpings församling. I hans uppdrag ingår också att vara verksamhetens koordinator för Norden. Han efterträder Arne Hedberg som haft detta uppdrag sedan 2007 när Kyrkans familjeservice började etableras i Sverige och övriga Norden.

FOTO ELISABETH THÖRN

Dick Thörn, ny representant för Kyrkans familjeservice i Sverige.

Dick Thörn kallades till detta uppdrag av äldste Ingvar Olsson (områdessjuttio) i början av 2012. Han har tidigare tjänat som rådgivare till fem olika biskopar i Jönköping, under totalt nästan 20 år. Han har också bland annat tjänat i Göteborgs stavs högråd i ett par omgångar. Han blev medlem i kyrkan som 19-åring och är gift med Maria och de har tre döttrar.

”Jag har blivit mycket imponerad av vad kyrkan genom Kyrkans Familjeservice erbjuder enskilda individer och familjer för att komma över olika slags problem och utmaningar som de hamnat i. Kyrkans Familjeservice finns också till för att vara ett stöd till biskopar och andra ledare i deras viktiga kall att hjälpa människor. Det är ett starkt fokus på att tillämpa evangeliets principer och att lita på Jesus Kristus och hans förmåga att hela oss”, säger Dick Thörn. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista Dagars Heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om

fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas, se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se under – Övrigt material – Liahona – Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38
Jönköping
Tel. 036-719663 ■

Medlemmar i Örebro församling hjälper biskopen

Jens Mattsson, Örebro

FOTO MARI MATTESSON

Biskop Allen Keann i Örebro församling fick hjälp av församlingens medlemmar att lyfta upp och lägga takpannor på sitt hus. Han hade själv gjort halva jobbet tidigare. Lördagen den 22 september 2012 kom det 14 personer inklusive missionärssystrar till Kilsmo. Alla hjälptes åt och biskopen och hans familj var mycket glada och tacksamma.